XXXV. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. ÁPRILIS 26.

Ludas Matyi

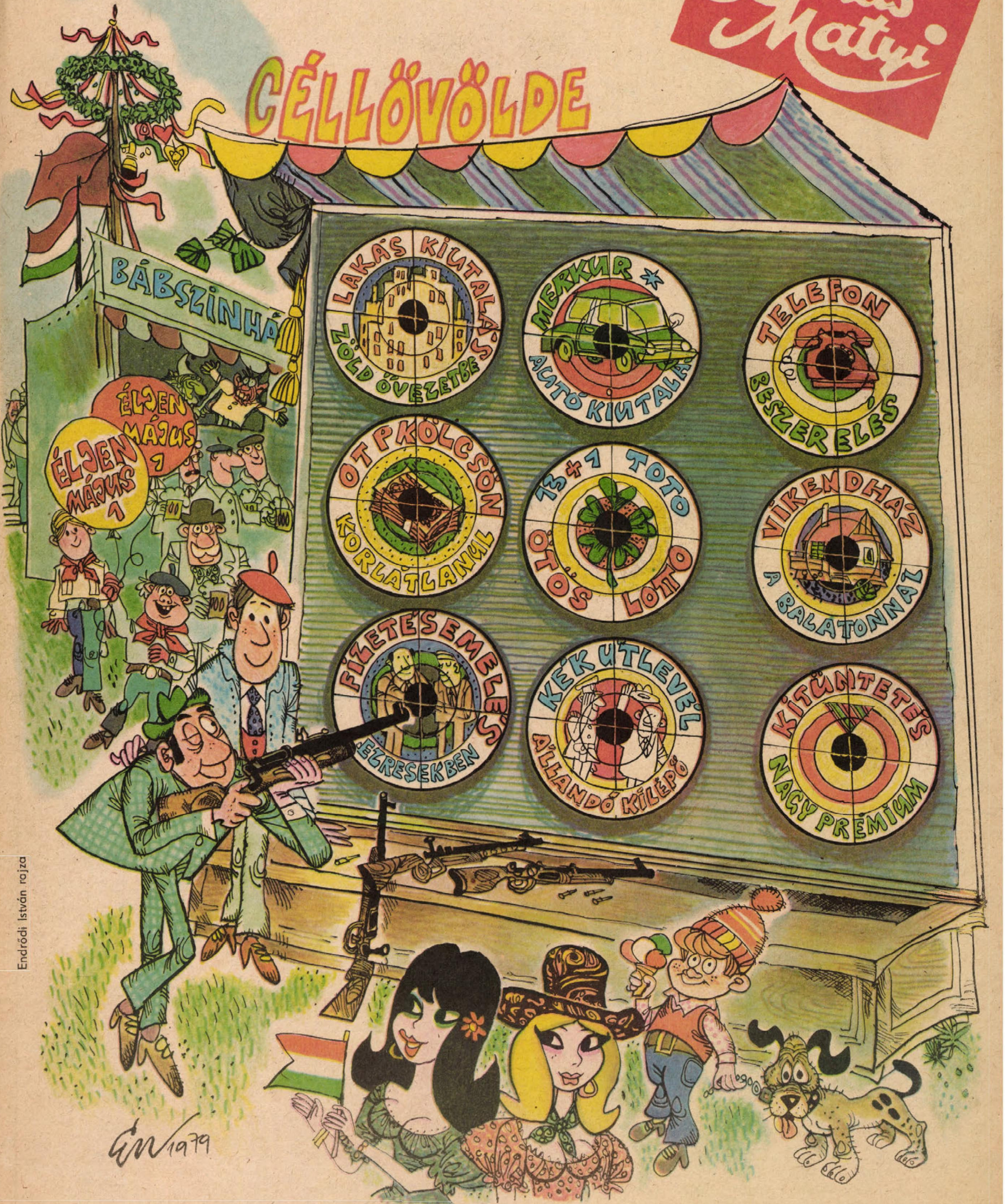
CÉLLÖVÖLDE
BÁBSZINHÁ
ÉLJEN MÁJUS 1
ÉLJEN MÁJUS 1
100
LAKÁS KIUTALÁS ZÖLD ÖVEZETBE
MERKUR ✱ AUTÓ KIUTALÁ
TELEFON BESZERELÉS
OTP KÖLCSÖN KORLÁTLANUL
13+1 TOTO ÖTÖS LOTTÓ
VIKENDHÁZ A BALATONNÁL
FIZETÉSEMELÉS EZRESEKBEN
KÉK ÚTLEVÉL ÁLLANDÓ KILÉPŐ
KITÜNTETÉS NAGY PRÉMIUM
1979

Endrődi István rajza

MAJÁLIS '79

Építési engedély

Ritka az olyan nap, hogy a sajtóban, a rádióban vagy a tévében szóba ne kerülne az engedély nélküli építkezések témája. A hivatalok és a kommentárok állandóan megróják az engedély nélkül építkező, felelőtlen és rendbontó állampolgárokat. Azokat a bátor férfiakat feddik meg minduntalan, akik a telek, a sóder, a cement, a tégla, a betongerenda és az ízesen magyaros nevű nyílászáró szerkezetek megszerzése mellett nem képesek kiváltani az építési engedélyt, ezt a kis semmiséget. Pedig ehhez a hivatalos fecnihez nem kell egyéb, mint a telekkönyvi szemle, a térképkivonat, a helyszínrajz, az alaprajz, a műszaki leírás, az építési-kivitelezési terv, az adaptációs terv, a tervezői nyilatkozat, a talajmechanikai szakvélemény, a statikai számítások, a közművek (gázművek, vízművek, KÖJÁL, tűzoltóság, műemlékvédelem stb.) hozzájárulása, a szomszédok neve, címe és egyetértése, a kérelem és okmánybélyeg – mindez néhány példányban. Laikus vagyok, lehet, hogy nem pontosan soroltam fel a kellékeket, talán egyet-kettőt ki is hagytam.

Mindezen okmányok beszerzése pofon egyszerű, nem kell hozzá más, mint fél év szabadság, erős akarat és idegrendszer, szilárd hit, egészséges szív és tüdő, továbbá visszér nélküli lábak várakozás és ácsorgás céljára. Az az ember, aki nem alkalmas űrhajósnak, építési engedély iránt se folyamodjék. Lassan már ott tartunk, hogy egy építési engedély nagyobb érték, mint egy engedély nélkül felépült kacsalábon forgó hétvégi kastély. Két réteg kezd kialakulni az országban: az egyik rétegnek van ugyan hétvégi háza, de nincs hozzá engedélye; a másik rétegnek pedig van engedélye, de nincs annyi pénze, hogy házat építsen hozzá.

Már rég elmúlt az az idő, hogy a legfőbb státusszimbólum a kutya, az automata mosógép, a színes tévé, a családi kripta vagy a K-telefon legyen. Ma a legfőbb státusszimbólum az építési engedély; engedéllyel rendelkezni a legmagasabb rang. A közvélemény nem az engedély nélküli építkezőket ítéli el, hanem azokat, akik kispolgári mohóságukban már odáig mennek, hogy házuk is van meg engedélyük is.

Mi ebből a helyzetből a kiút? Úgy érzem, a lakás- és az üdülőkorlátozási rendeletek mintájára a következő megszorításokat kellene bevezetni: egy család tulajdonában csak egy engedély nélküli hétvégi ház lehet, vagy egy érvényes építési engedély, hétvégi ház nélkül.

A kettő együtt nem megy.

Majláth László

Nem most jelent meg...

Sok-sok éve közli hetenként többször is a Népszabadság, hogy Most jelent meg, a Magyar Nemzet pedig vasárnaponként, hogy A hét könyvei. Jó szándékkal, a tájékoztatás pontosságának igényével teszi mindkét szerkesztőség, nem vitás, de ahonnan (akitől? akiktől?) a közleményt kapják, soha bele nem találnak a „most"-ba meg a „hét"-be. Volt erről már glossza is talán, vagy csak a könyvesboltokban velem együtt hol szelídebben, hol indulatosabban szentségelők szavaira emlékszem? Nem is tudom, de bizonyos, hogy sok-sok éve változatlan a helyzet.

Olvasom, hogy „most jelent meg", s hogy „a hét könyvei" és megyek aznap-másnap a könyvüzletbe, keresni a közleményben szereplők közül azt (azokat), amelyet (amelyeket) vennék-olvasnék. És sok-sok éve csaknem minden alkalommal megmosolyognak vagy megalázóan kioktatnak. Hogy most kell jönni? Hogy legalább három-négy hete elfogyott már a kívánt kötet. (Vagy – nagy ritkán –, hogy még sehol sincs, színét sem látták.) Mintha én tehetnék róla, hogy csakugyan mostnak értelmezem a „most"-ot, hétnek „a hetet".

Minthogy ez a dolog – a könyv meghirdetése és megjelenése – úgyszólván sohasem jön össze, javaslom mindkét napilapnak, változtasson rovatcímet. „Most jelent meg" helyett legyen: „Mostanában került a könyvesboltokba, de nehogy fárassza magát, pult alatt már régen elfogyott". „A hét könyvei" helyett: „Ebben az évben ezek a kötetek is kikerültek a nyomdából, hová, nem tudjuk, kinek sikerült szereznie belőlük, azt sem, próbálja meg valahol esetleg Ön is, hátha egészen véletlenül szerencséje lesz".

Azt tetszik mondani, hogy ilyen hosszú rovatcímek nem léteznek, a jövőben sem fognak létezni? Kár. Az igazságot el kellene viselnünk akkor is, ha hosszú a szövege.

Barabás Tamás

Számla

Nyíregyháza Város Tekintetes Tanácsának!

Van szerencsém benyújtani követelésemet az engem megillető 125 (azaz egyszázhuszonöt) perc visszakövetelése tárgyában, az alant részletezett számla alapján.

1. Folyó év április 6-án városukban járván kétfogásos, készételekből álló ebédet fogyasztottam a Borsodi Sörözőben, a lassú és figyelmetlen kiszolgálás miatt erre elpazarlódott 60 perc;

2. Szintén aznap, a sörözővel szemközti szövetkezeti fodrászatban egy borotválkozás és fésülés, várakozással egyetemben: 85 perc;

3. Volt egy sorompóm a Rakamaz felé vivő úton: 22 perc;

4. Egy tankolás a piactéri benzinkútnál: 23 perc.

Ez összesen annyi mint = 190 perc.

Ha ebből levonjuk a fenti szolgáltatásokra ténylegesen szükséges időt (ebéd 30, fodrász 25, sorompó 5, tankolás 5 perc), azaz 65 percet, fennmarad 125 (azaz egyszázhuszonöt) elvesztegetett perc. Mivel ezeket a perceket az önök felügyelete alá tartozó intézmények orozták el tőlem, kérem, hogy ezt a több mint két órát a Tekintetes Tanács rendelkezésére álló időkeretből visszatéríteni, az Időbanknál nyitott folyószámlámra átutalni szíveskedjenek. Ha a Tanács nem rendelkezne ilyen kerettel, akkor szíveskedjék ezt az időmennyiséget a fent említett jogi és természetes személyektől köztartozások módjára behajtani és letétbe helyezni.

Kérésem indoklásául előadom, hogy ifjúságom éveiben, a magam és a mások hibájából, sok-sok órámat eltékozoltam, most viszont már ott tartok, hogy nagyon is a fogamhoz kell vernem a perceket, ilyen mérvű időpocsékolást nem engedhetek meg magamnak.

Végezetül bevallom: tudatában vagyok annak, hogy az időrablók ellen irkálni meddő és reménytelen vállalkozás, hiábavaló időfecsérlés szinte. Bocsássák meg, ha ezzel feleslegesen elvettem öt percet az idejükből. Kérem, vonják le a követelésemből. Még akkor is marad két óra. Azt mikor és kitől kapom vissza?

Radványi Barna

Jöjjön ki Óbudára

– ha tud.

Csakhogy nem tud. Vagy legalábbis nagy viszontagságok árán. Óbuda ugyanis mostanában majdnem teljesen el van vágva a külvilágtól.

Mondják, hogy római provincia korában nagy forgalom volt errefelé. Jöttek-mentek a légiók, társzekerek, gyalog- és lovas hintók. Választhattak a hegy és a Duna közötti lapály több útja között.

Boldog rómaiak!

Manapság három út vezet Óbudára. A Bécsi út, a Lajos utca és a Duna-parton az Árpád fejedelem útja. A Bécsi utat több mint egy éve felszedték, valamit lefektetnek, valamit felfektetnek, le van zárva a nagyobbik fele. A vele párhuzamos Lajos utcát viszont több mint két éve építik, lefektetnek, felfektetnek. A Kolozsi tér és a Nagyszombat utca között lezárva – munkának híre-hamva sincs, gyerekek futballoznak az üres munkaterületen. Maradt a harmadik, az utolsó, a keskeny Árpád fejedelem útja. Minden forgalom ide összpontosult. Néhány hete rájöttek, hogy itt is lehetne valamit csinálni. Lekeskenyítették, elzáró korlátokat rakak ki, felfektetnek, lefektetnek. Buszok, autók, kamionok tíz perceket toporognak. A több tízezresre nőtt Óbudát ez az egyetlen hajszálerecske köti össze a külvilággal. Krónikus érszűkület. A mentőautók ötpercenként törnek utat maguknak vijjogó szirénáikkal.

Azt mondják azért van az egész, mert minden – csatorna, vízvezeték, gázvezeték – elavult, lerobbant, fel kell újítani. Bizonyosan.

Az ilyesféle munkákat két szisztéma szerint szokták elvégezni. Az egyik: szép lassan, fokozatosan, egyiket a másik után. Amikor kész az egyik, akkor jöhet a következő. A második módszer: fájdalmasan, de gyorsan. Mindent egyszerre, olyan sebesen, ahogy csak lehet. Essünk túl egyszerre mindenen.

Mi egyesítettük a két módszert. Mindent egyszerre – de lassan.

Szép, nyugodt, kényelmes, elnyújtott szenvedés.

Mi a jövőnek építünk. Az elkövetkező generációknak. A most élő generáció? Gondoljon arra, hogy gyerekeik, unokáik már új utakon fognak közlekedni.

Amelyeket majd akkor szednek fél.

Természetesen egyszerre és lassan.

Novobáczky Sándor

SZISZIFUSZOK

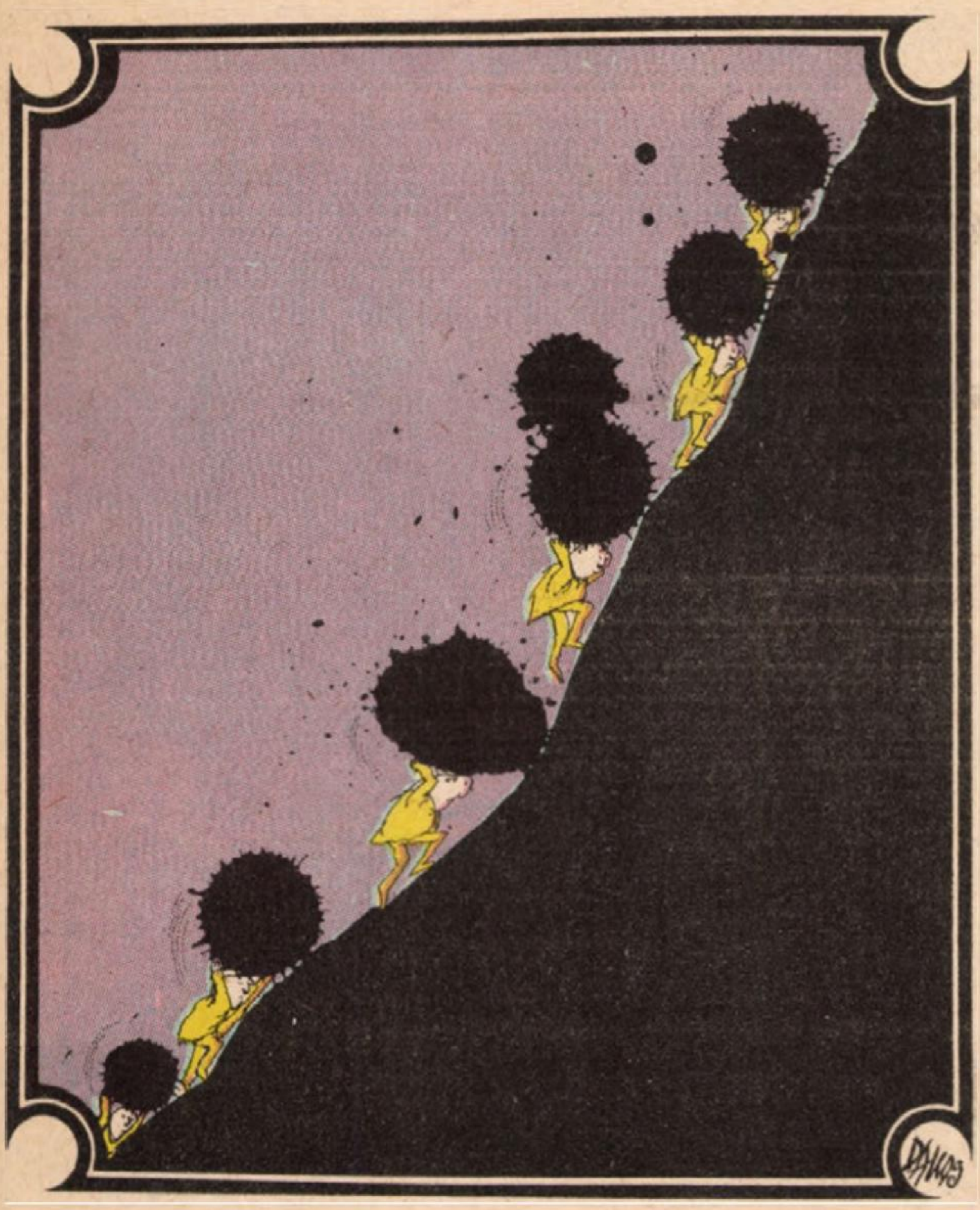

SZIGORÚAN ELLENŐRZÖTT TACEPAÓK

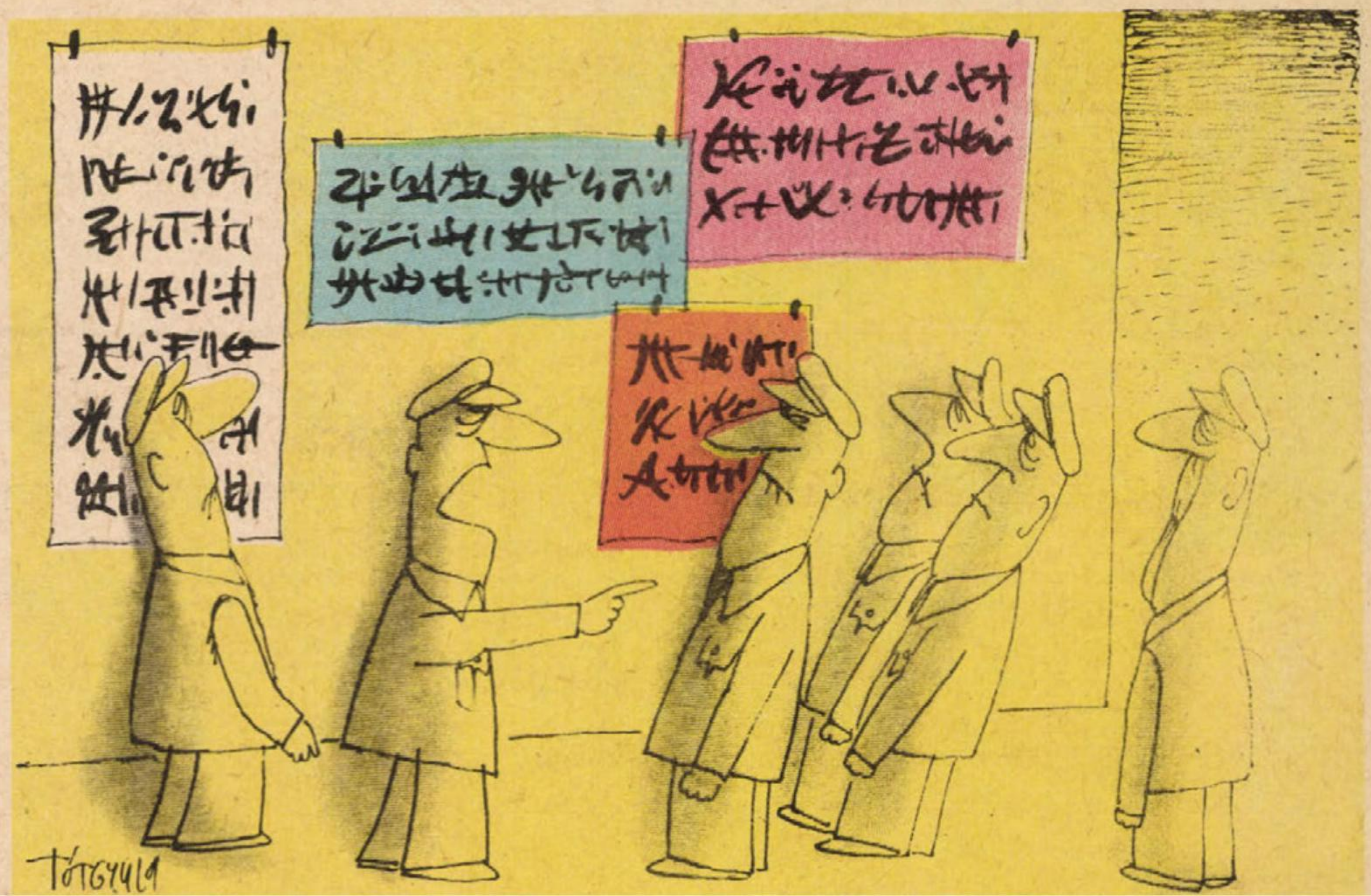

– Áhá! Maga a sorok között olvas!

NEMZETKÖZI VINKOLÓGIAI TANÁCSKOZÁS

Tanácskozás tanácskozást ér tanácskozásokra alkalmas szép fővárosunkban, s az egyik fura nevű nemzetközi szervezet a másiknak adja a kilincset a tanácskozásokra alkalmas szép, nagy szállodáinkban. Nemrég például nemzetközi balneológiai tanácskozás volt Budapesten, ami nem meglepő, hiszen a Nemzetközi Gyógyfürdőügyi és Klimatológiai Egyesület balneológusai bizonyára hallották, hogy hazánk első városa fürdőváros, itt több gyógyfürdő jut egy emberre, mint villamos, itt jobban értenek a fürdőkezeléshez, mint máshol a világon, s itt a margitszigeti Thermál Gyógyszállóban nem is kérnek a vendégektől útlevelet vagy személyi igazolványt a bejelentkezésnél, csak reumát.

Igen ám, de a természetes gyógymódok alkalmazásáról és a gyógyszerekkel kombinált kezelések lehetőségeiről folytatott tanácskozás után nemzetközi vinkológiai tanácskozást is kellene rendezni Budapesten, mert hazánk első városa nemcsak fürdőváros, hanem borváros is, itt több borozó jut egy emberre, mint mellékutca vagy játszótér a világ más nagyvárosaiban, s ez sem kis érdem!

A nemzetközi vinkológiai tanácskozás résztvevői saját szemükkel és torkukkal győződhetnének meg arról, hogy a fővárosi borozás ügye nálunk jó úton halad, mivel van olyan utcánk és terünk, ahol négy-öt borozó is sorakozik egymás mellett, pedig ezek ellátásához nincs elég híres borvidékünk, csak híres sportolóink, akik érdemeik elismerése mellett a lakótömbök borivó-válogatottjait edzik üzletükben mindennap.

A vinkológusok a tanácskozás másnapján másnaposan megtekinthetnék a főváros egyik forgalmas helyén vadonatújonnan átadott verébaljai borozót, amiben az az érdekesség, hogy nincs is Verébalja nevű település Magyarországon, ám ez mind semmi, mert az új borozóban árult vulkanikus borokból a bor sem biztos, de mit csináljunk, ha ilyen nagy az igény Bacchus nedűjére a pesti népekben — valamiről csak el kell nevezni a borozót meg a bort is.

Így a nemzetközi szakemberek megkóstolhatnák például a savanykás ártányvadítót, a rózsaszín gugyilevét, a házmesterhígítót és a buggyant ezerjót. Poharazgatás közben tanulmányozhatnák aztán ezeknek a boroknak a frenetikus gyógyhatását, különös tekintettel azokra a törzsvinkósokra, akik csak azért nem tévednek el a forgalmas nagyvárosban este, mert borozók jelzik nekik hazafelé az utat.

A vinkológiai konferencia résztvevői később vitát is rendezhetnének egy borozóban, de abból nem sok jó származna. A tanácskozás plenáris ülésén ennek ellenére határozatot fogadhatnának el, hogy Budapest örök időkre kivívta magának a nemzetközi vinkológiai konferenciák megrendezésének jogát, mert itt több igazság van a borban, mint a Hunyadi keserűvízben.

És hogy ez mennyire így van, azért a honi vinkológusok a tapasztalatcsere végén elvihetnék a más fővárosok vinkológusait a Blaha Lujza térre, ahol adott jelre pukkanás hallatszana az úttest alól, majd az eltörött főnyomócsőből rizlingszilváni törne a felszínre. A margitszigeti Borszállóban adott díszvacsora után pedig kéknyelűt, zöldszilvánit és szürkebarátot kóstolhatnának a szökőkútból a vendégek.

Mert mégiscsak fontos számunkra, hogy elvigyék messzi tájakra a hírét: Budapest borváros!

Tormai László

MINISZTERELNÖKSORS ÁZSIÁBAN

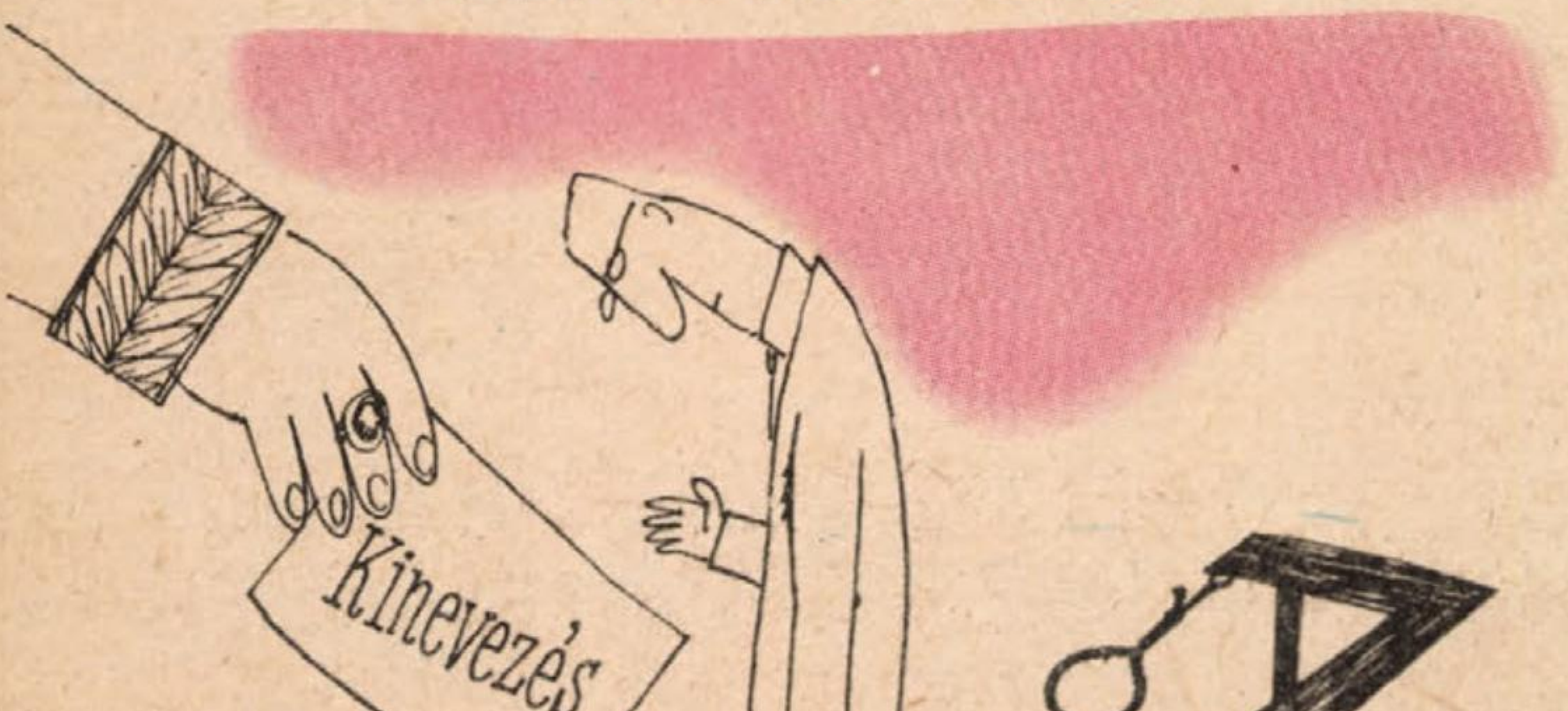

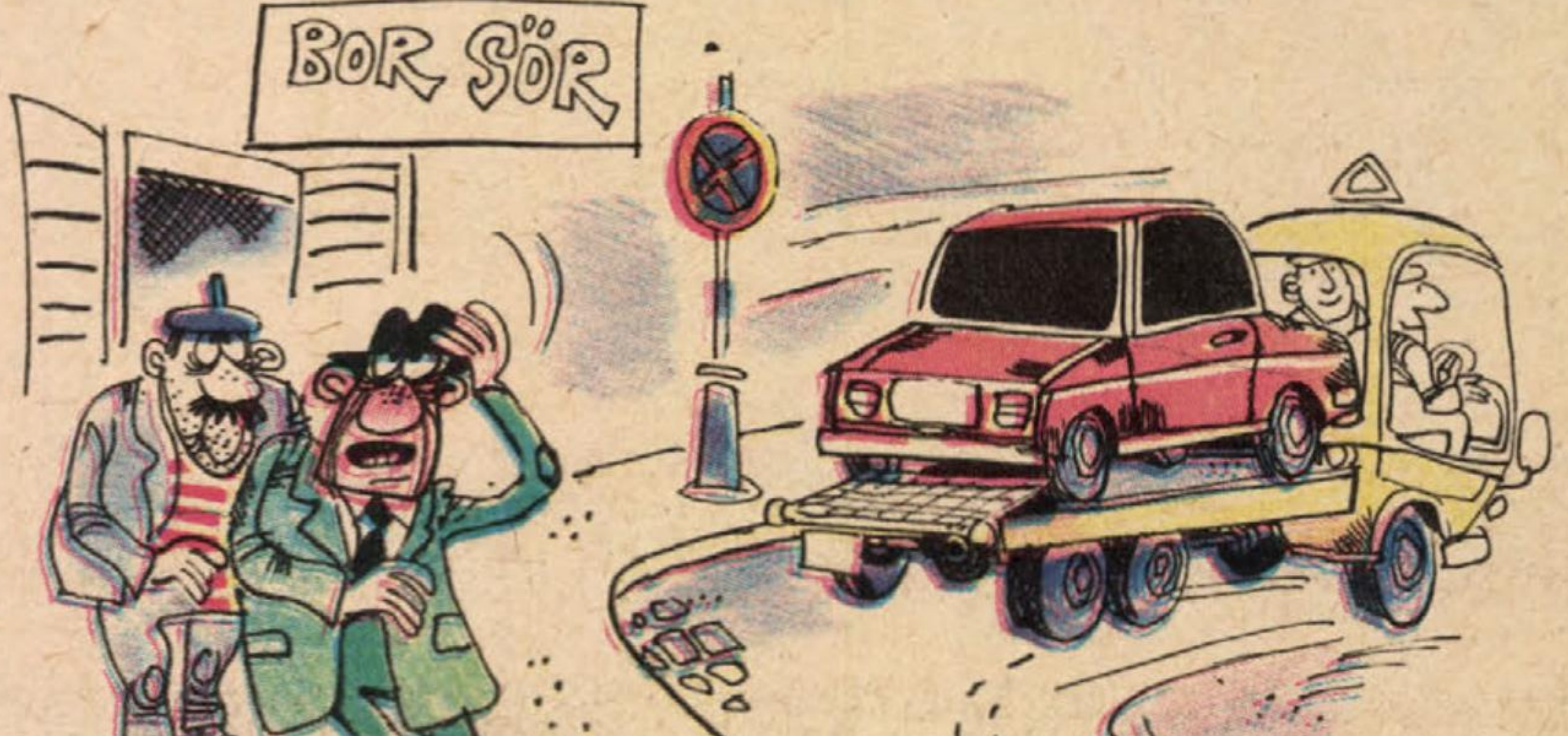

– Sokat ihattam, mert úgy látom, mintha mozogna a kocsim!

NAGYFA

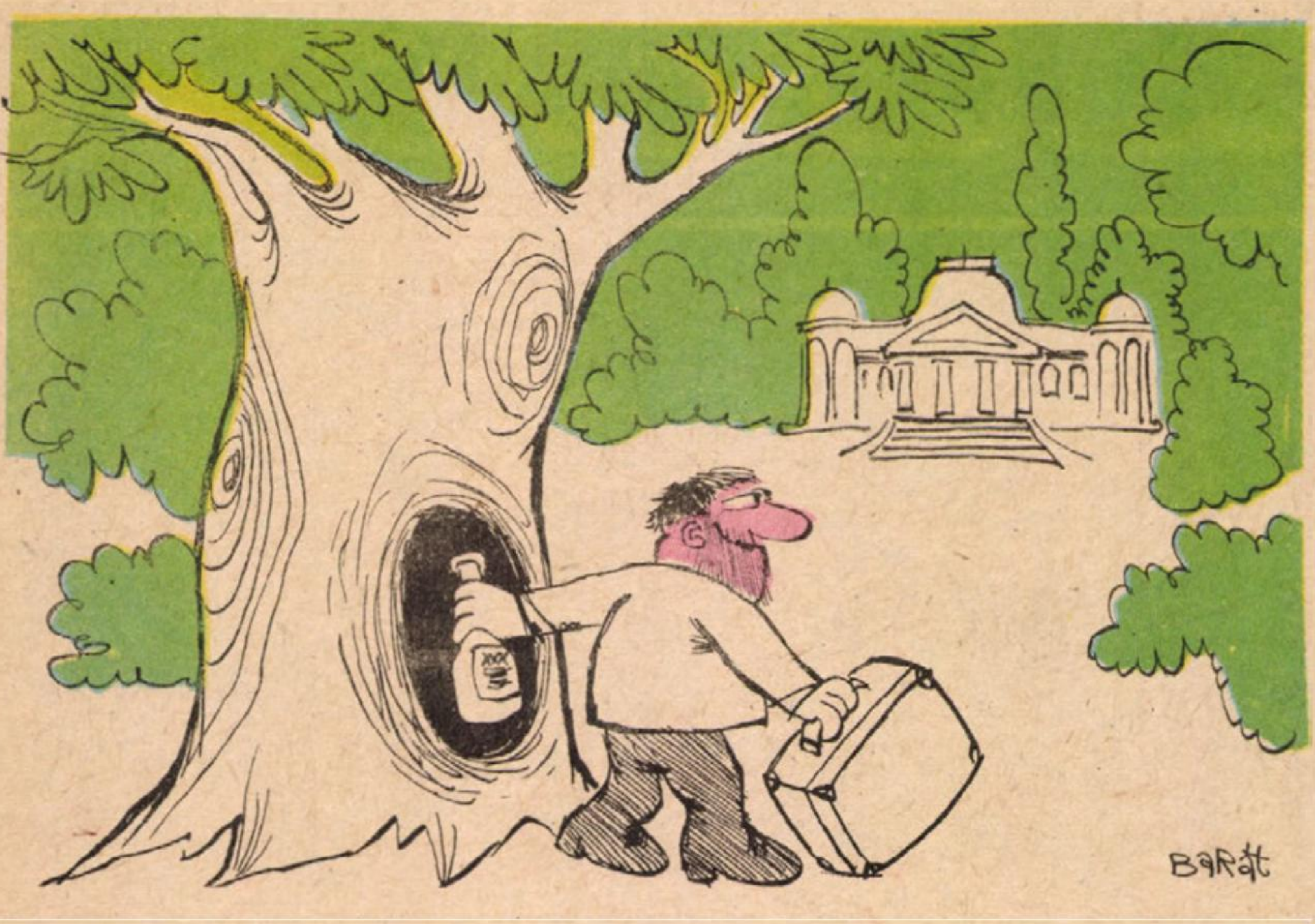

AZ ALAGSORBAN

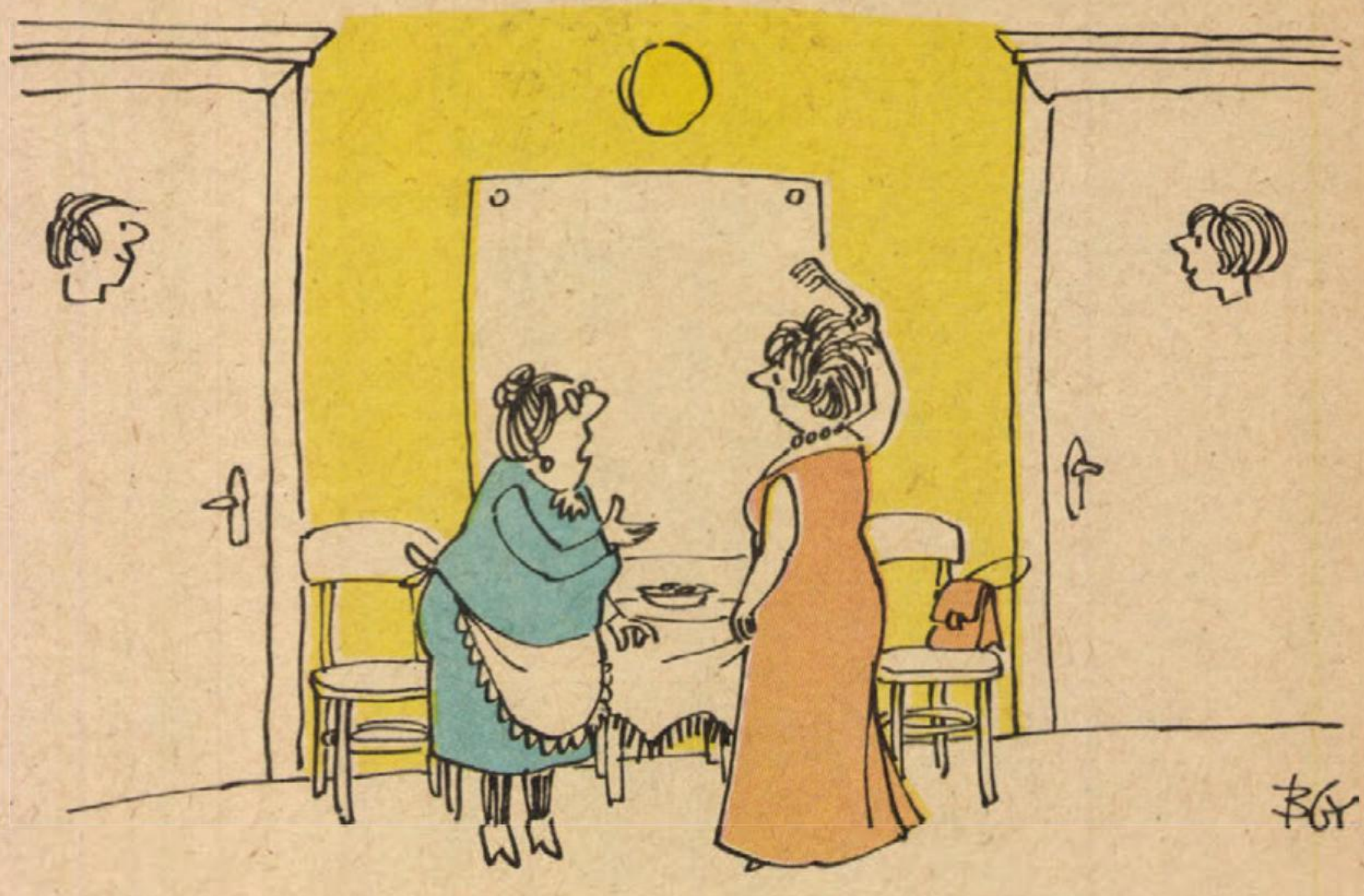

– Bezżeg a fentieket észreveszik, ha ötven évet jól-rosszul ledolgoztak.

JAVASLATUNK ÚJ KRESZ-TÁBLÁRA

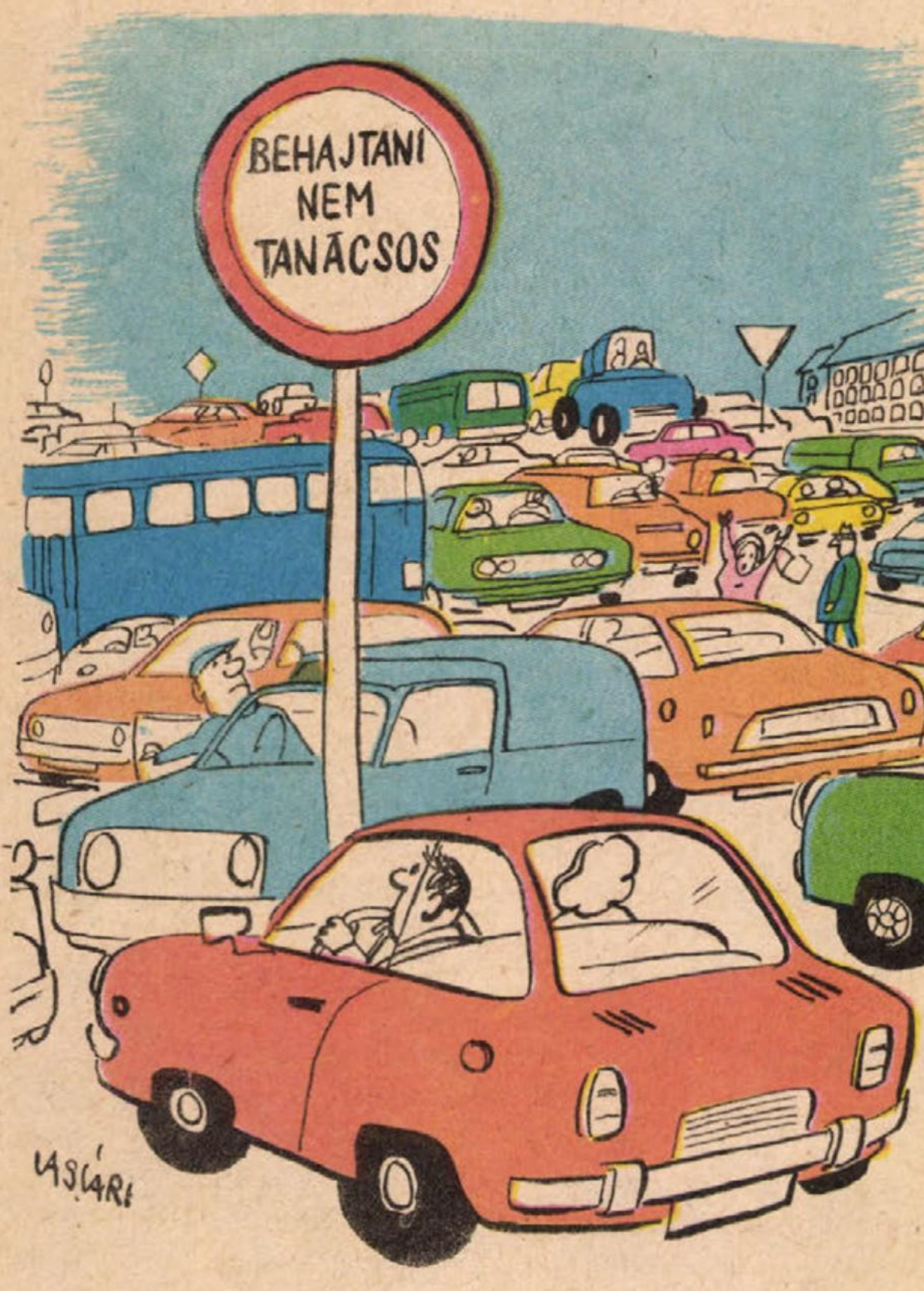

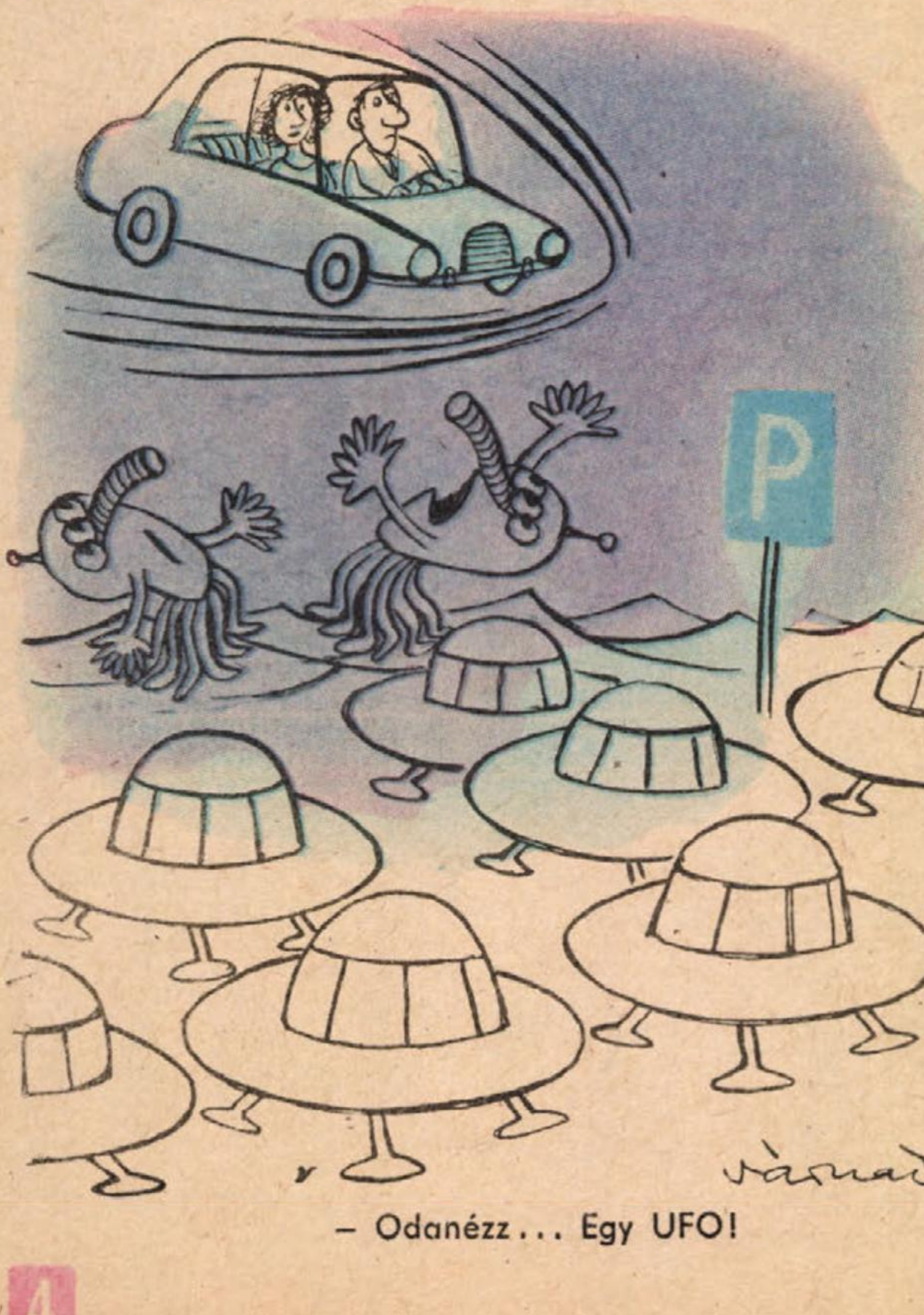

– Odanézz... Egy UFO!

tavaszi kirándulás

Immár visszavonhatatlanul ránk tör a tavasz. Nem a csillagászati, azt annak idején csupán reumás térdfájással üdvözöltem, hanem az igazi magyar tavasz: az első majdnem nyári nap.

Ilyenkor aztán beadom a derekamat. Nincs többé kifogás, hogy hideg van, hull a hó és Micimackónak befagy a bóbitája. Feleségem átveszi a parancsnokságot, én pedig hosszú hónapok könyörgése után végre engedelmeskedem, hiszen már február 3-án bejelentette (őszerinte az első tavaszi napon), hogy menjünk kirándulni.

Ki tud ellenállni egy mindenre elszánt, élni vágyó asszonynak? (Ha valaki mégiscsak tud, annak ötletadó leveleit köszönettel várom). Ráadásul igaza van. Nem lehet puhányan, tespedve élni, ki kell néha menni a szabadba, a friss levegőre, ahol még a füstszűrős Symphoniának is más a zamata. Ha egri.

Nincs értelme vitatkozni, felesleges lenne arra hivatkoznom, hogy amikor Vízkeresztkor felnéztem az égre, úgy döntöttem, hogy ebben az egész naptári évben ki se bújok a barlangomból. Elvégre ez egy kétfős barlang.

Minden pesti ember tudja, hogy a kirándulás legfontosabb része az előkészület. Egy igazán nagy túra előtt két napig tart nálunk a sütés-főzés. Utálatos kemény tojások, jéghideg rántott húsok lepik el nejemet, miközben én őrjöngve keresem életem romjai között közelgő kirándulásunk egyetlen reményteljes darabját, a sörnyitót.

Most nem kerestem. Olyan mindegy volt, hiszen mint már említettem, váratlanul ért ez a tavasz. Inkább csak bánatosan bóklásztam szoknyája körül és közben azon törtem a fejemet, miképp szervezzem meg, hogy a kecske is jóllakjon és a káposztát se cipeljem föl a hegyre.

Másnap délelőtt hivatalosan is kezdetét vette a túra. Épp a Körút sarkán meneteltünk, amikor mentőangyalként egy szabad taxi fordult elénk. Lestoppoltam, majd könnyedén beleültettem feleségemet, aki zokszó nélkül engedelmeskedett, hiszen agyát elborította már a természetimádók bódulata.

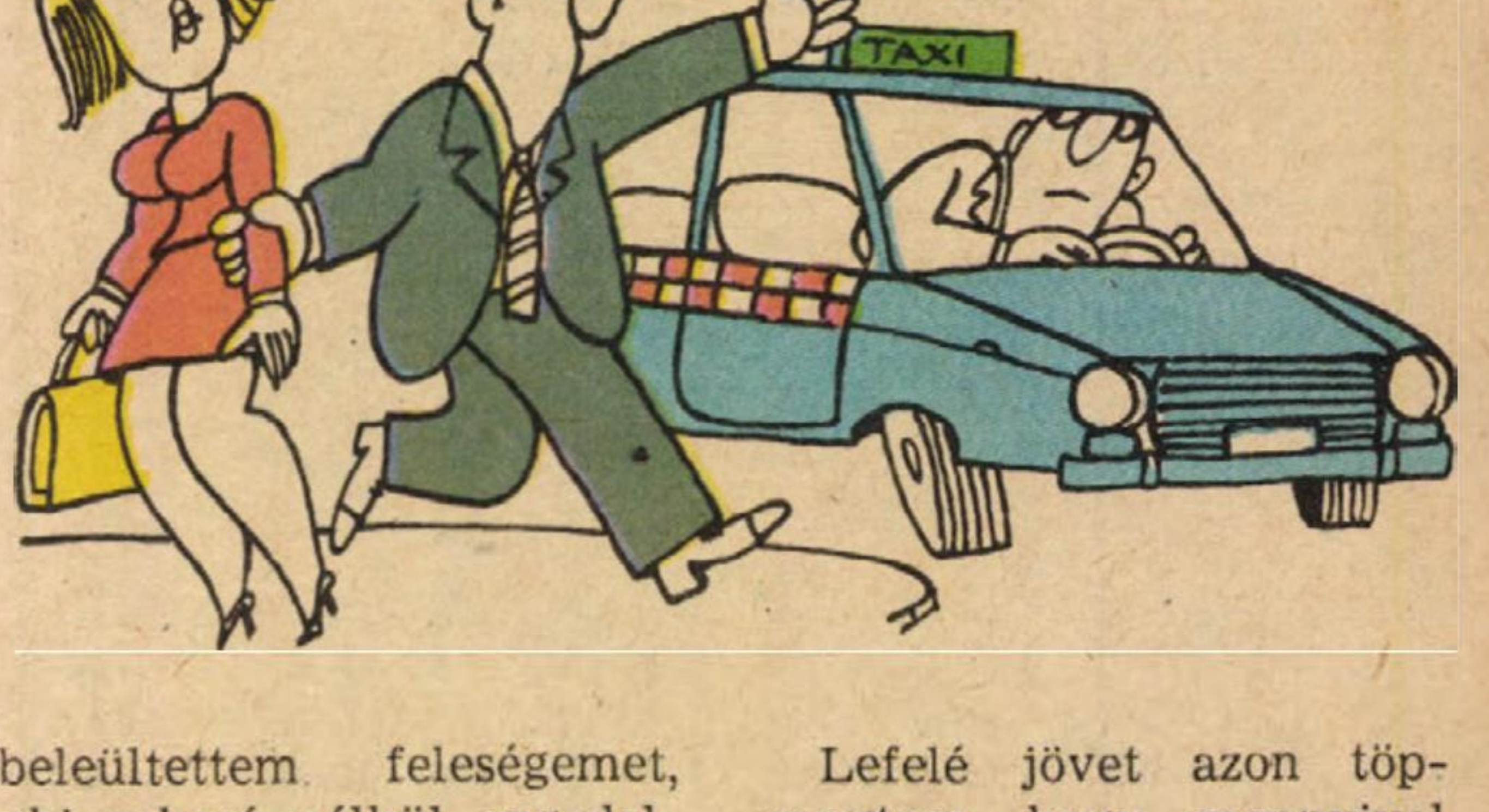

Egy pillanatig erős kényszert éreztem, hogy a taxisnak bemondjak egy távoli címet, én pedig hazamenjek. De némi vívódás után győzött bennem a papucs, és beültem a kocsiba.

— Legyen szíves a Hármashatár-hegyre. Ott elszívunk egy cigarettát, utána rögtön fordulunk vissza — mondtam mindenre elszántan, bár közben nem mertem hitvesemre nézni.

A kocsi igazi kirándulótempóban szelte a kanyarokat, és így röpke húsz perc múlva a legcsekélyebb izomlázat se érezve, fönt voltunk a csúcson.

— Mehetünk vissza, vagy előbb csodálkozunk egyet? — kérdezte a hegytetőn a taxis, de én a szívemre hallgatva és nem a vágyaimra, engedélyeztem nejemnek öt perc csodálkozást.

Kiszálltunk és néztük a várost. Szép város volt. Épp olyan, mint Budapest. Ezért tovább néztük. Azután megszámoltuk a hidakat. Annyi volt, amennyi, a szél meg csak fújt.

Lefelé jövet azon töprengtem, hogy mennyivel finomabb lesz a rántott hús megmelegítve, de vajon megéri-e azt a letolást, amit ezért a taxizásért otthon kapni fogok.

Bevallom, kellemesen csalódtam. Egy rossz szót, egy félmondatnyi szemrehányást nem kaptam, sőt még valahogy tetszett is neki. Hiába, vérbeli pesti asszony!

Így jöttem rá, hogy tulajdonképpen szeretek vele kirándulni. Meg is fogadtuk egymásnak, hogy legközelebb ugyanígy felmegyünk a János-hegyre.

Ősszel ugyanis az a legszebb.

Selmeczi Tibor

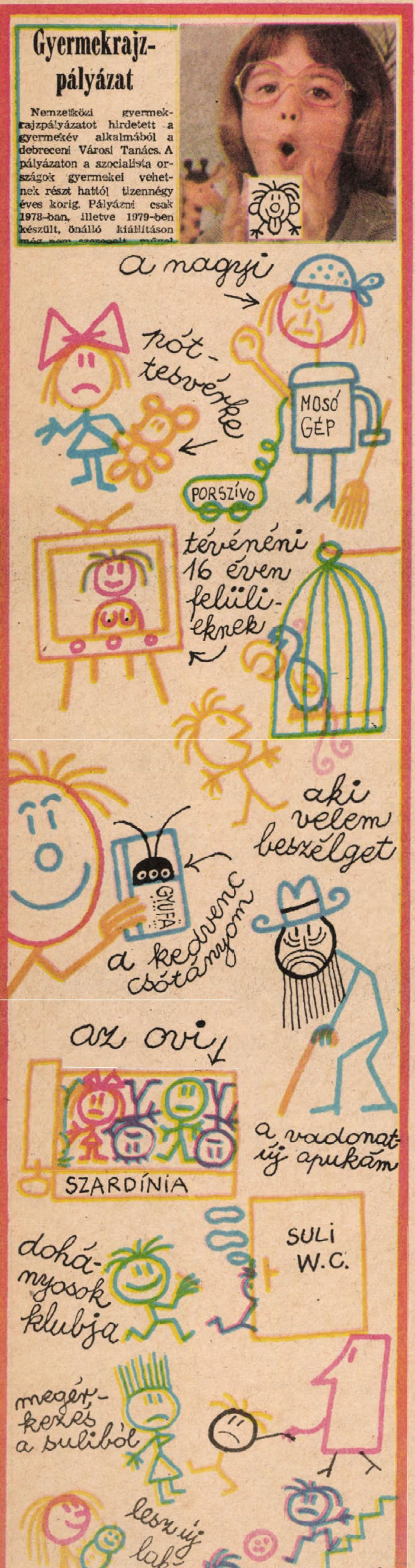

Gyermekrajz-pályázat

Nemzetközi gyermekrajzpályázatot hirdetett a gyermekév alkalmából a debreceni Városi Tanács. A pályázaton a szocialista országok gyermekei vehetnek részt hattól tizennégy éves korig. Pályázni csak 1978-ban, illetve 1979-ben készült, önálló kiállításon még nem szerepelt művel

TANÁCSKOZÁS A GYERMEKÉV ALKALMÁBÓL

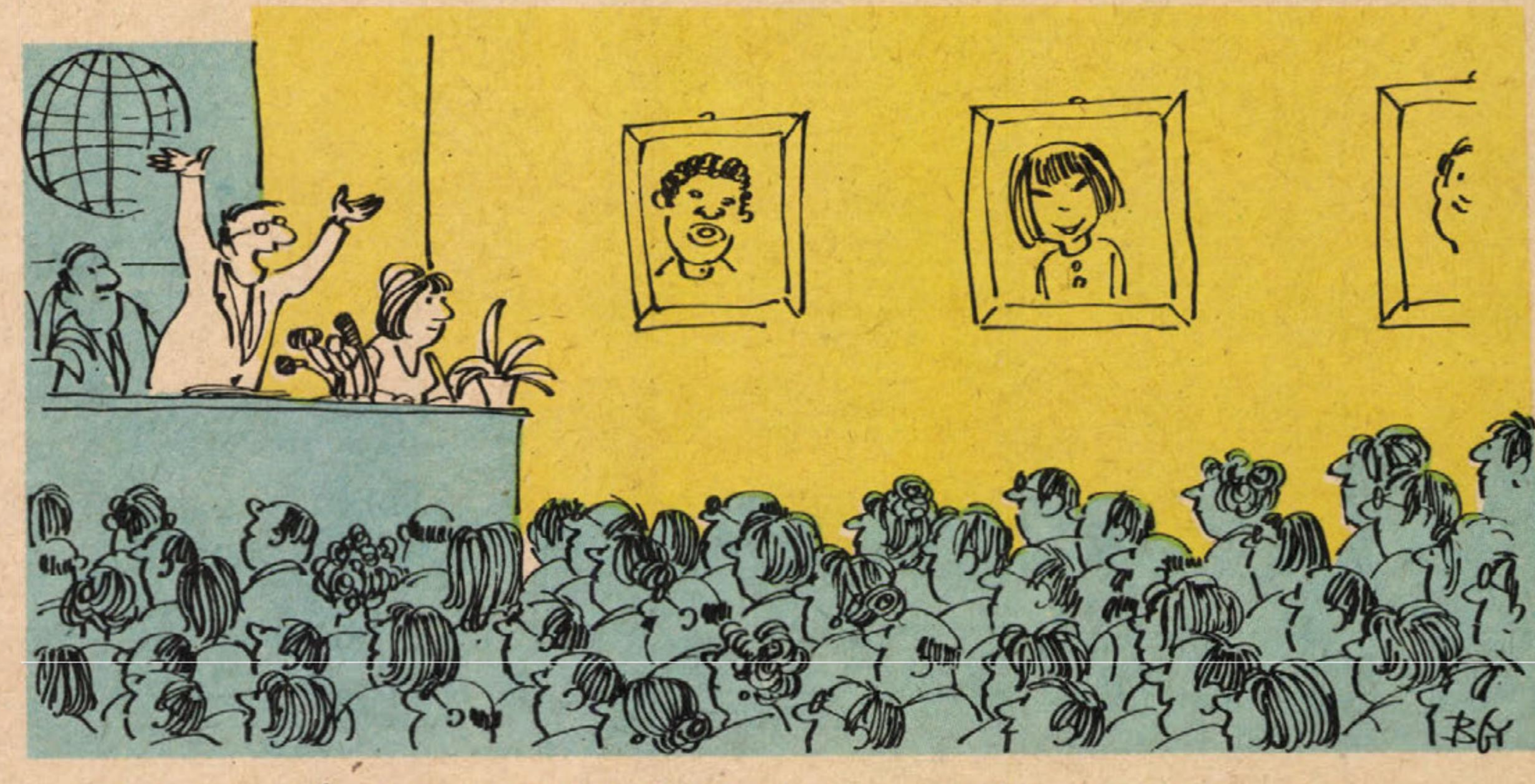

– És most végezetül énekeljük el együtt a boci-boci tarkát!

GUIDÓ

Futok a János-hegyen, persze csak úgy egészségügyből kifolyólag. Fújtatok, mint a lyukas mozdony, de a bokrokon már zöld pattanások és a légtér tele ledér madarak üvöltésével.

Egyszerre felbukkan a kis család. Ifjú házaspár, elegánsak, mintha szalontáncot jöttek volna lejteni, pici srác majomnak öltöztetve. Sötétkék bársonyöltönyke, csipkegallér, csokornyakkendő, pintykalap. Éppen elcsörtetek mellettük, amikor az amúgy meglehetősen csípnivaló mama nevelésben tör ki.

— Ne szaladgálj, Guidó! Hányszor mondjam, hogy ne szaladgálj, mert kimelegszel!

Először a szakmai pumpa megy fel bennem. Hát hol az isten csodájában szaladgáljon az a szegény ütődött kis Guidó, ha nem a János-hegy oldalában, a sétaúton? Na bumm, és ha kimelegszik az a mafla kis Guidó, akkor mi van?

Aztán egyszerre csak hoppá! Mi az, hogy Guidó? Hogyhogy Guidó? Ilyen kicsi és máris Guidó?

Uramatyám, Guidó!

Hirtelen csúf jövőt jósolok ennek a botlábú kis Guidónak a csokornyakkendőjével. Nálunk, a suliban nem lett volna élete a Guidó miatt. Fix, hogy kiszekíroztuk volna. Pusztán a Guidóért. A csipkegallérról nem is beszélve. Guidó tizenhat éves korában okvetlenül rágyújtotta volna a házat a kedves szülőkre, amiért ilyen csúnyán kitoltak vele a keresztelőn.

Most lejtő jön, egy kicsikét leeresztek.

Jó, hát a mi osztályunkba akkoriban csupa bunkó járt. Sutyerákok. Parlagi Lajosok, közönséges Károlyok, alpári Józsefek, tahó Pálok. Tompa agyunkkal meg sem értettük volna mennyi finomság, mennyi civilizáció van abban, hogy Guidó. A pintykalapról nem is beszélve.

Ma persze más.

A hercig kis Zsanéták, cuki Bernadettek, árnyalt Cölesztinek, mélymívű Krisztoferek között egy Guidó — lakktopogó ide, lakktopogó oda — fel sem tűnik.

Nyugodjunk bele, kortársak. Napjainkban a felső tízmillió gyermeke bársonyöltönyt visel csokornyakkendővel, tilos neki a János-hegy oldalában szaladgálnia, és úgy hívják Guidó. Hogy ezzel is érzékeltessék a kedves szülők: ha Guidó vére még nem is teljesen kék, mindenesetre jóval kékebb már, mint a nagyfateré, aki idomszerész Cinkotán és egy primitív Bélánál sosem vitte többre.

Guidó.

Az új típusú szülő mindent megad gyermekének. Nemcsak a világoskék Volvót, a kandallós víkendházat és a vízisít, hanem a Guidót is. Guidó szalag a gomblyukban, menlevél a briftasniban, marsallbot a kofferban.

Guidó (az arezzói) 995-ben született, nemes lovag volt és a középkori zeneirodalom jelentős alakja. Meghonosította a sorrendszert, ebben alkalmazta az addig ingadozó neumákat és feltalálta a szolmizációt.

Egy Guidót tehát — vételkedjék bár ostobasága szüreti ülőfertályokéval — nem lehet elvágni matekból, egy Guidót fel kell venni az egyetemre.

Modern magyar keresztnevek lehetnek még: Mazarin, Richelieu, Savonarola, Gambetta, Robespierre, Galilei, Sztanyiszlavszkij.

A következő körben megint szembeügetek velük. A mama éppen azt mondja:

— Hányszor szóljak, Guidó, hogy ne szaladgálj? Majd vénségedre te is olyan ronda leszel, mint a hülye bácsi itt.

Megbékélt lélekkel rúgtatok tovább. Mégis vittem valamire. Lám, velem ijesztgetik a gyerekeket. Krampusz lettem a János-hegyen. Hát akkor legfőbb ideje, hogy én is elegánsabb keresztnevet válasszak magamnak. Mondjuk, Dante egyik ördögét az Infernóból.

Mától kezdve nevezzetek csak Draghignazzónak.

Aztán megyek a pokolba.

Peterdi Pál

HIÁNYCIKK

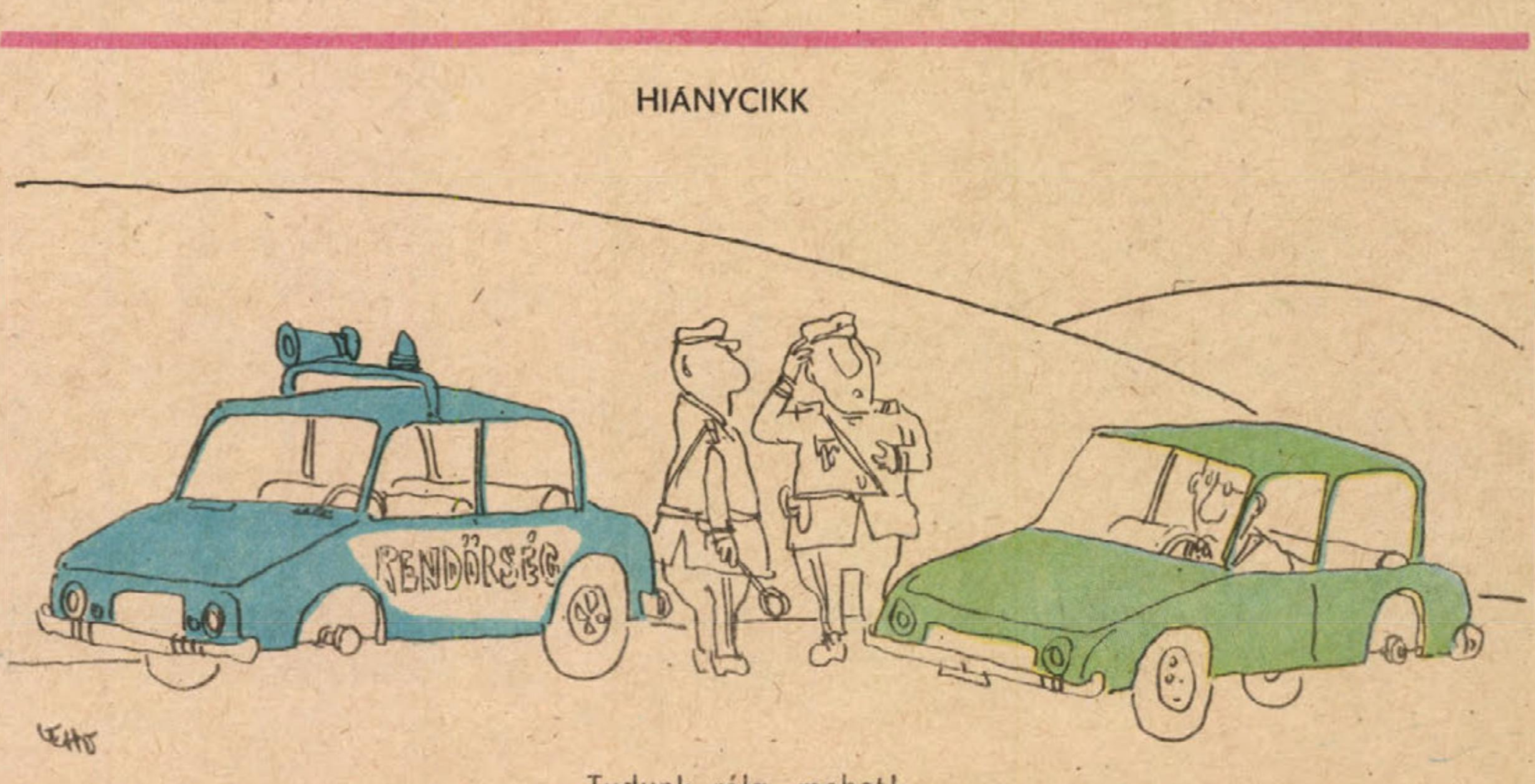

– Tudunk róla, mehet!

LAKÓTELEP

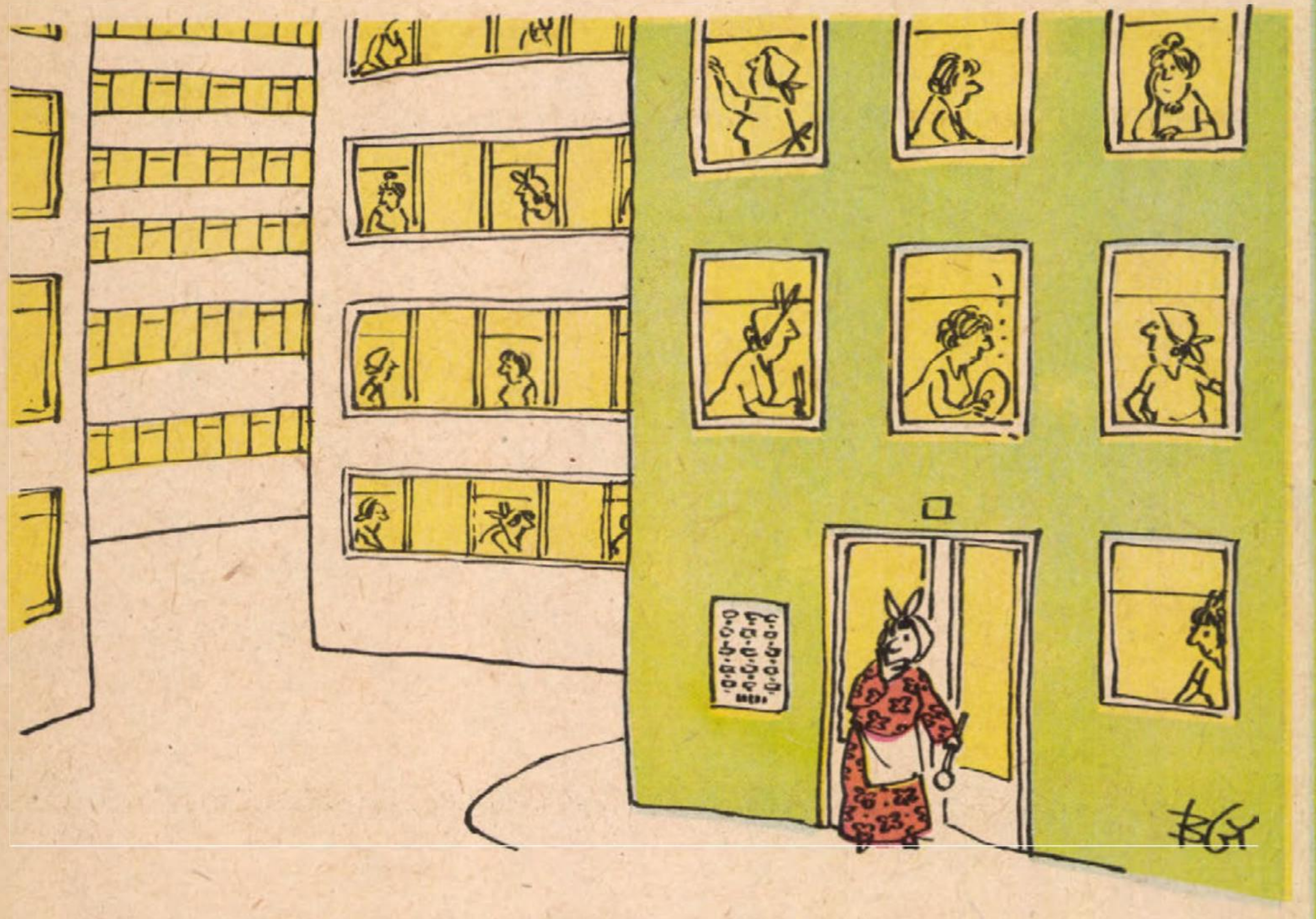

– Istenem. kitől kérhetnék egy csipetnyi sót...?

JANCSI ÉS JULISKA

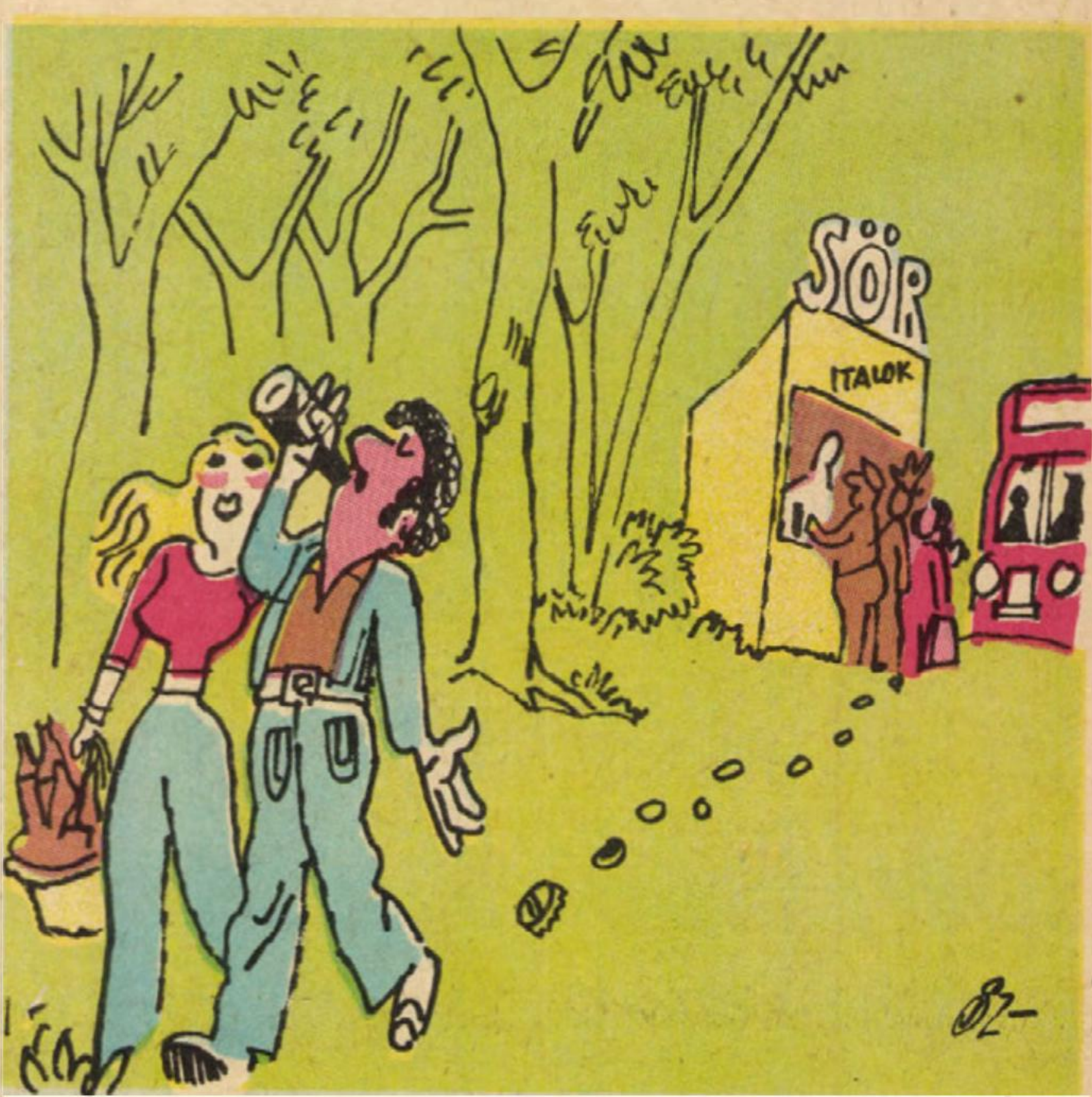

– A söröskupakok nyomán visszatalálunk!

ZSÖLLYE

A Játékszín nemrég mutatta be Spiró György „Nyulak Margitja" című drámáját, melynek témája IV. Béla magyar király lányának története és a Nyulak szigetén játszódik. Az előadás közreműködői közé tartozik az a négy nyúl is, melyeket a színház előzékeny vezetősége az egyik öltözőben helyezett el. Egy ízben, amikor a kellékes kinyitotta a nyulak öltözőjét, nem kis meglepetésre a négy nyúl helyett huszonnégyet talált benne. A megszaporodott nyuszi-statisztéria ártatlan tekintettel pislogott az őket körülvevő színészekre, majd kettő közülük váratlanul kiugrott az öltöző ajtaján és be akart szaladni a színpadra. Az ügyelő és a kellékes az utolsó pillanatban fogta el őket. Bicskey Károly mosolyogva jegyezte meg:

— Igazi színésznyulak! Fiatalok, de máris be akarnak futni!...

*

A Thália Színház öltözőfolyosóján megszólal a telefon. Szabó Gyula veszi fel a kagylót. A vonal másik végén érdes férfihang.

— Ki beszél?

— Szabó vagyok...

— Férfi vagy női?...

*

Egyik színházunk új titkárnőt kapott. Egyik reggelen az igazgató és a titkárnő között az alábbi beszélgetés zajlott le:

— Volt itt valaki?

— Igen.

— Kicsoda?

— Én.

— Nem azt kérdeztem, hanem hogy jött-e valaki?

— Igen.

— Kicsoda?

— Ön!

Rátonyi Róbert

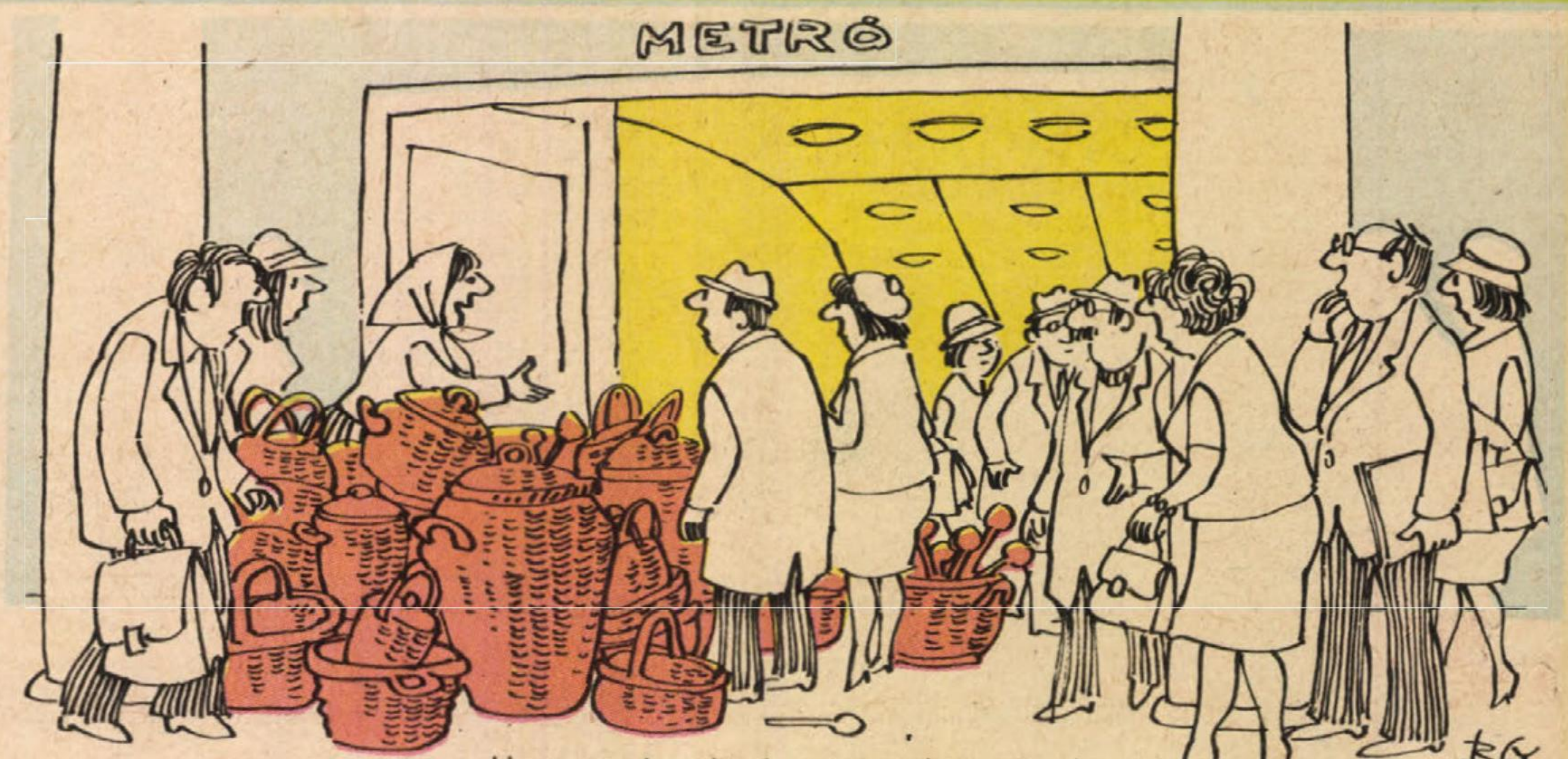

– Ha vesznek valamit, beengedem magukat!

MAGASÉPÍTŐK

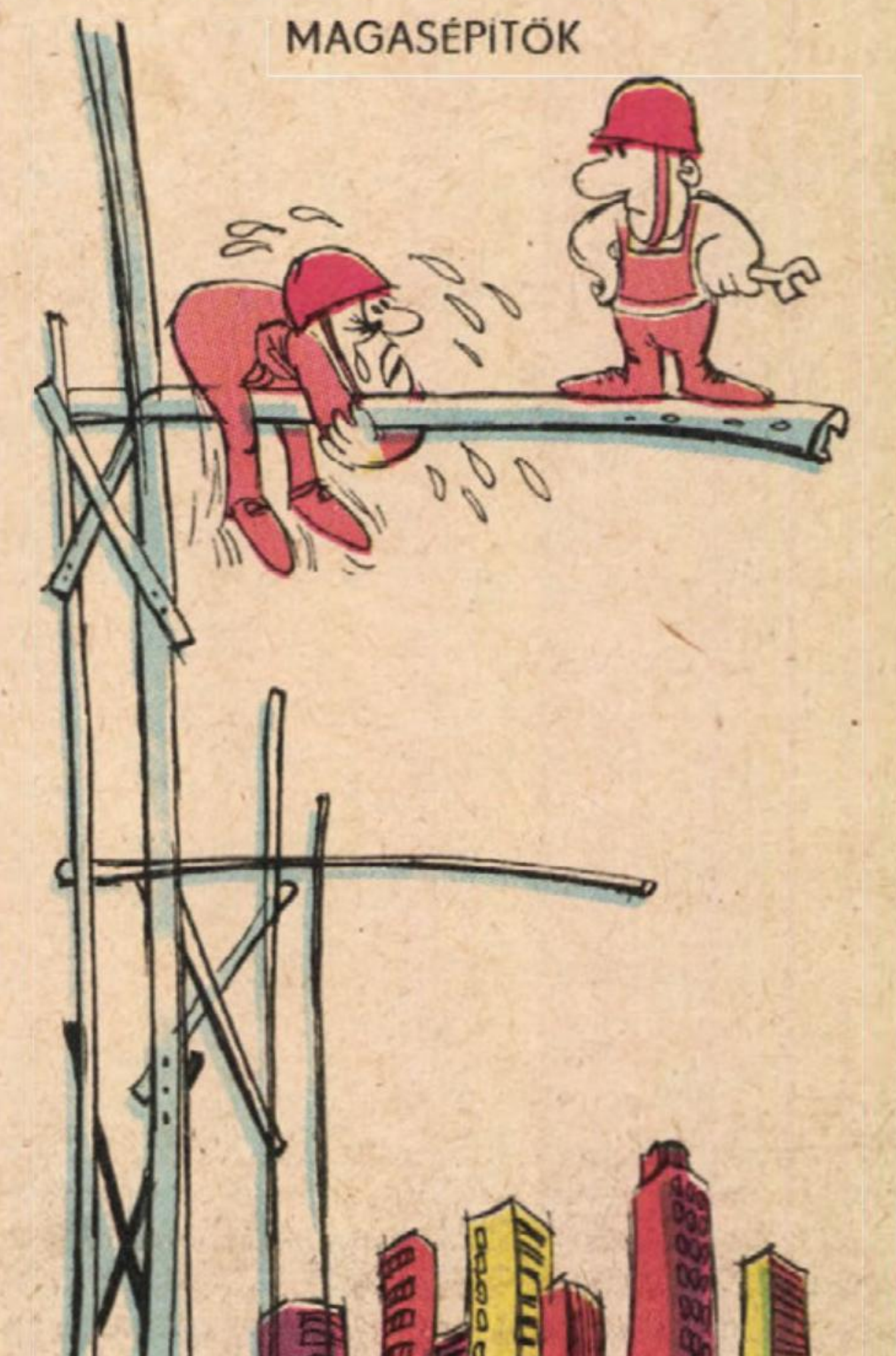

– Én eredetileg mélyépítő voltam, csak kiemeltek.

VÍZHIÁNY AZ

Van szerencsém ezúton hírül adni a szenzációs eseményt: a hajnövesztő és az égési sebre való csodaszer után újabb magyar találmány boldogítja majd az emberiséget. A találmány neve: „Módszer a lakótelepeken élők — különös tekintettel a magasabb emeleten lakók — közösséggé formálására; ellenszer az úgynevezett lakótelepi közöny ellen." Feltalálók: Fővárosi Távfűtő Művek és Fővárosi Vízművek. Alkalmazása: négy-, vagy ennél több emeletes lakótelepi lakásokban.

Íme a találmány leírása.

Első lépcső. A lakók előtt gondosan eltitkolt módszerrel csökkenteni kell a meleg víz nyomását. A lakó ezt tapasztalva goromba kérdést intéz a gondnokhoz. A gondnok udvarias kérdést intéz a Távfűtő Művek illetékeséhez, akitől goromba választ kap, s ezt továbbítja a lakónak.

Második lépcső. A meleg víz nyomását átlagosan öt-hat órán át olymértékben kell csökkenteni, hogy a csapból meleg víz helyett halálhörgés jöjjön ki! A lakó ezáltal udvariasan bekopog a szomszédjához, akit eddig csak arra méltatott, hogy lehamuzza a lábtörlőjét és beleköpjön a postaládájába. Lezajlik az első tapasztalatcsere, melynek során szóba kerül a melegvíz-ellátás, az előző napi focimeccs és az iráni helyzet.

Harmadik lépcső. A meleg víz szüneteltetésével egyidejűleg a hideg víz nyomását a minimumra kell csökkenteni. Ezáltal az eddig egymás iránt közönyös lakók víz- és dacszövetséget alkotnak, megosztják a közös vízkészletet, vacsora- és ivókúrameghívásokat adnak át egymásnak. Időnként felhívják a Távfűtőket, ahonnan továbbra is goromba választ kapnak.

Negyedik lépcső. A lakók testileg és szellemileg

KÖZÉPKOR

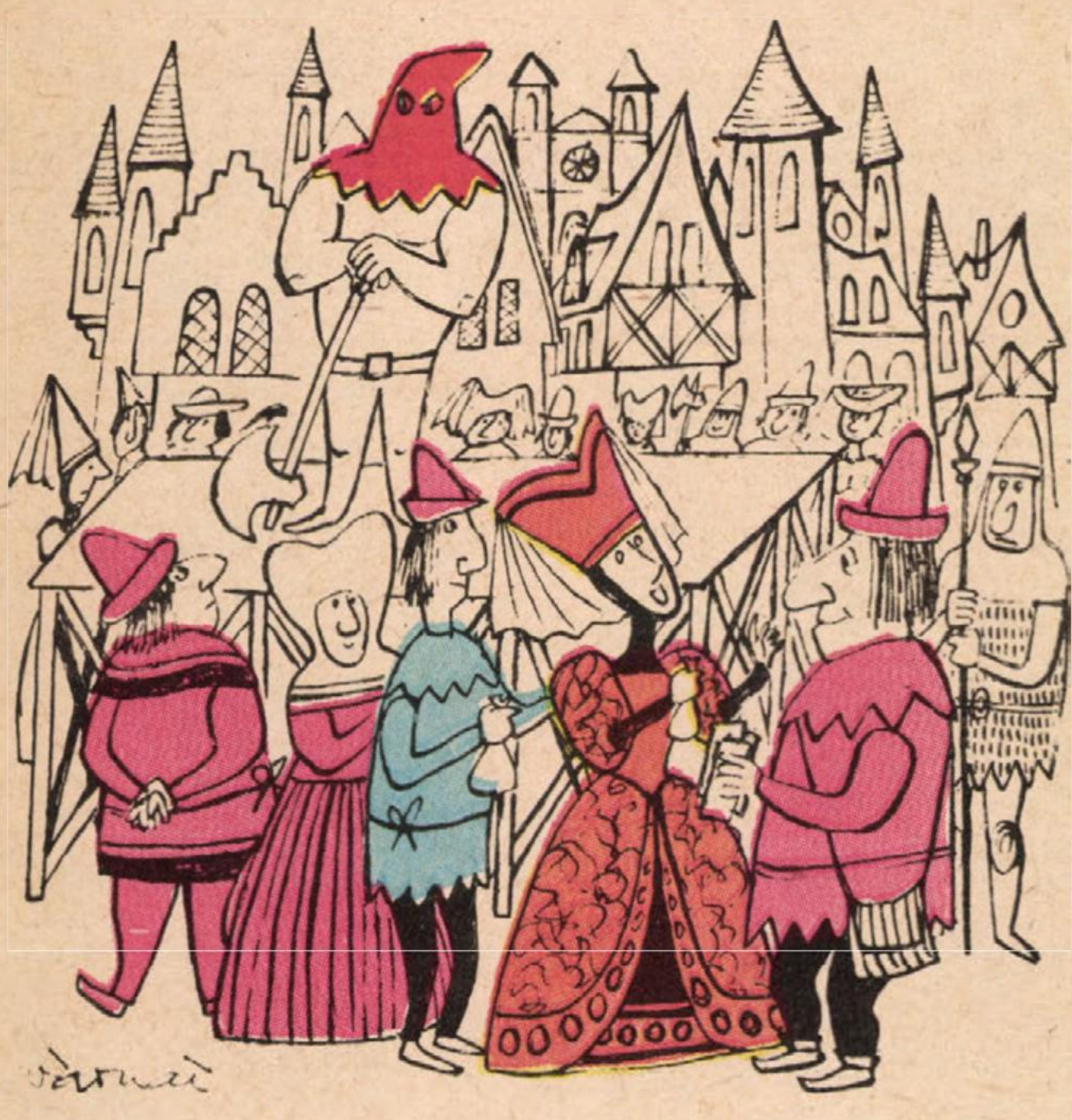

– A fél ötös kivégzésre kérek két jegyet, de jó előre.

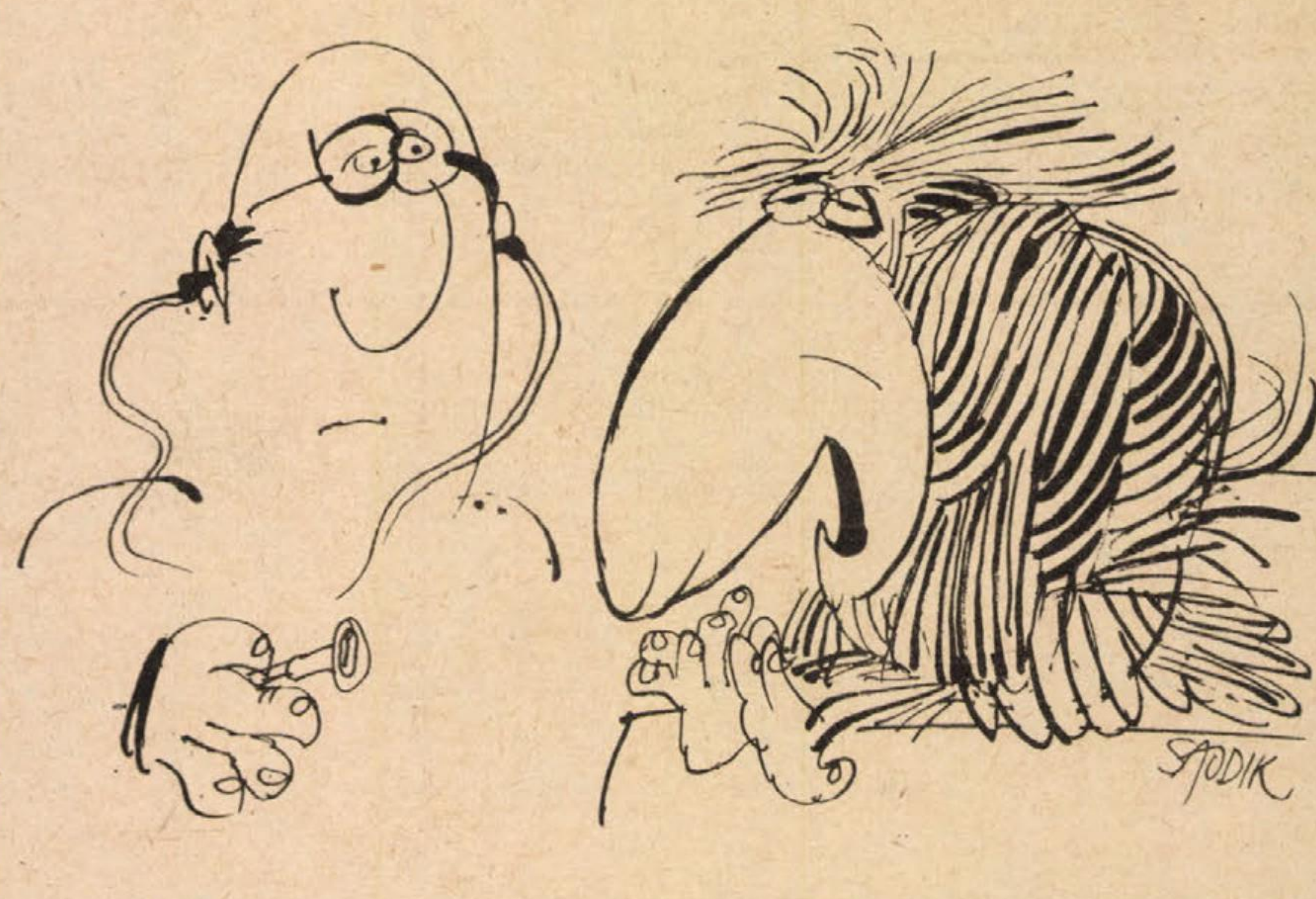

– Tönkrement a szerelmi életem. A tériszonyom miatt már az első csóknál leszédülök az ágról.

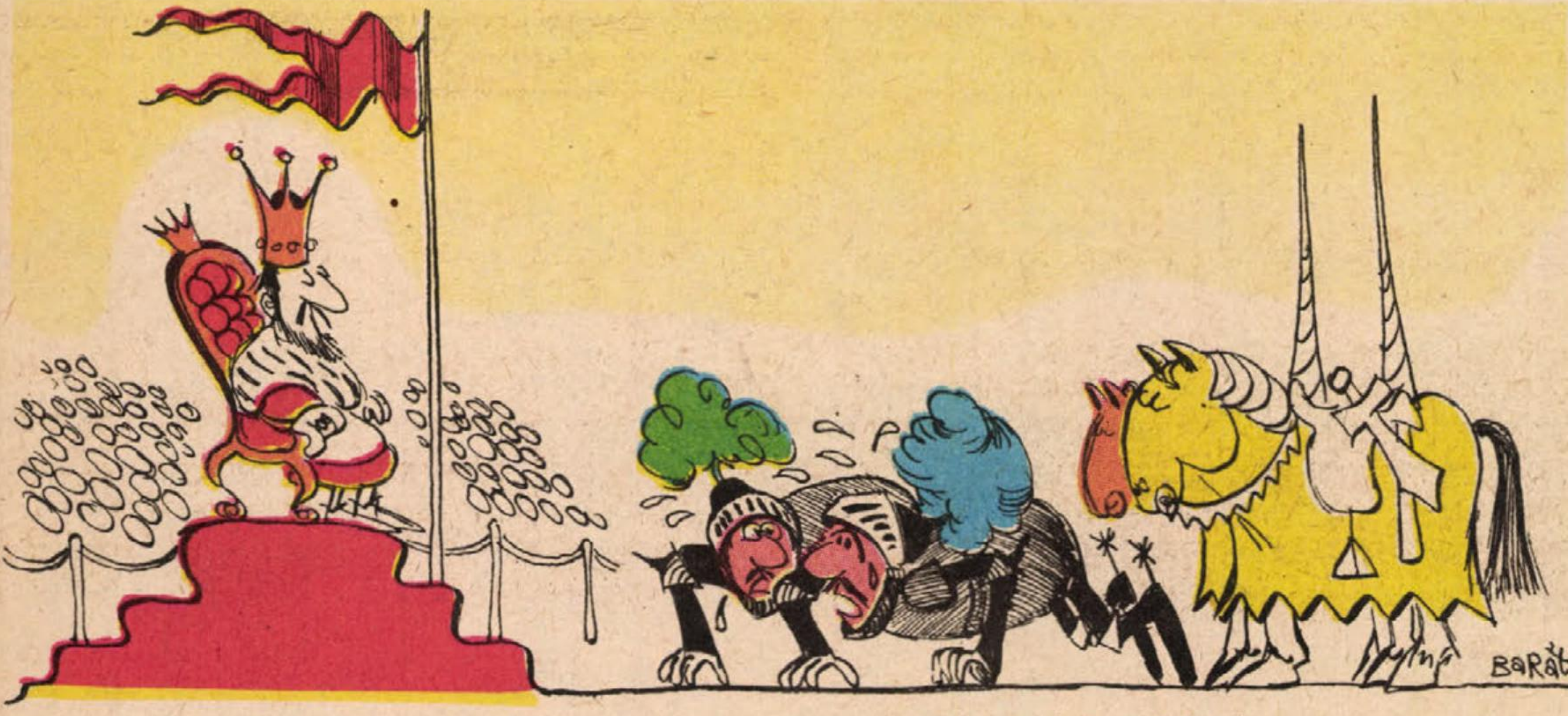

– Ez a rögeszméje. A lovagi torna szünetében kötelező a munkahelyi torna . . .

EMBERISÉGÉRT

megerősödnek: esténként vödörben hordják a gyermekek fürdővizét a földszintről, ezáltal szemlátomást gyarapodik a lábizmuk és a szókincsük. A lépcsőfordulókban sakk- és ultitársaságok alakulnak.

Ötödik lépcső. A Távfűtőktől megjelenik egy szerelő, aki kijelenti, hogy az ügy a Vízművekre tartozik. Továbbá közli, hogy a felhevült tartály a hideg víz váratlan nyomásától felrobbanhat, majd távozik. A lakók megnyugodnak: egy esetleges robbanás a magasabb emeleteket a földszintre helyezné, ott pedig mindig van víz.

Hatodik, egyben utolsó lépcső. A Fővárosi Vízművek az ismétlődő telefonhívásokra kijelenti, hogy a dolog roppant érdekes, ilyenről még nem hallottak, az ügy a Távfűtőkre tartozik, ha ráérnek, majd megnézik. A lakók azonban már nem kívánják ezt: ekkor már ismerik egymás legrejtettebb fürdőszobatitkait, klubok és szakkörök alakulnak, szerelmespárok lesik a holdfényt és a vízcsapot — s ezt az idilli állapotot csak tönkretenné, ha a vízszolgáltatás helyreállna. Az eljárás tehát befejezettnek tekinthető.

A módszer egyetlen hátránya, hogy a lakók a hiányzó meleg vizet az alkalmanként elcsípett hideg víz melegítésével pótolják. Az így megnövekedett villanyszámláért azonban bőven kárpótol az a körülmény, hogy a lakók testvérként szeretik és tisztelik egymást . . .

A hajszesz feltalálója önmagán próbálta ki csodaszerét; a fenti módszer megalkotói azonban tartózkodtak ettől az önveszélyes módszertől. Szerencsére alkalmas kísérleti alanyokat találtak a kőbánya-újhelyi lakótelep minigarzon lakóházában: az ott lakók készséggel garantálják a találmány eredményességét.

Fodor Zoltán

KONTRASZT

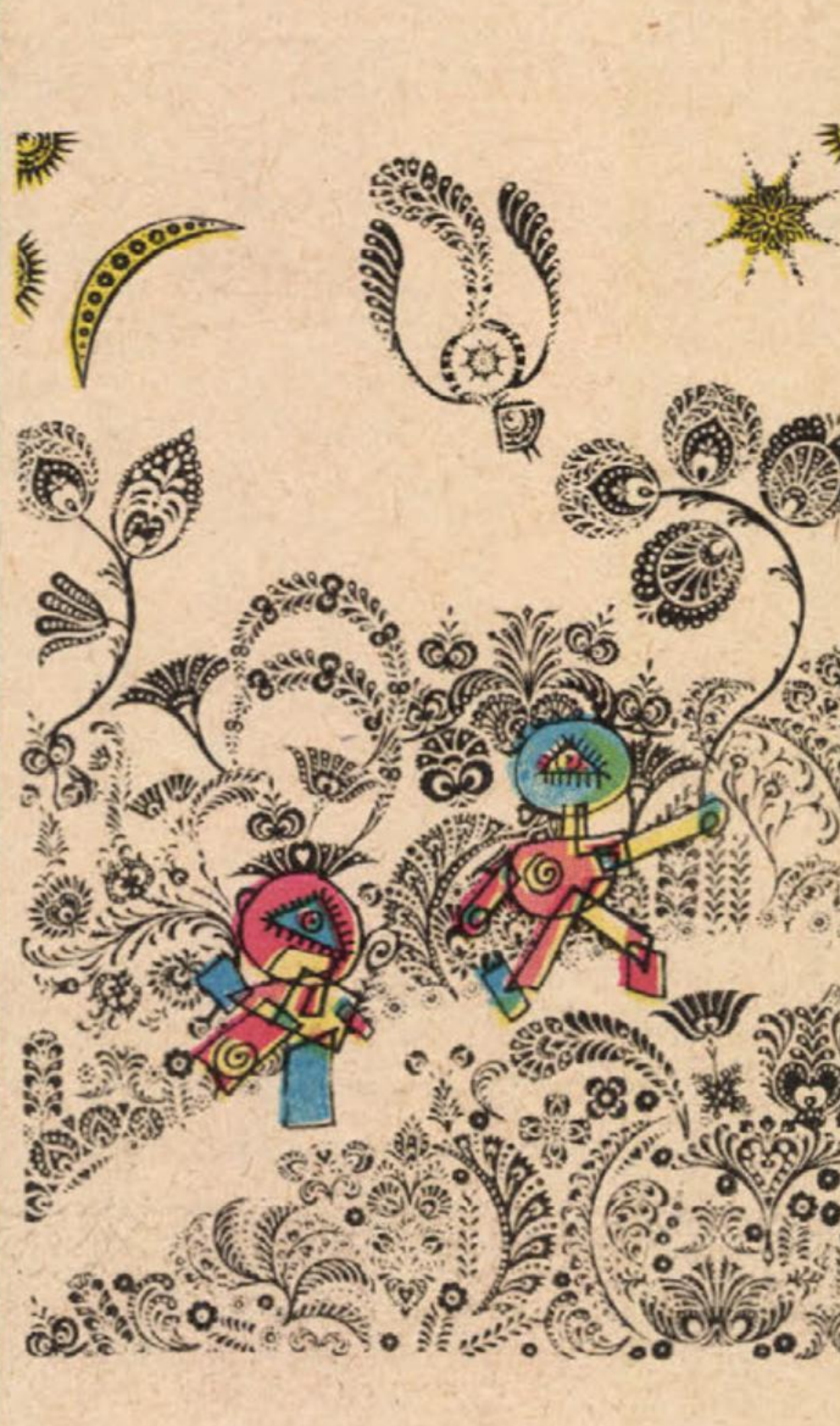

TRIBÜN

A Sheffield Morning Telegraph írja:

— Mint egy közvélemény-kutatás nyomán közlik: a középosztálybeli amerikai háziasszonyok valamivel jobban szeretik a szexet, mint a teniszt, de azért nem annyira, mint a keresztrejtvényfejtést.

Figyelem, Amerikába látogató férfituristák! Keresztrejtvényújság nélkül egy lépést se!

*

Ez a hír pedig a Middlesborough Evening Gazette-ből való:

— Az autófosztogatással vádolt foglalkozás nélküli Patrick Foster a bíróság előtt elmondotta, hogy hetenként körülbelül 2600 fontot költött totóra, nőkre és lóversenyre. „A többit — folytatta vallomását — meg csak úgy elkönnyelműsködtem.”

*

Gerd Müller az Egyesült Államokban folytatja pályafutását, nemsokára a Fort Lauderdale Strikers csapatában lövi a gólokat. Az üzlet — legalábbis a New York Times szerint — úgy jött létre, hogy egy Doug Jones nevű kereskedelmi ügynök értesült először a Bombázó kivándorlási szándékáról és lélekszakadva rohant a főnökéhez, Tony Andreához.

— Ide figyeljen, boss, most megvásárolhatja Gerd Müllert, ha érdekli az ügy.

— Persze, hogy érdekel — mondta Andrea —, hiszen kereskedő vagyok. De ki az ördög az a Gerd Müller?

*

Jó mondatot olvastunk a nyugatnémet Quick magazinban.

— Minden embernek megvan a maga ára — csak a futballista drágább!

(p. p.)

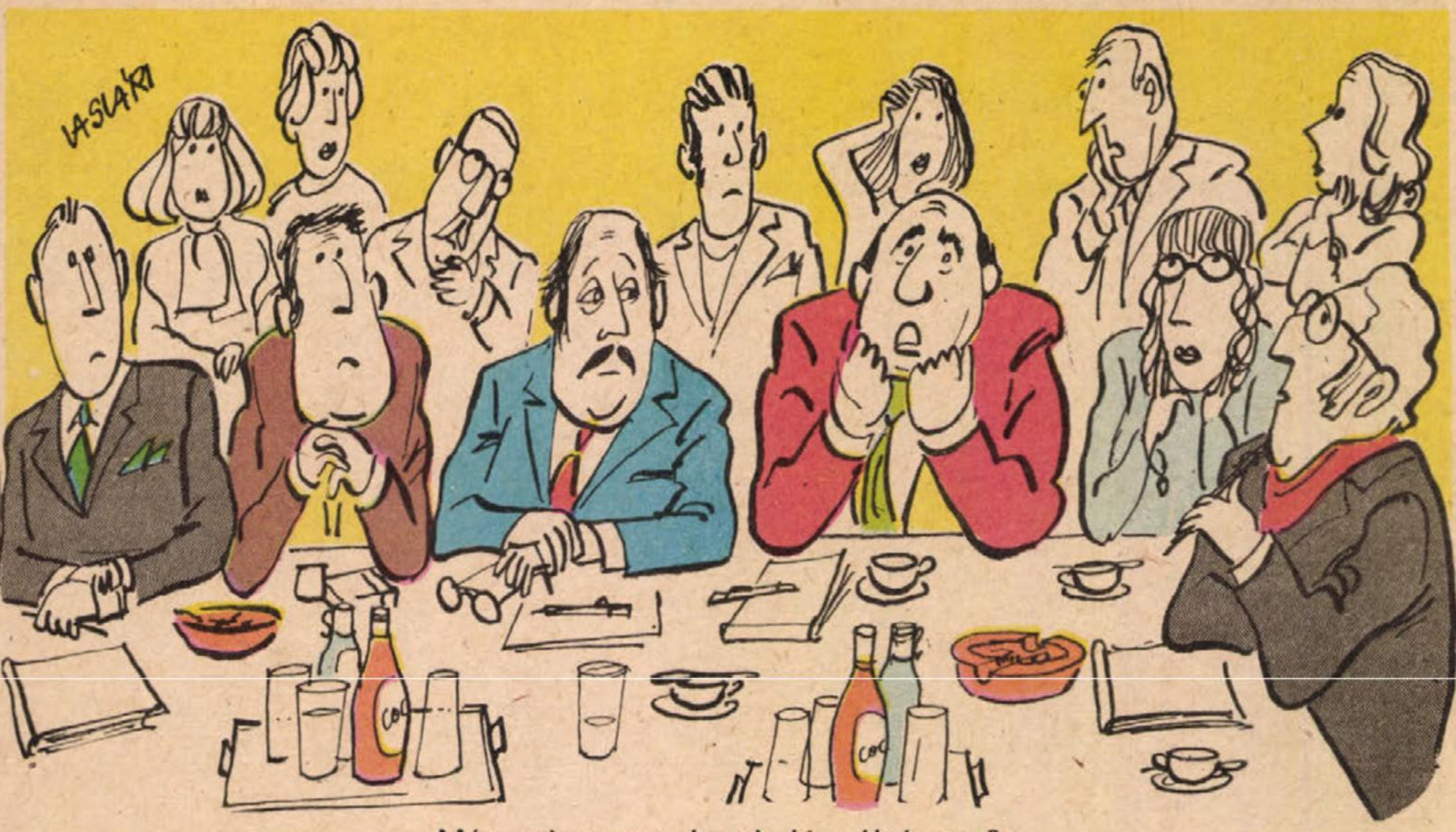

– Még mire nem írtunk ki pályázatot?

CSALÁDTERVEZÉS

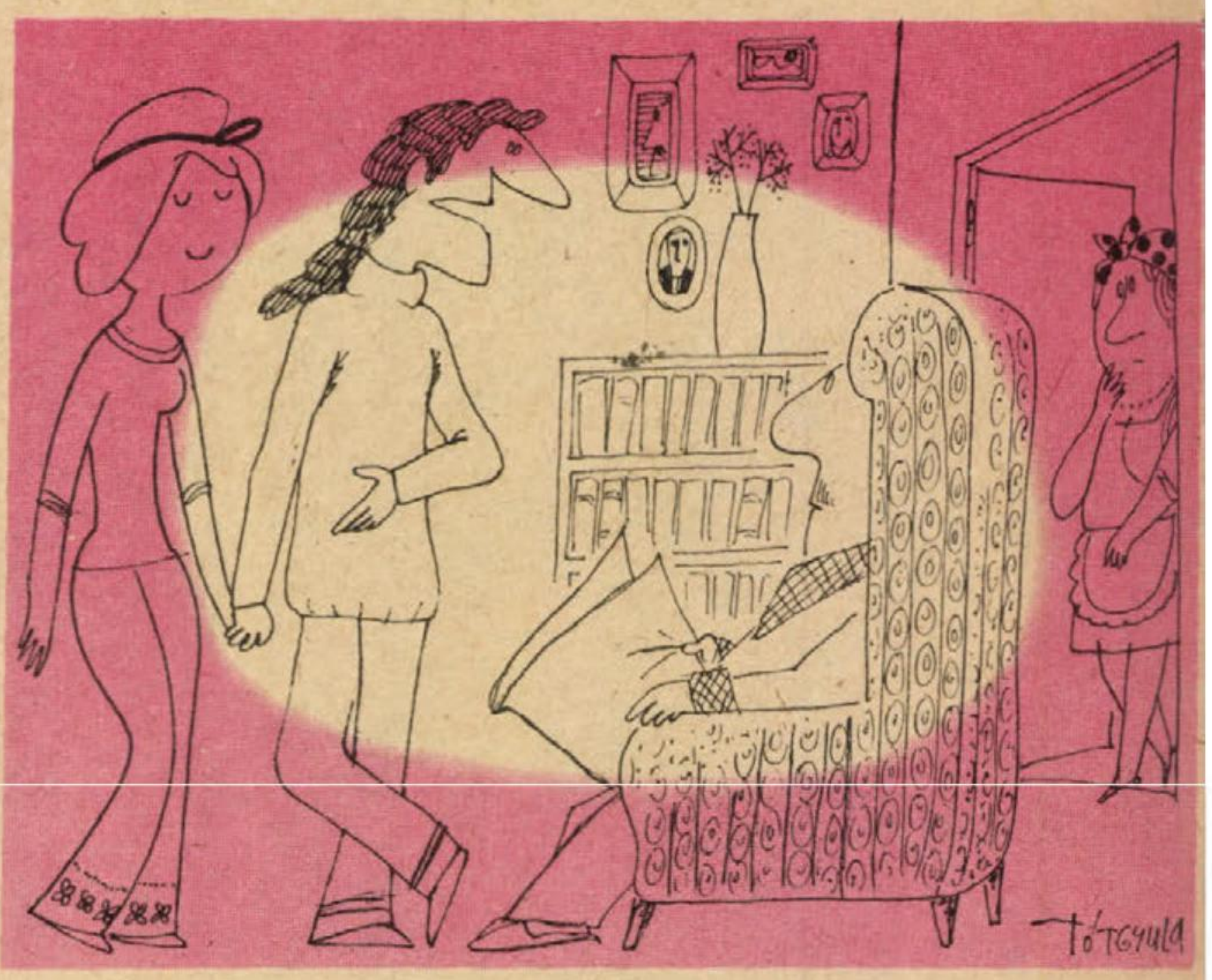

– Fater, és mi volna, ha ti költöznétek az ő szüleihez?

SZILÁNKOK

VILLAMOSON

— Ön mikor született?

— 1931. február 27-én.

— Én pedig 1931. február 24-én. Illő lenne átadnia a helyét egy idősebb embernek!

EGYÉNISÉG

Pistikét megkérdik:

— Mi akarsz lenni, ha felnősz?

— Pilóta. Egy pilóta nélküli repülőgépen.

PSZICHOLÓGUSNÁL

— Egész éjjel arról álmodom, hogy álmatlanságban szenvedek.

GYOMOREMBER

— Váljunk el, s aztán újból feleségül veszlek. Imádom a lakodalmi ebédet.

FEJLŐDÉS

Z. eddig álszerény volt. Most már valódi.

MAZOCHISTA

— Két hírem van a számodra. Egy jó és egy rossz.

— Csak a rosszat mondd el.

FURCSA PROGRAM

Legyen a vendégünk szombaton az éttermünkben a Wunderful együttes magyarnótaestjén.

TÜRELEM

A rossz tulajdonságok elsajátításához idő kell.

NAGYZOLÁS

— Nekünk új autónk van.

— Mi pedig nappal is égetjük odahaza a villanyt, mert megengedhetjük magunknak.

ÉKSZERÜZLET

NE FELEDJE EL BESZEREZNI HÉTVÉGI ÉKSZERSZÜKSÉGLETÉT!

ÜZEMI DEMOKRÁCIA

Ismerek egy igazgatót, aki a gyár üzemi konyháján étkezik. Jelszava: a vezetőnek minden megpróbáltatásban részt kell vennie, a beosztottaival együtt.

HIRDETÉS

FELEDHETETLEN ÓRÁKAT SZERZEK ÖNÖKNEK KÉNKÖVI LUKÁCS ÓRÁSMESTER

A MAGÁNYOSOK KLUBJÁBAN

— Én társtalan szeretnék lenni, de képtelen vagyok megszabadulni a férjemtől.

FELFOGÁS DOLGA

— Én ellenségnek is csak azt fogadom el, aki nekem rokonszenves.

MAI LOVAGIAS ÜGY

— Ön elcsábította a lányomat. Vállalnia kell a következményeket. Feleségül kell vennie, amint elvált a férjétől, és szakított a vőlegényével.

HATÁRIDŐ

— Az építkezés befejezésének dátuma november harmincadika, csak még azt nem tudjuk, melyik évben.

Galambos Szilveszter

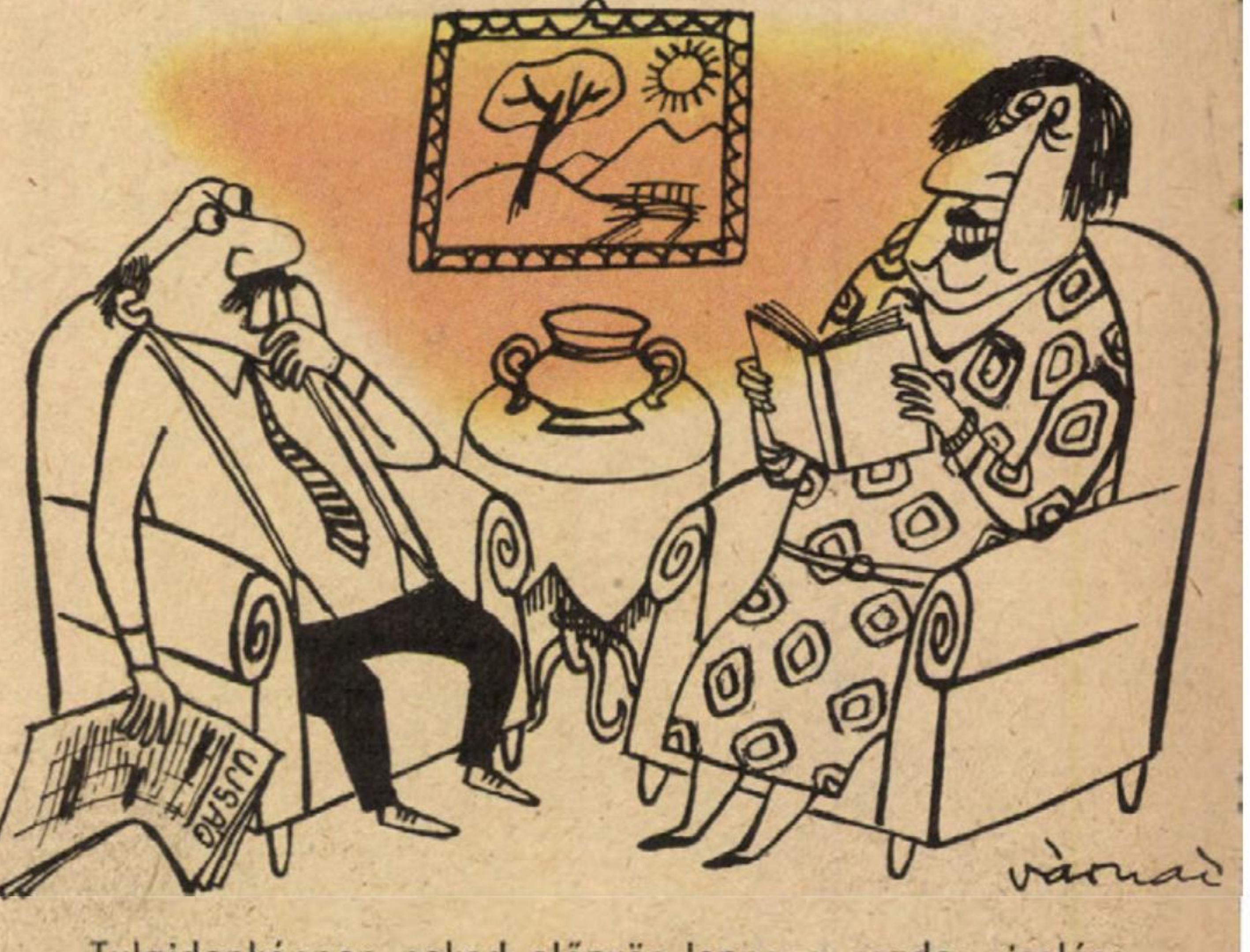

– Tulajdonképpen neked előnyös lenne a csador viselése . . .

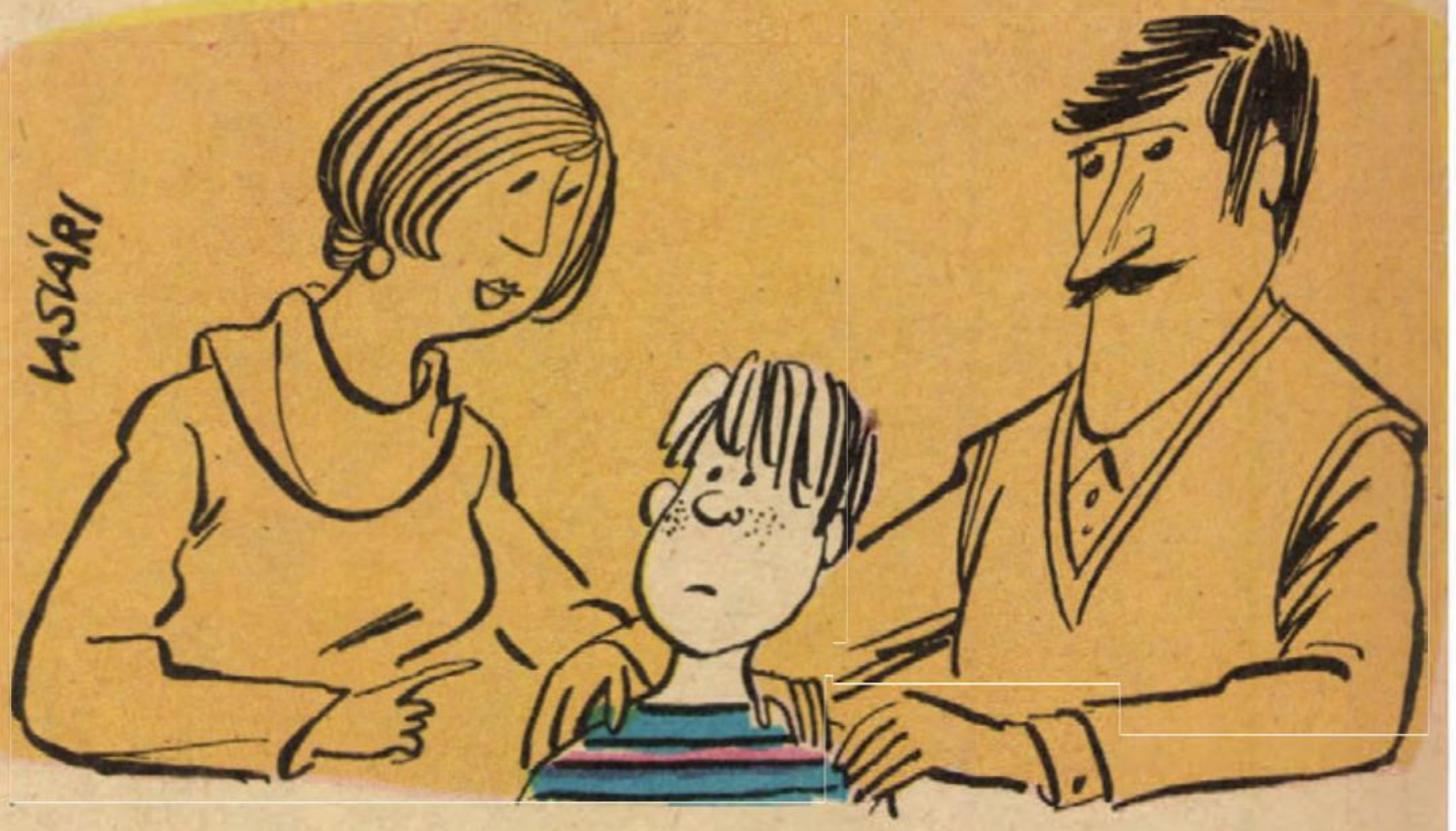

– Mindig az igazat mondd, vagy amire mi tanítunk!

MERKUR-ÖTLET

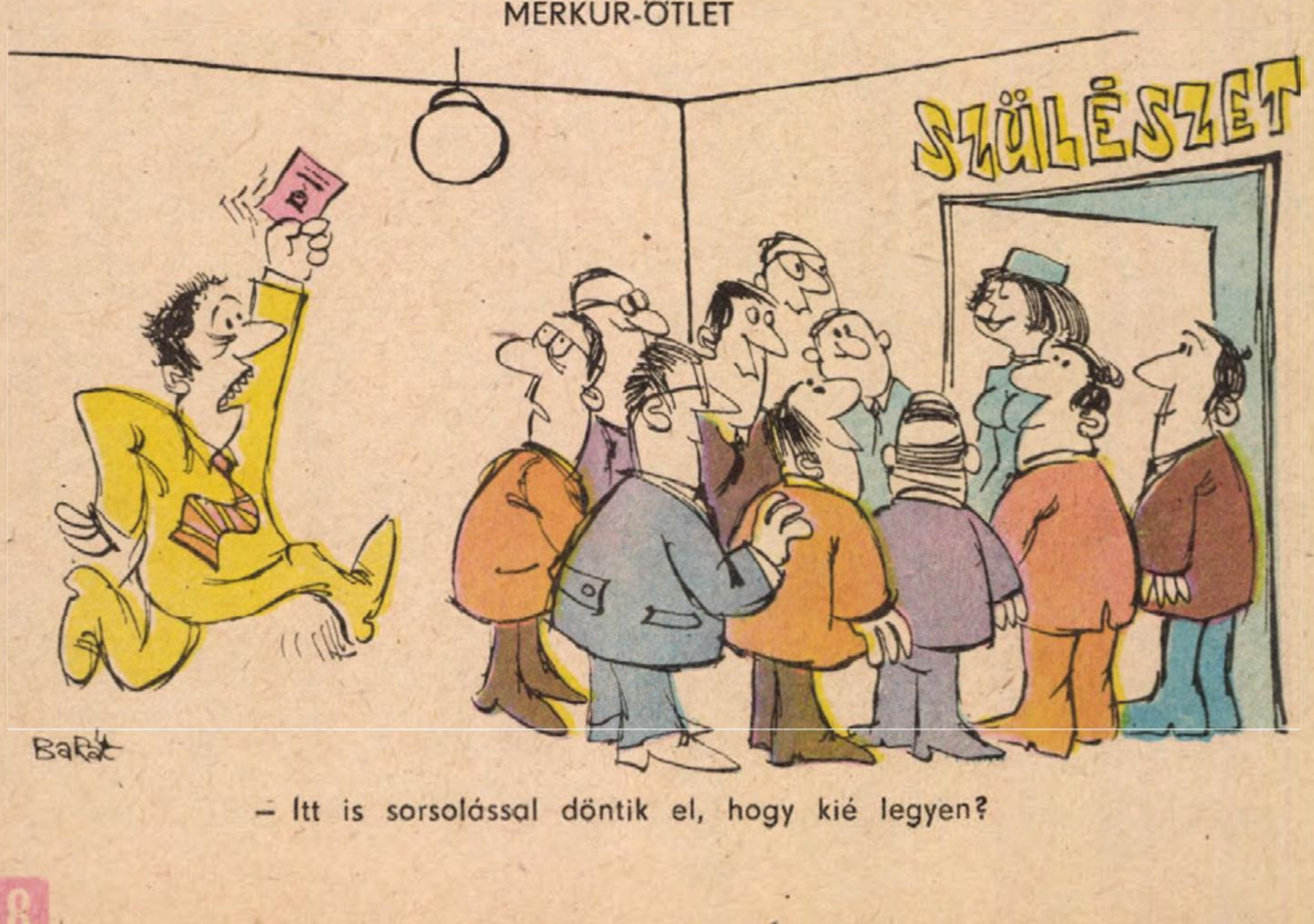

– Itt is sorsolással döntik el, hogy kié legyen?

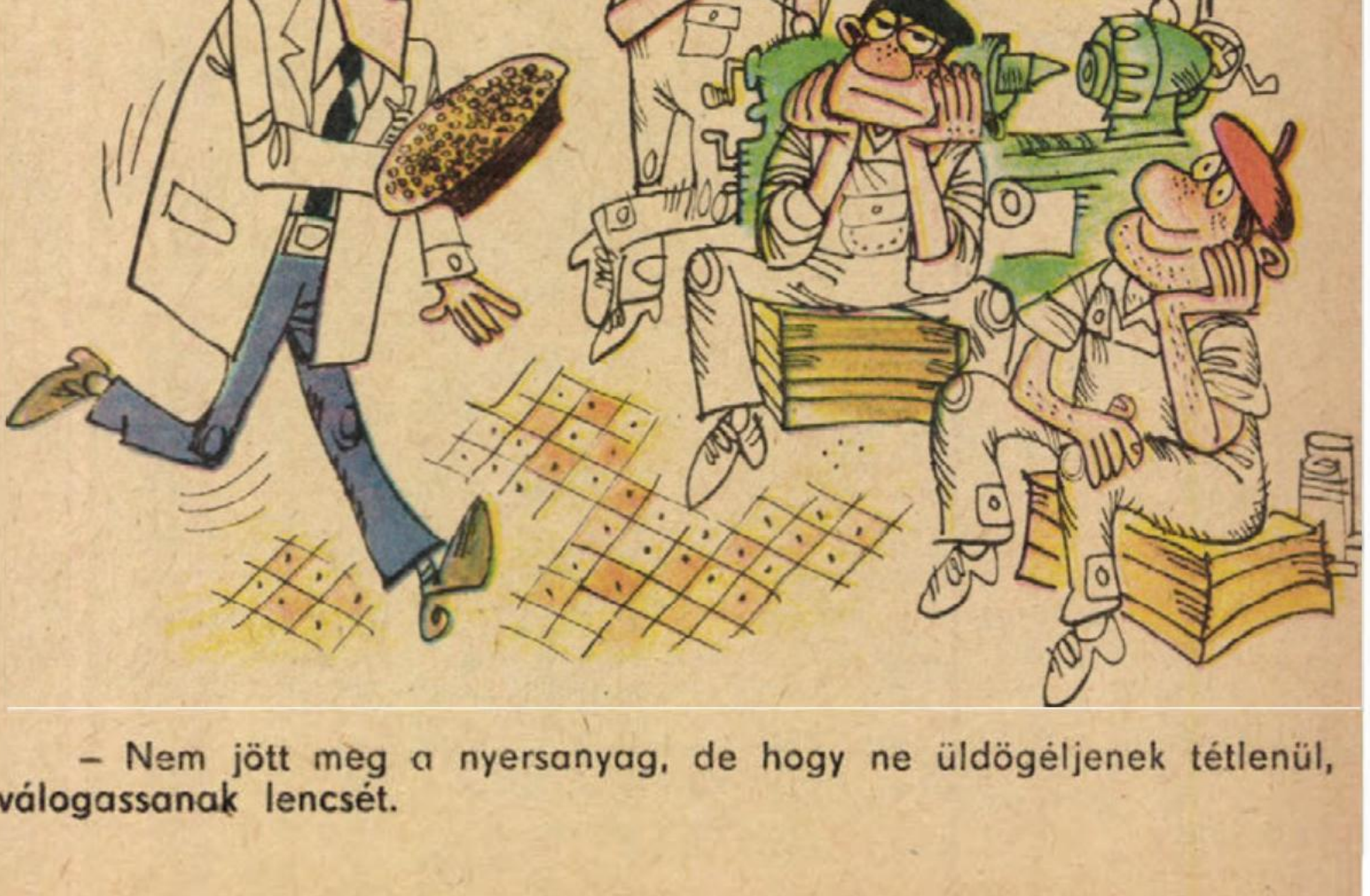

– Nem jött meg a nyersanyag, de hogy ne üldögéljenek tétlenül, válogassanak lencsét.

KEZDŐDIK AZ IDEGENFORGALOM

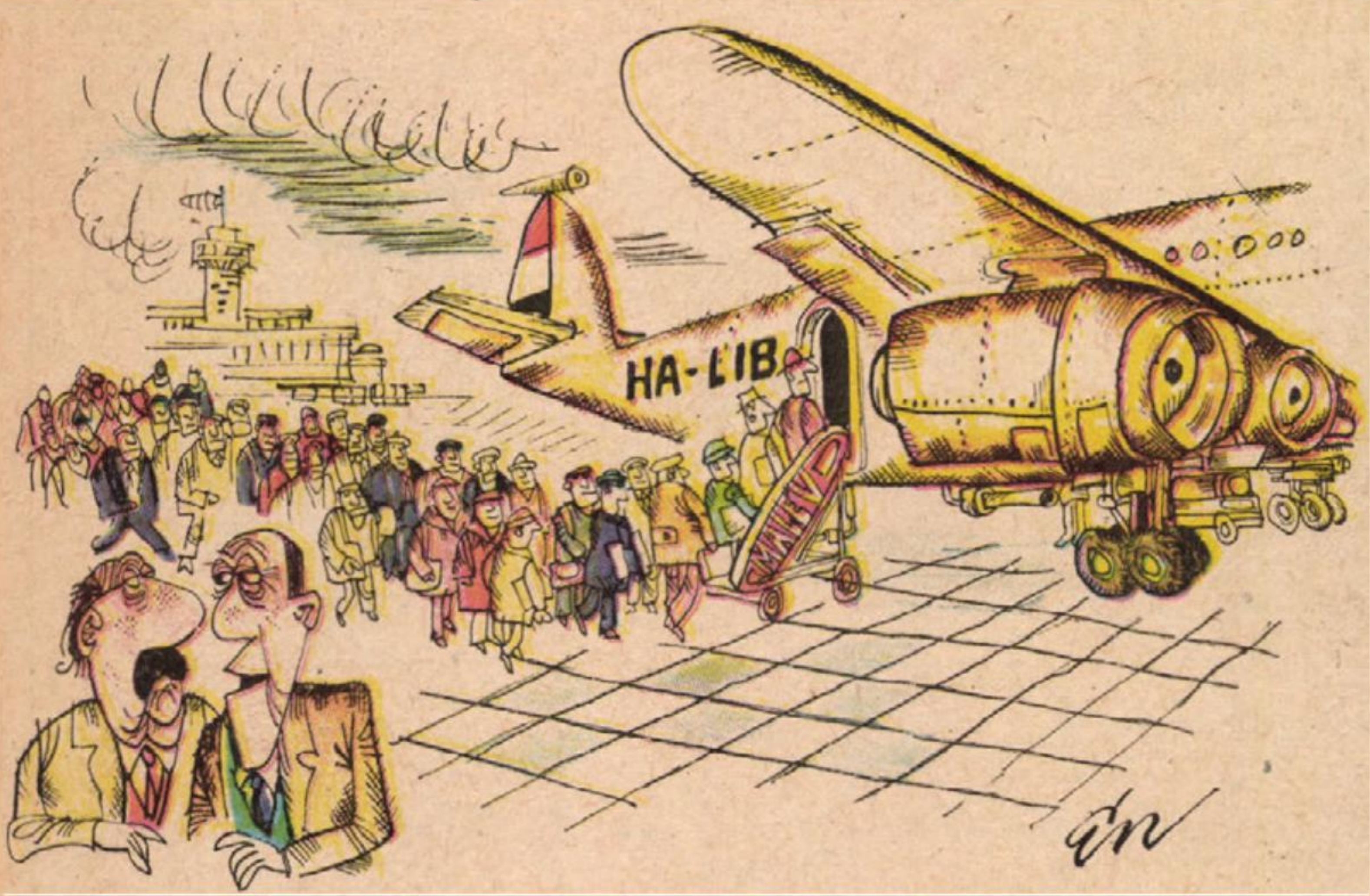

– Ezek a magyarok azért utaznak külföldre, hogy a lakásukat kiadhassák nyugati turistáknak.

BRAVÚROS TELJESITMÉNY

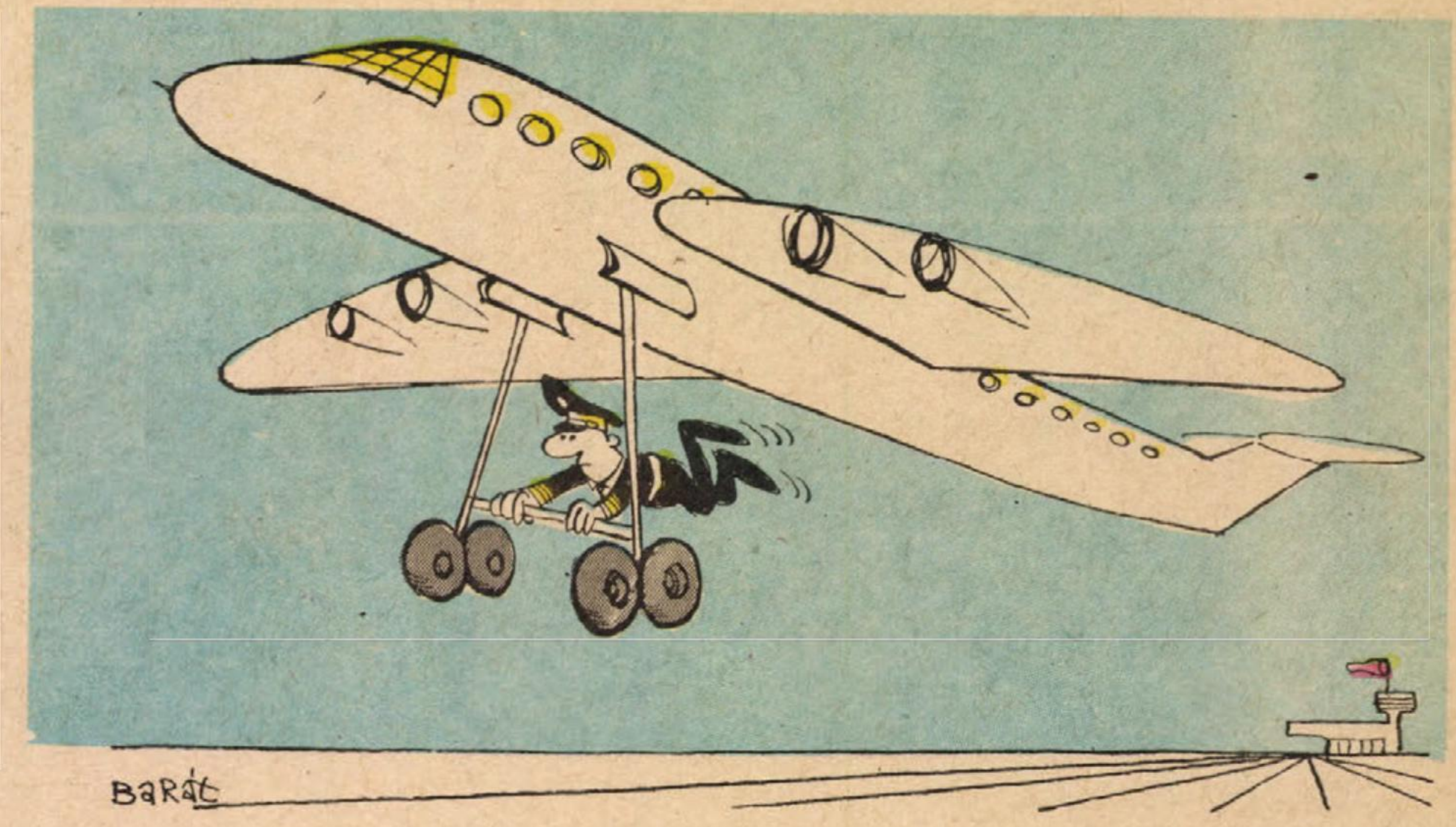

ÓRABÉR

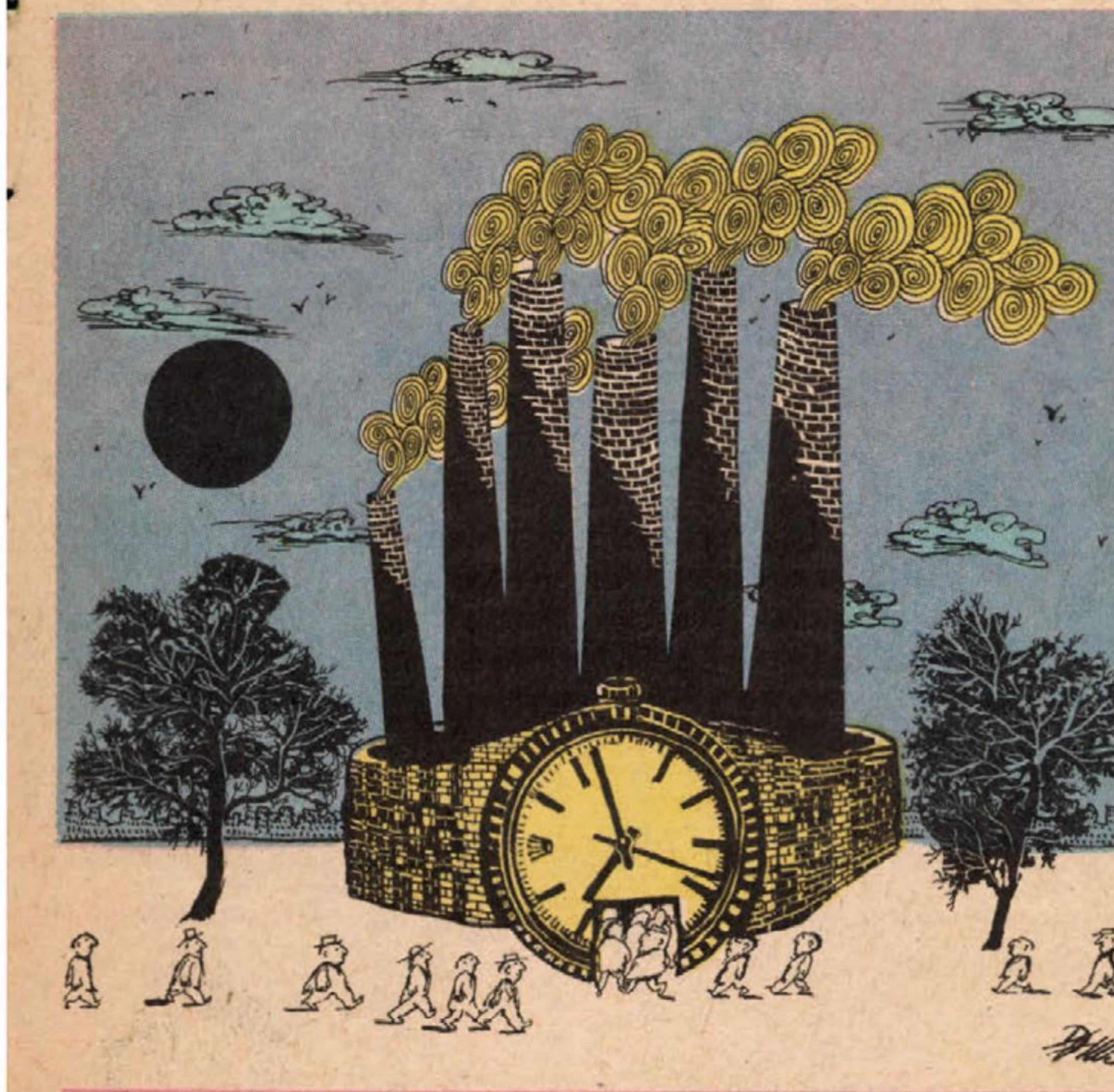

ELSŐ OSZTÁLYÚ HELY

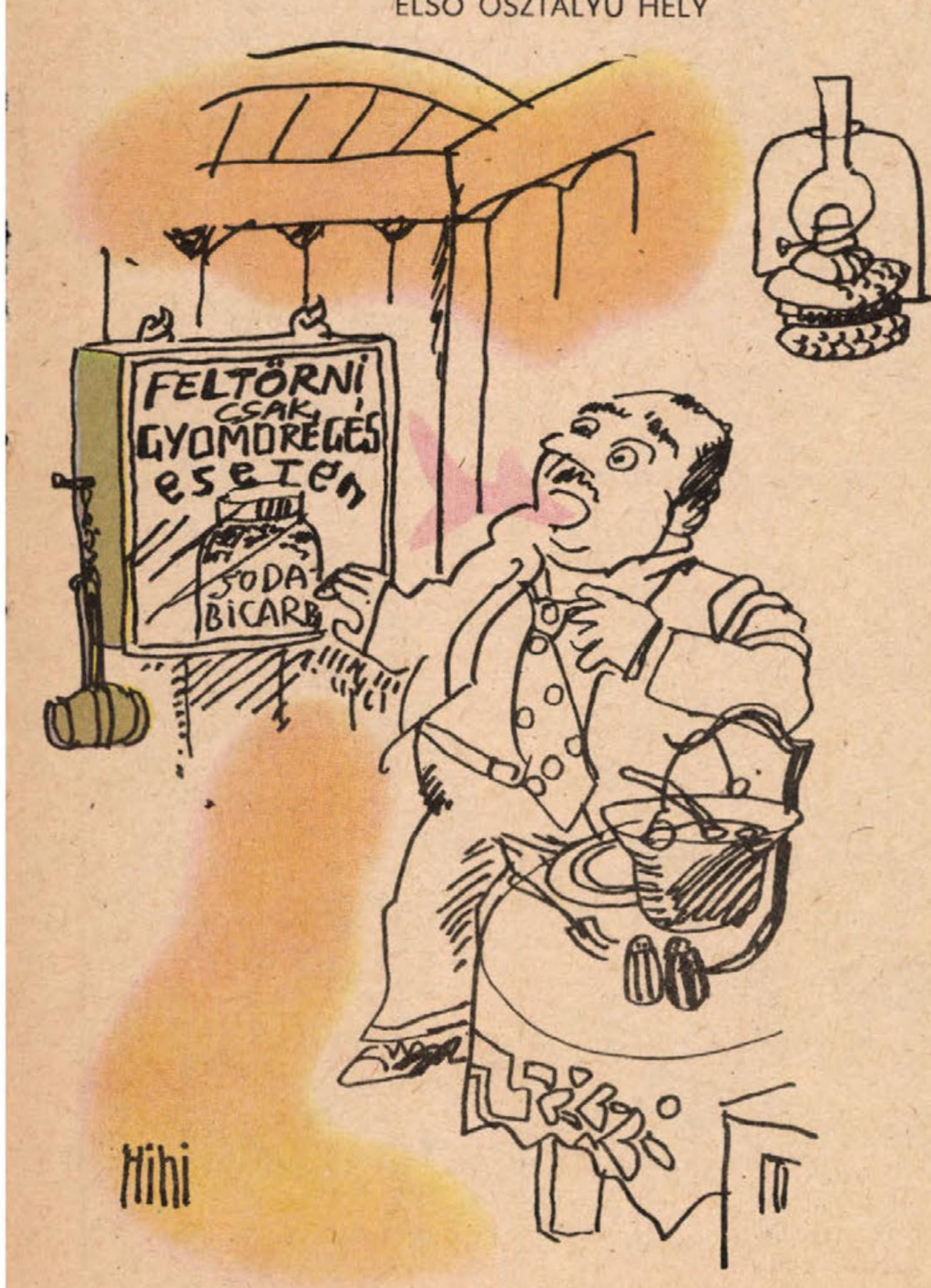

Süvölvénykoromban legendás alakja volt a falunak Szucsik Pál hentes és mészáros. Olyan történeteket meséltek róla, hogy az ámulattól egyszerűen megállt az ember esze. Regélték, hogy a harmadik faluban búcsú napján, egyszer rátámadt hét markos legény, de Szucsik széthányta őket, mint a pelyvát, mert olyan ereje volt neki, mint a mondabeli fehér ló fákat nyűvő nagyszerű fiának. Arról magam is meggyőződhettem, hogy óriási volt a tekintélye. Ha lányok vagy egyebek miatt összeakaszkodtak a legények, tüstént megteremtődött a békesség, amikor Szucsik Pál tűrni kezdte az inge ujját.

Hanem egy téli napon bennem egycsapásra leomlott a bálvány, szétfoszlott a legenda. Este volt, sötét volt, az orrom hegyéig is alig láttam el, de tekeregtem az utcán, mert ugyebár tekeregni sötétben is lehet. Rajtam kívül csak Fekete Karcsi tartózkodott az utcán. Ő nem tekergett, hanem tejért küldték a falu végére, pedig úgy félt szegény a sötétben, hogy majdnem kilelte a hideg. No, gondoltam, mire visszafelé jön a fiú, még jobban besötétedik, alaposan ráijesztek. Jó félóra múlva csakugyan hallottam a lépéseket közeledni. Visszafojtott lélegzettel lapultam egy sarokház falához. Élesen, tisztán hallottam, meg mertem volna esküdni rá, hogy Fekete Karcsi jön. Amikor egészen közelembe ért az alak, akit természetesen búvóhelyemről nem láthattam, egetverő ordítással előugrottam.

— Hamm!

Mondanom sem kell, mennyire megdöbbentett, hogy csatakiáltásomra nem Karesz éghasító sikítása felelt, hanem Szucsik Pál hentes és mészáros rémült bődülése. Akkorát ugrott szegény, mintha szegbe lépett volna, az ugrás után nem éppen szerencsésen ért földet, hanyatt vágódott, büszkén hordott kalapja is messze-messze elgurult.

Ez volt az én szerencsém, így el tudtam menekülni a tettek mezejéről. Ám, sajnos, a sötétség ellenére is felismert, s attól kezdve ádáz ellenségem lett. Ha meglátott, rámemelte az öklét, még a disznóölő késsel is megfenyegetett.

Mindez úgy ötlött fel az emlékezetem mélyéről, hogy tegnap este későn tértem haza. Koromsötét volt, alig láttam az orrom hegyéig. Baktattam, mélyen elgondolkoztam valamin, amikor az utcasarkon elém toppant valaki. S ugyanolyan csatakiáltást hallatott az a valaki, mint egykor én. Mi tagadás, rémülten felkiáltottam, s akkorát ugrottam, mintha szegbe léptem volna. Ordításomtól merénylőm is begyulladt, s a félelemtől reszketve elrobogott. S én akkor láttam, hogy őkelme nem más, mint a szomszéd korcs kutyája, amely nappal világnál tulajdonképpen jó barátom. Reggel tehát el is kaphatnám a fülét, belé is rúghatnék, csakhogy én nem vagyok olyan bosszúálló természetű, mint Szucsik Pál, a legendás hírű hentes és mészáros.

Simon Lajos

MOTORIZÁCIÓ

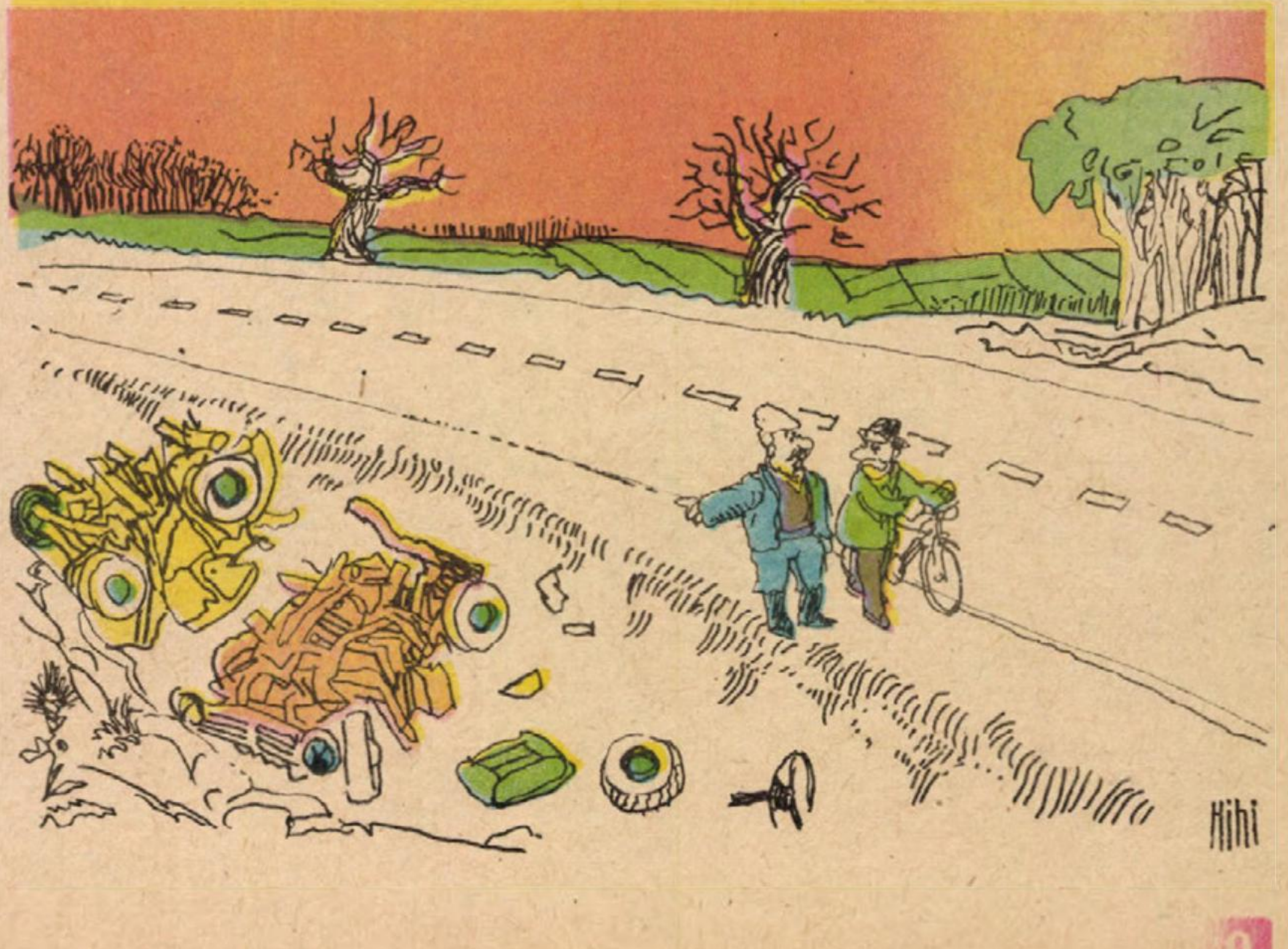

– Láttál ilyet azelőtt, sógor, mikor még földút volt itt?

ALVÓ VÁROS

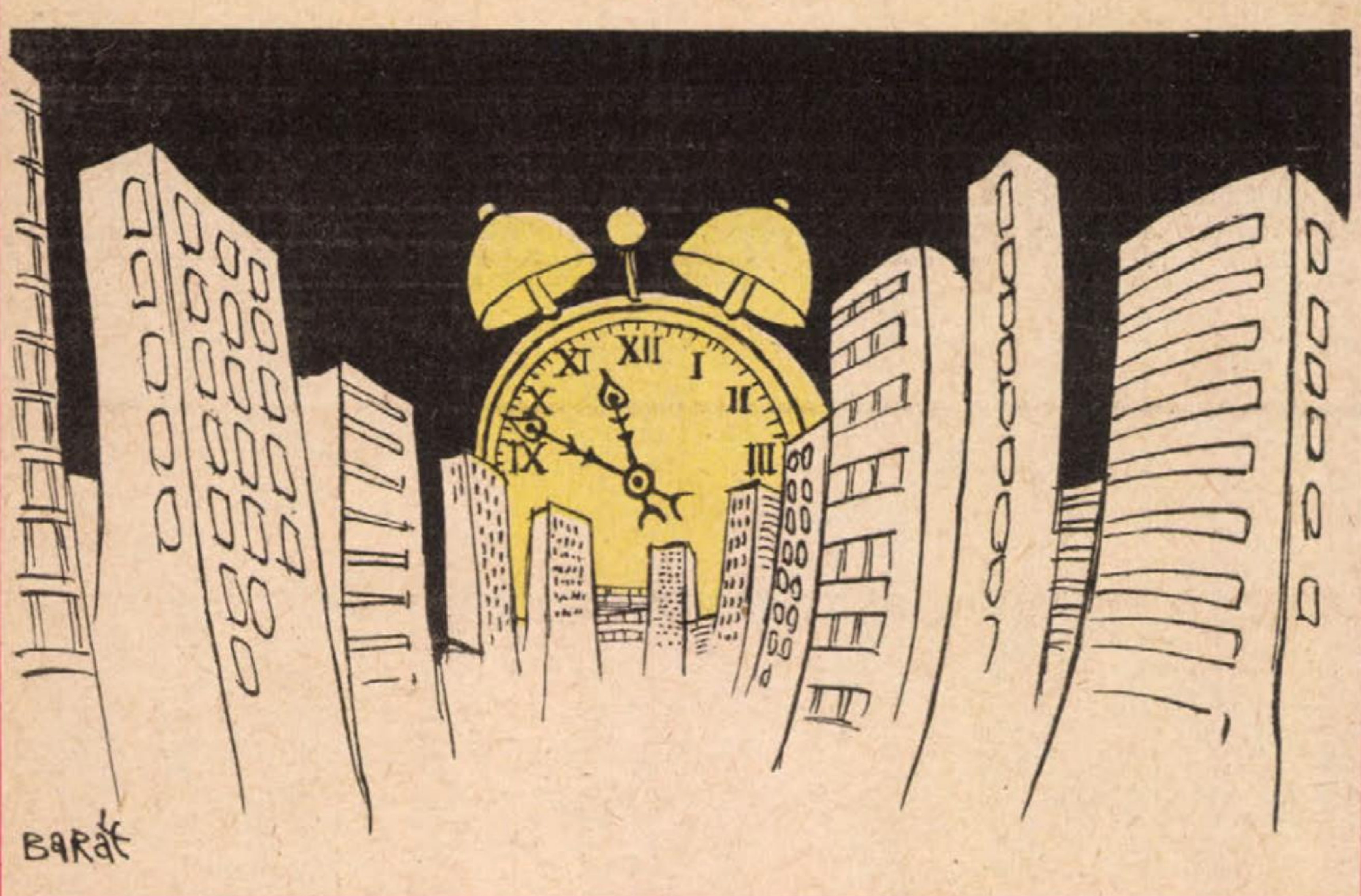

ORSZÁGÚT

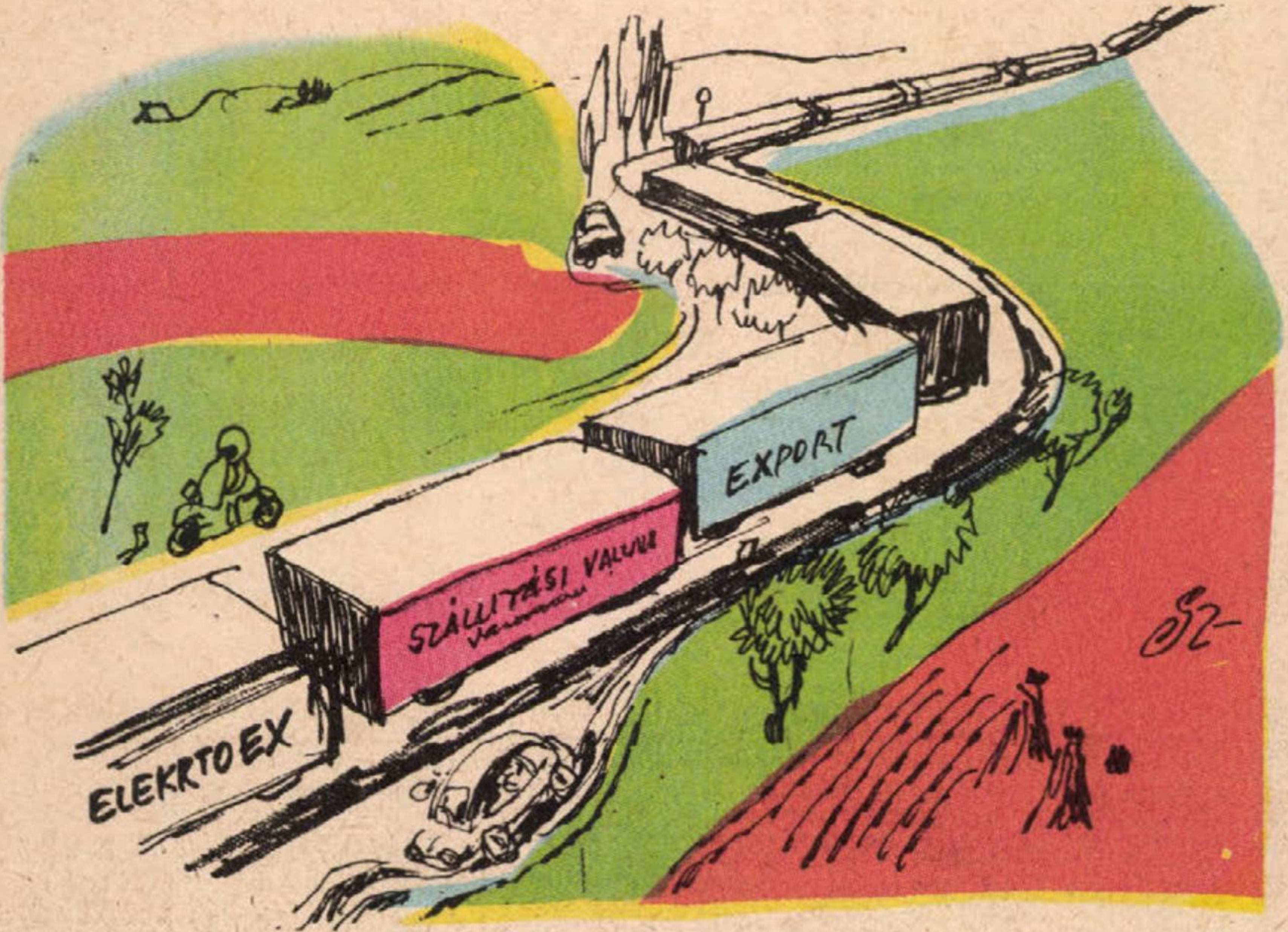

BŰNBEESÉS ELŐTT

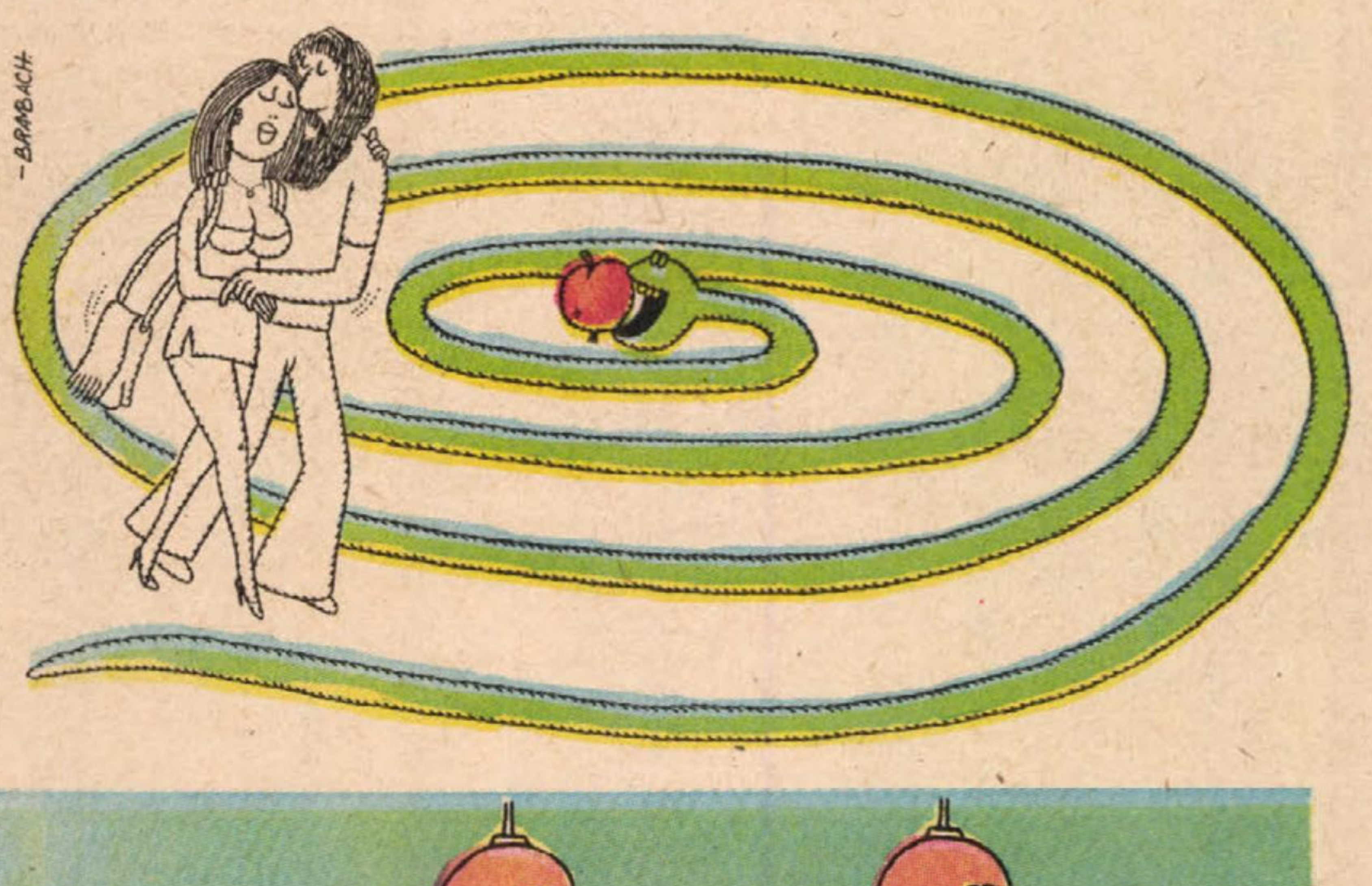

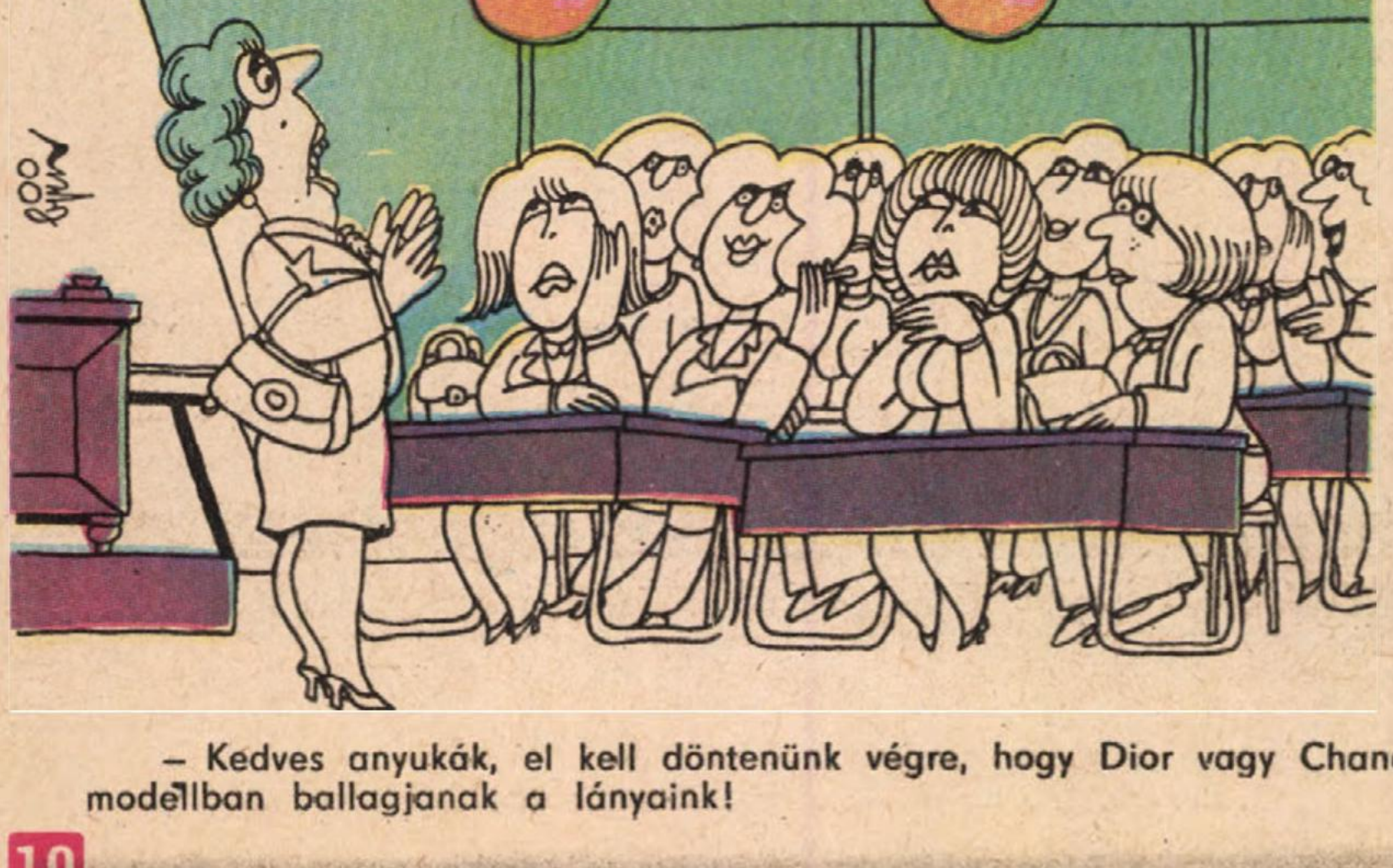

– Kedves anyukák, el kell döntenünk végre, hogy Dior vagy Chanel modellban ballagjanak a lányaink!

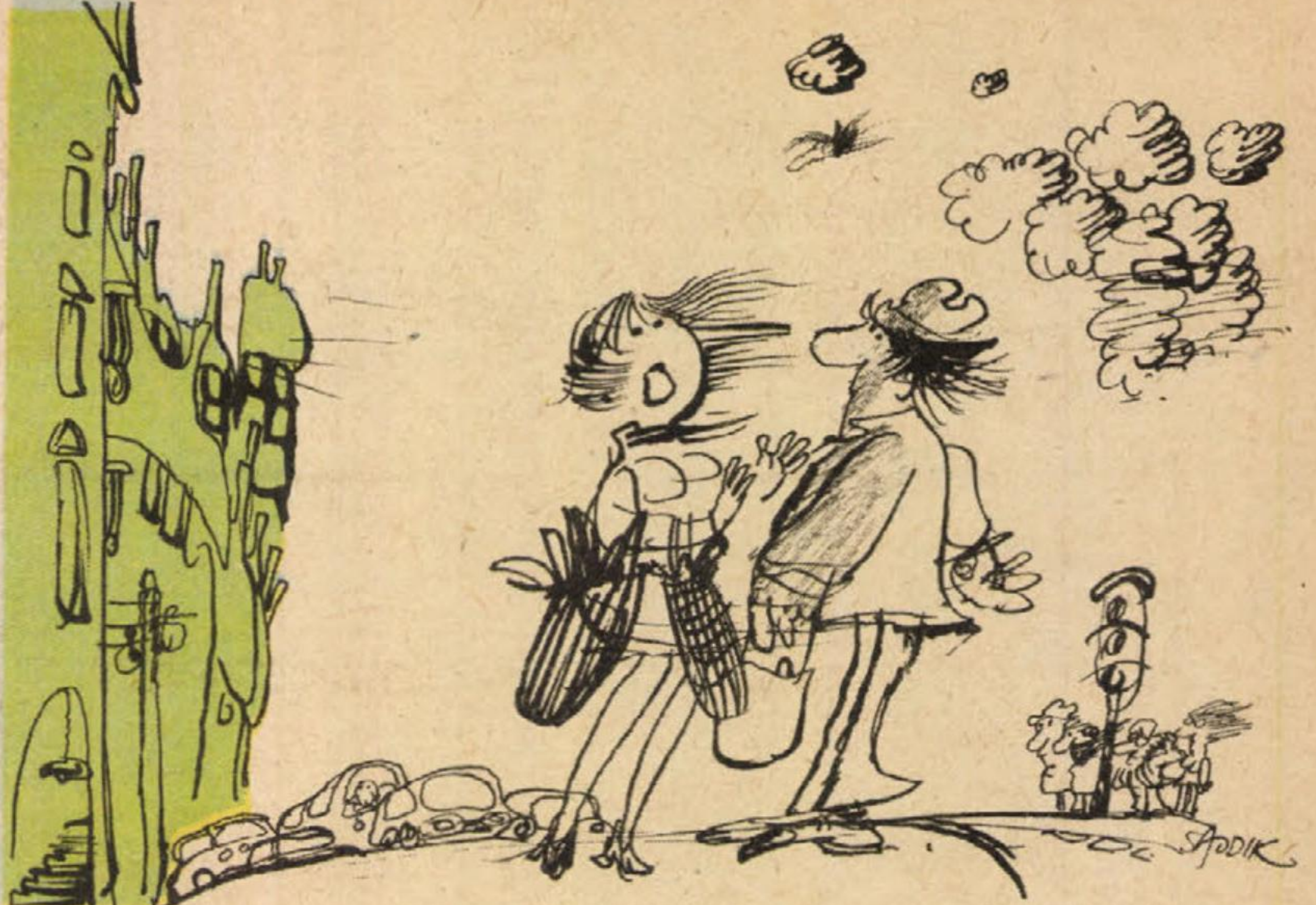

– Valahányszor vezércikket olvasok, olyan optimista leszek, hogy mindig kevés pénzt hozok a bevásárláshoz.

SZENZÁCIÓ

A XXXII. század kétségtelenül legnagyobb régészeti felfedezése a Budapesti Újságok megtalálása volt. Az 1979-ből származó értékes leleteket egy fiatal pár találta meg egy barlang mélyén. Hogy mit kerestek ott, azt nem lehet tudni.

A Budapesti Újságok feldolgozását elkezdték a régészek, és máris szenzációkat ígérnek. Több szakember szerint bebizonyosodik, hogy az özönvíz-legendáknak van történelmi alapjuk; az „újságok" Csőtörés néven beszámolnak az özönvízről. Hol itt, hol ott tört fel a rettenetes ár, utcákon, pincékben, míg végül egyszer csak elöntötte az egész várost. A vészből csak egy Tanács nevű illető menekült meg, aki bárkát épített, és azon összegyűjtötte az összes szakembert, minden szakmából kettőt.

Fényt vetnek az újságpapiruszok a szellemi életre is. A Nagy Csőtörést megelőző években sűrűn imádkoztak egy Hatékonyság nevű istenhez, akinek két szellem segített, a Munkaszervezés és a Takarékosság. A kor sokistenhitében helyet kaptak a rossz istenek is. Ezeknek a neve nem maradt ránk, feltehetően nem volt szabad kimondani, vagy leírni ezeket a neveket, csak körülírni. Nem elég hatékony, a jó munkaszervezés hiánya, stb. Nyilván azt hitték, hogy aki kimondja a rossz istenek nevét, az meghal, vagy elveszti az állását, vagy valami egyéb nagy baj éri.

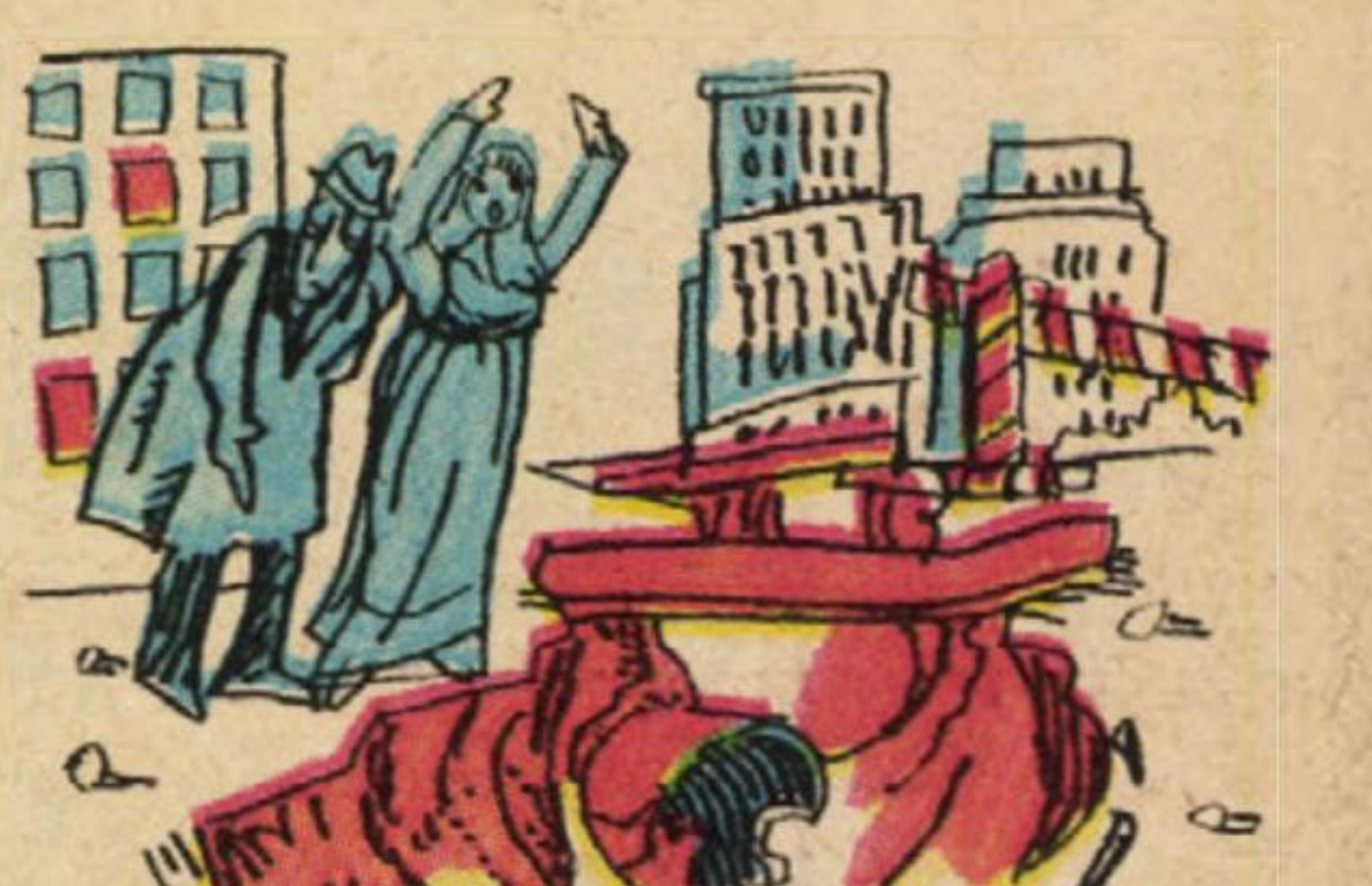

Hittek a sorsban is, amelynek ereje az istenekét is felülmúlja. A csőtöréseket például a korabeliek képzeletében a végzet okozza, amely hol egy elkorhadt cső, hol egy útbontás képét ölti magára. Ez ellen nincs védekezés, tehetetlen minden lelemény. A baj hol borotválkozás, hol főzés, hol mosdás közben tört rá a XX. század emberére, aki tehetetlenül állt a természet vak erőivel szemben. Panaszait megőrizték a papiruszok.

Tótisz András

AZ OLAJKORSZAK UTÁN

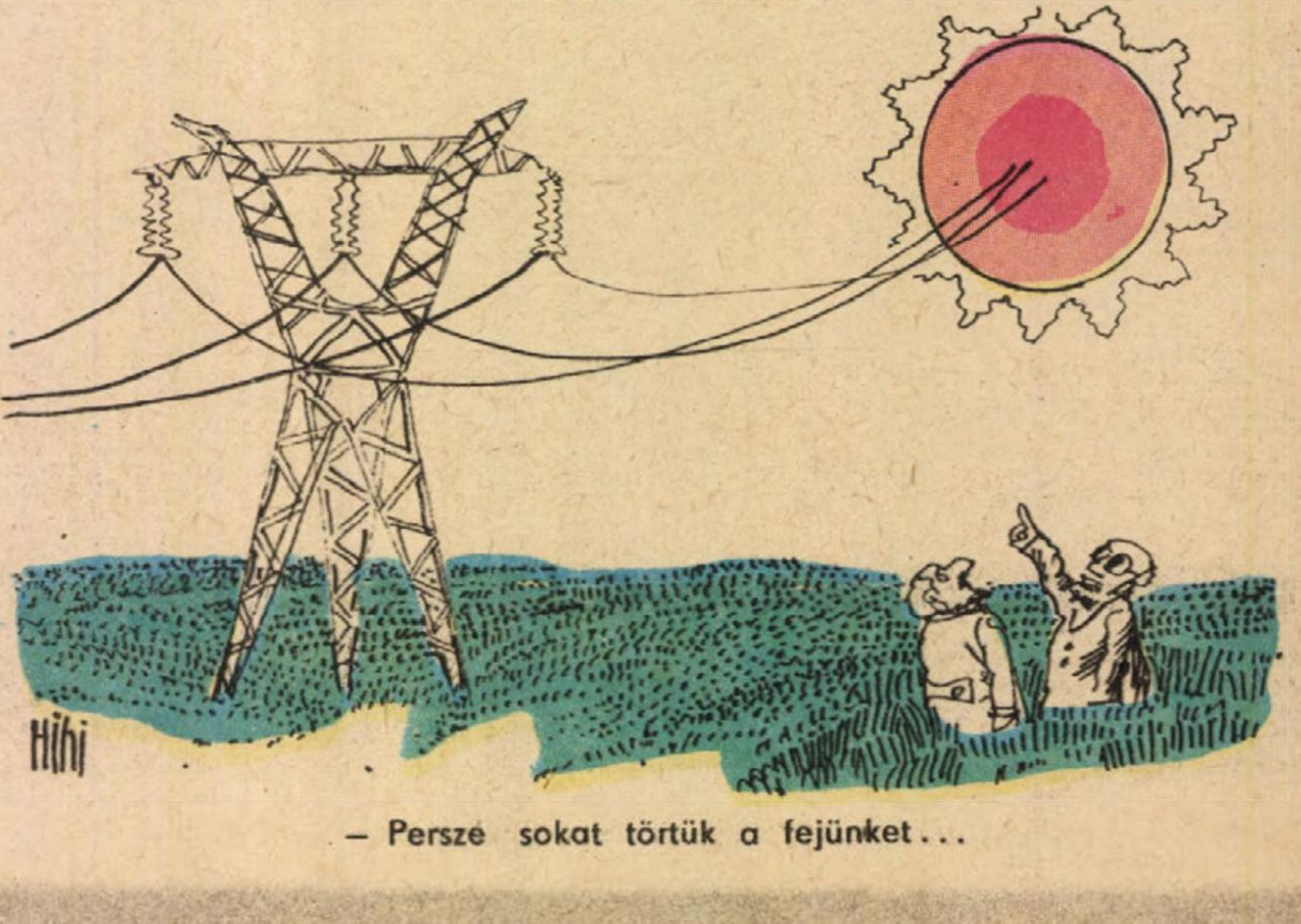

– Persze sokat törtük a fejünket...

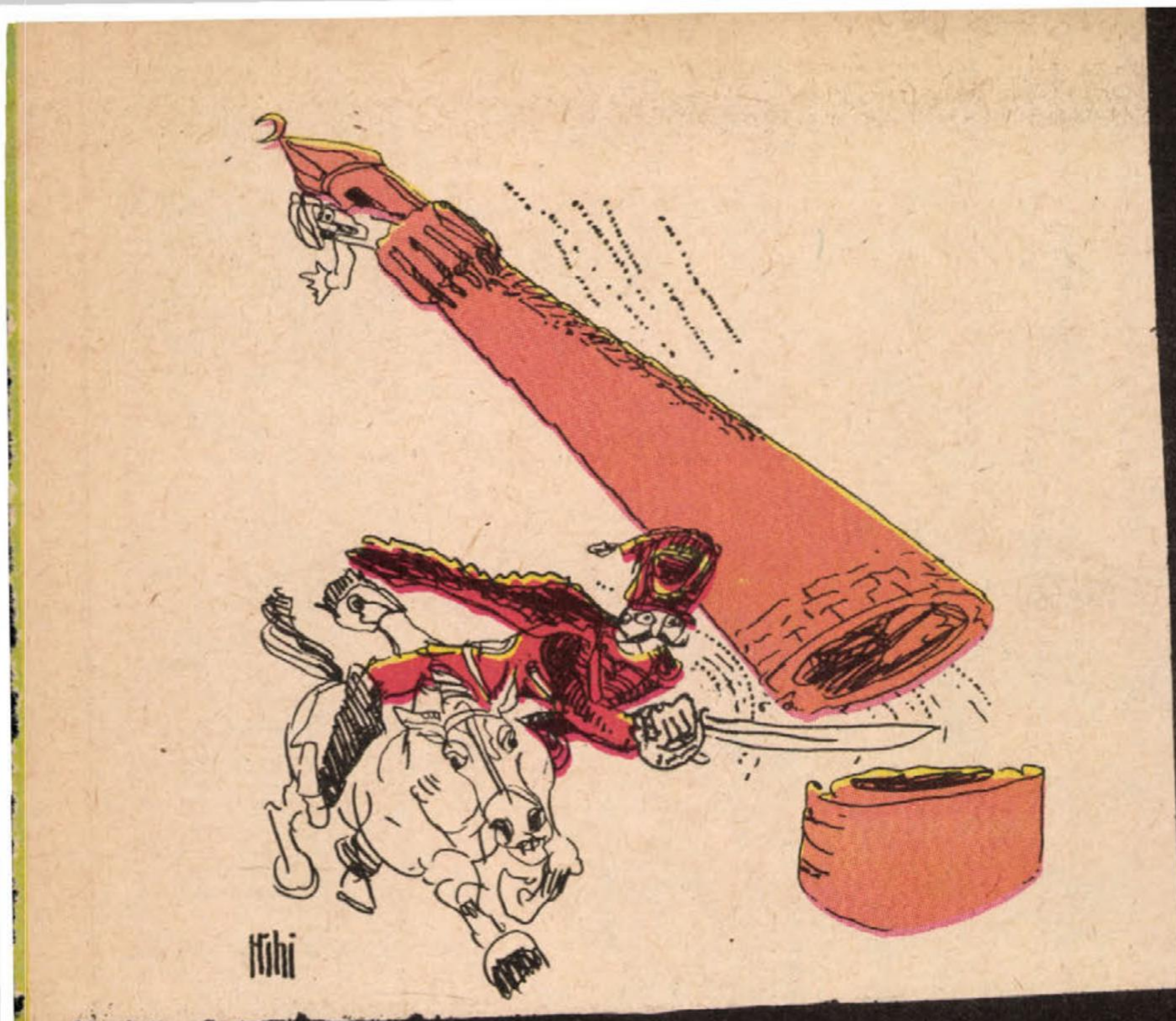

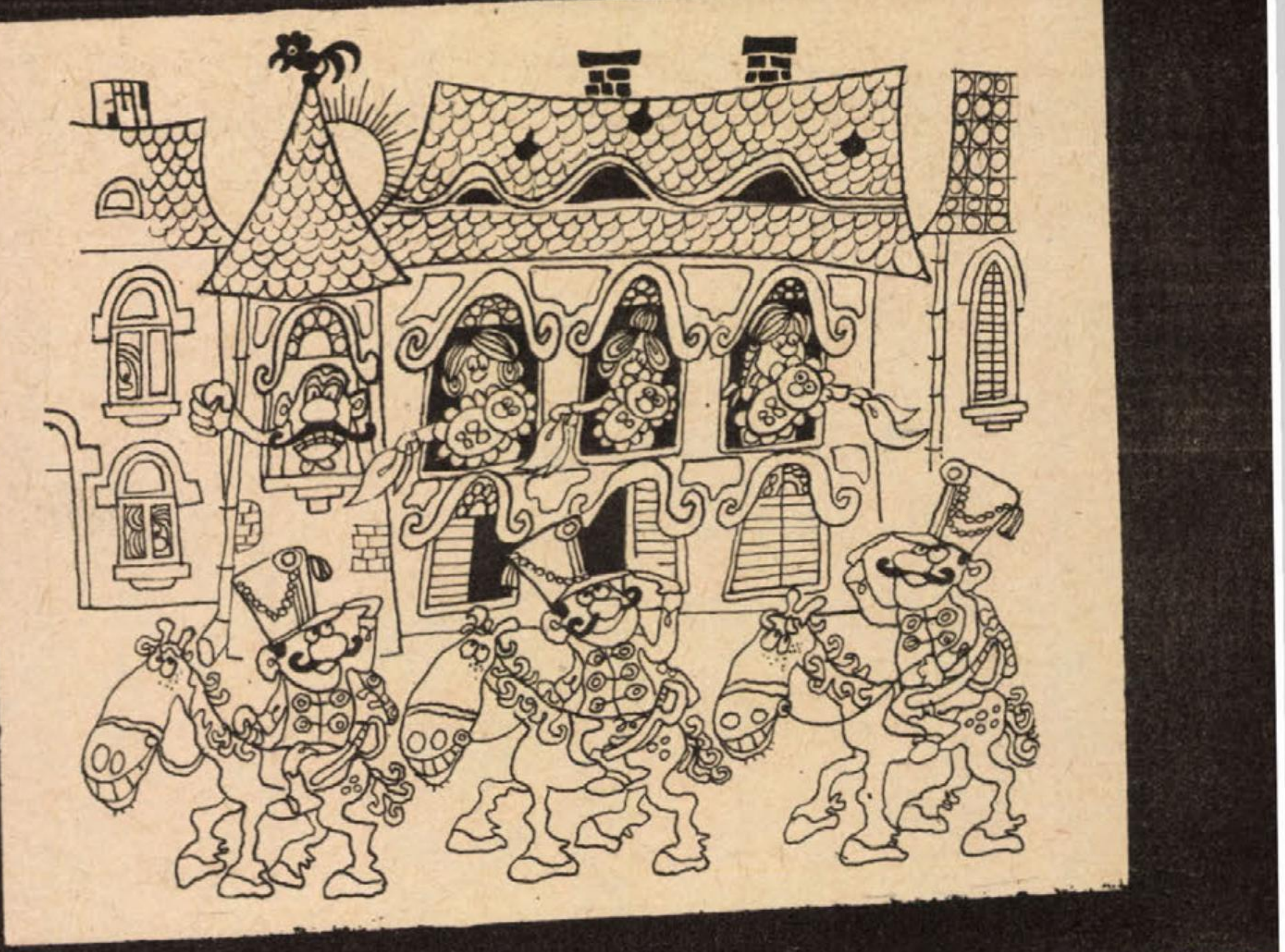

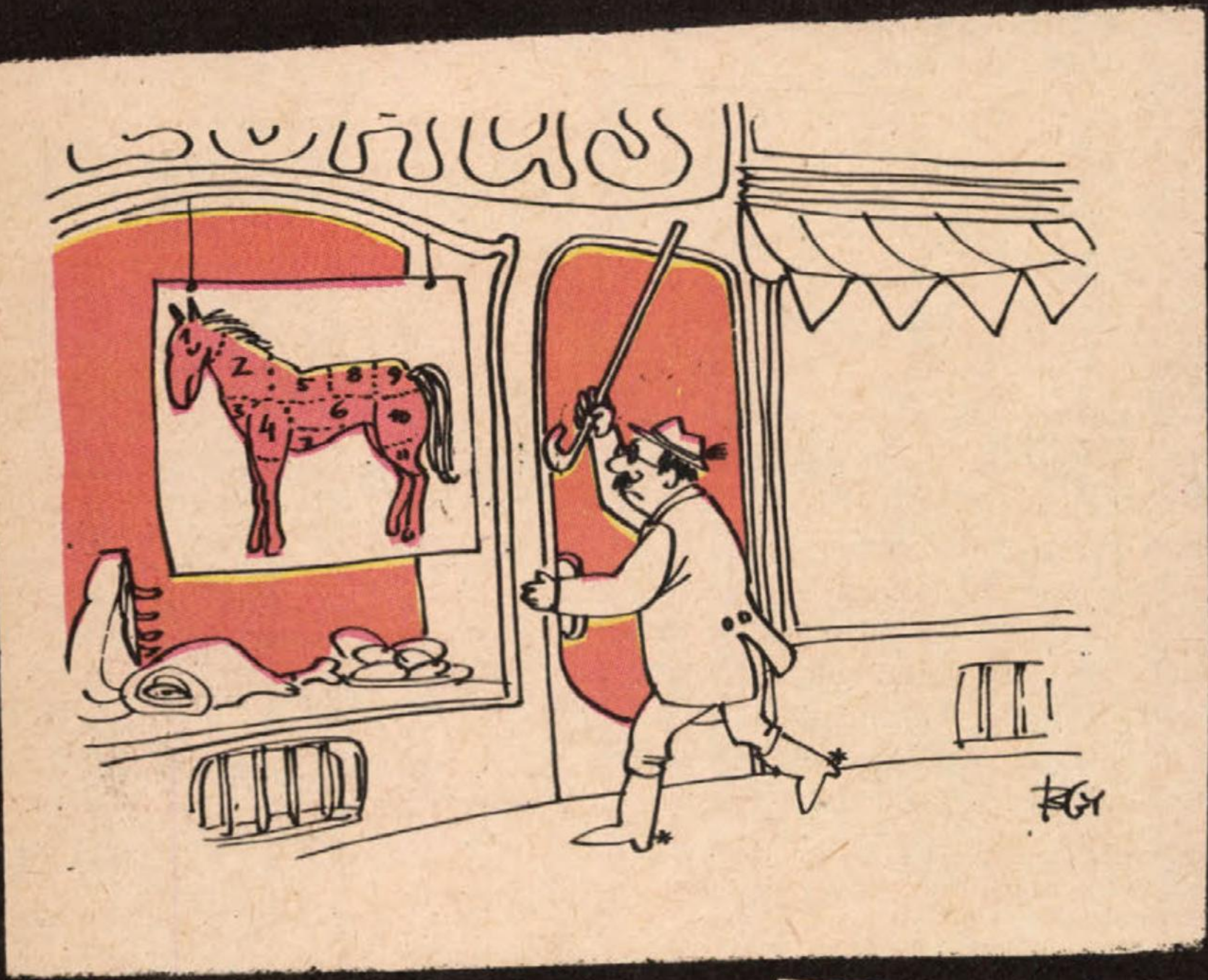
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
TEGY

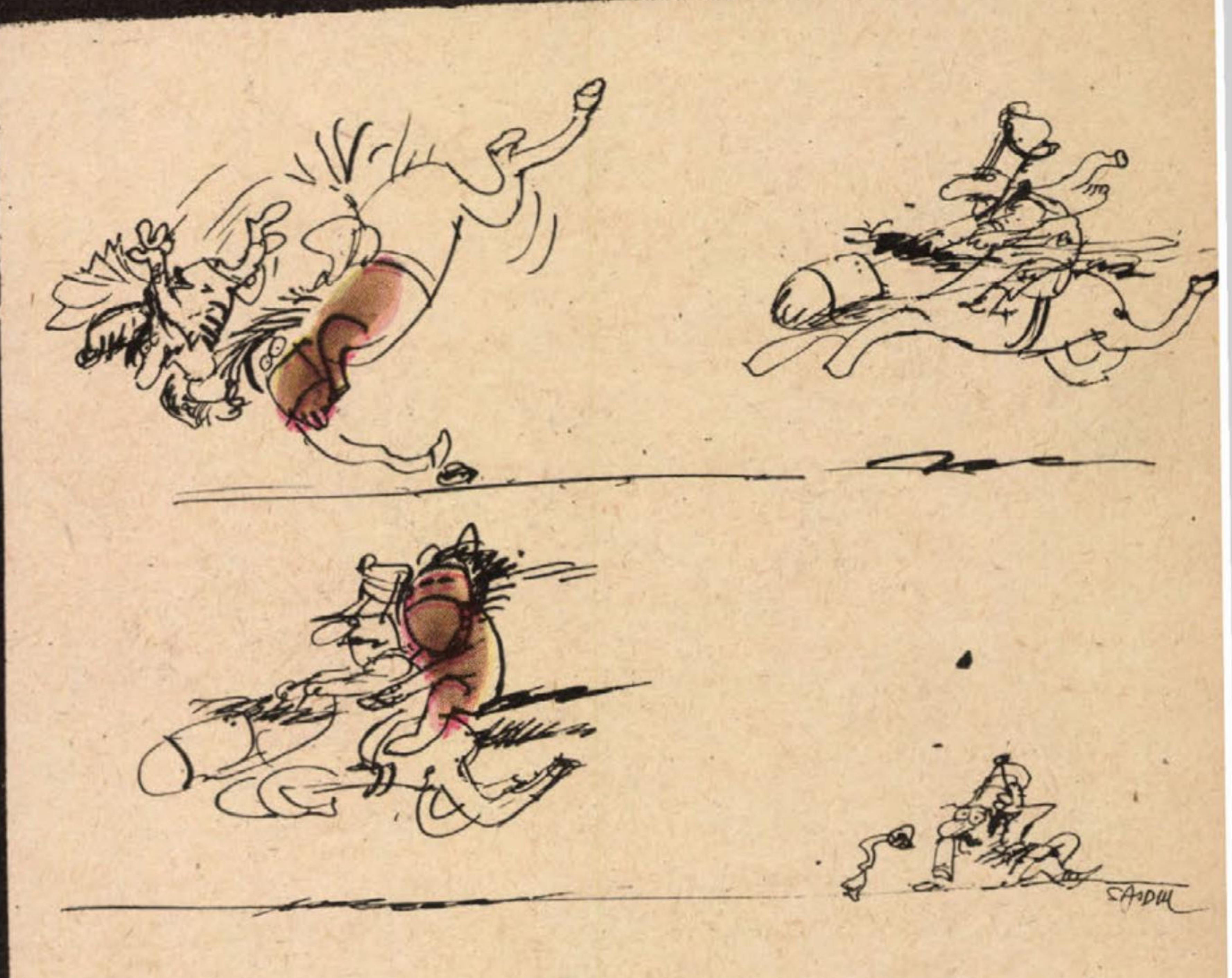

HEGEDÜS
FÜLÖP
BRENNER
SAJDIK
BALÁZS-PIRI
DALLOS
LEHOCZKI

HUSZÁROK

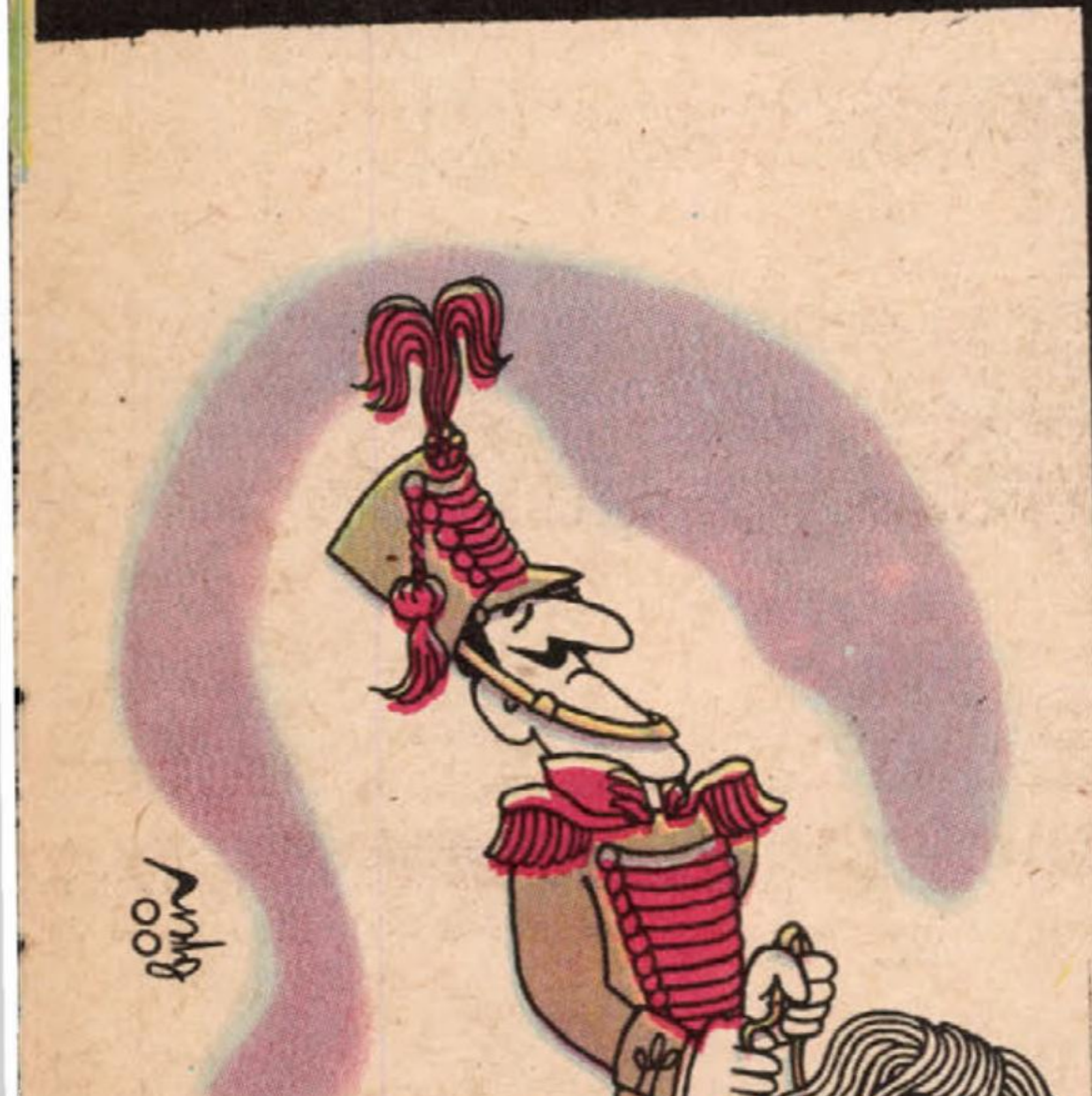

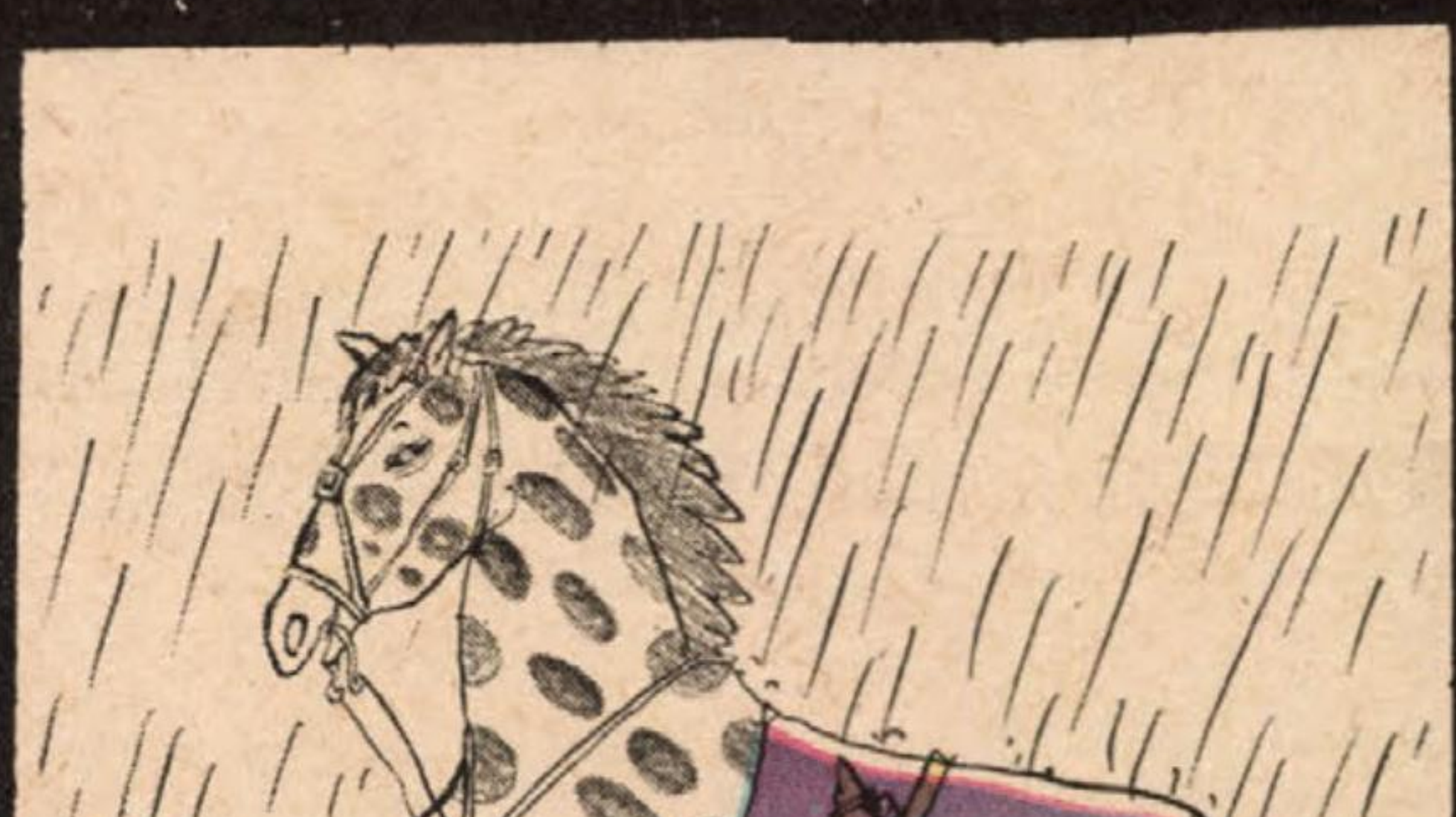

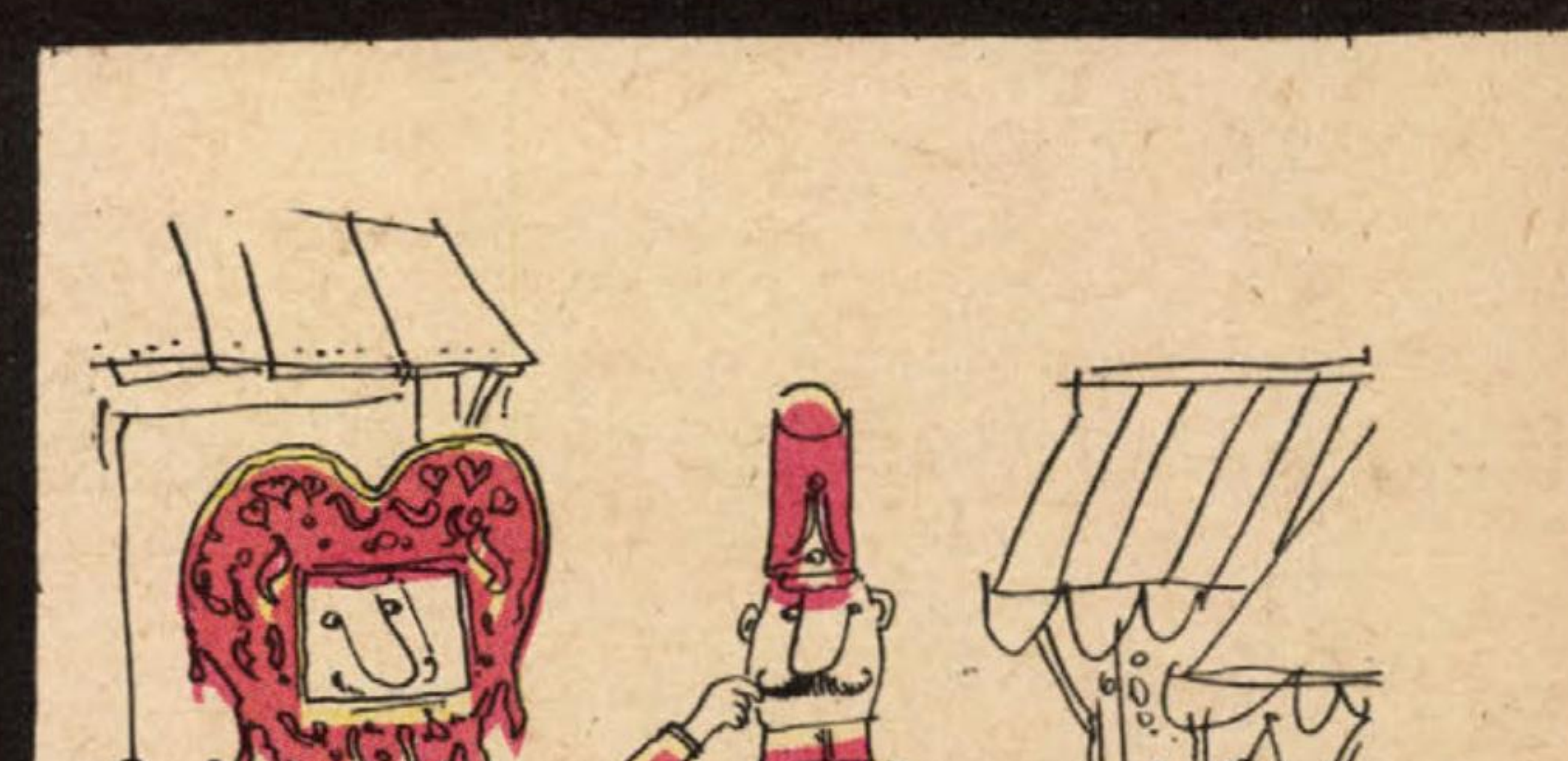

NEMZETKÖZI KARIKATÚRA-SEREGSZEMLE

NEVELÉS

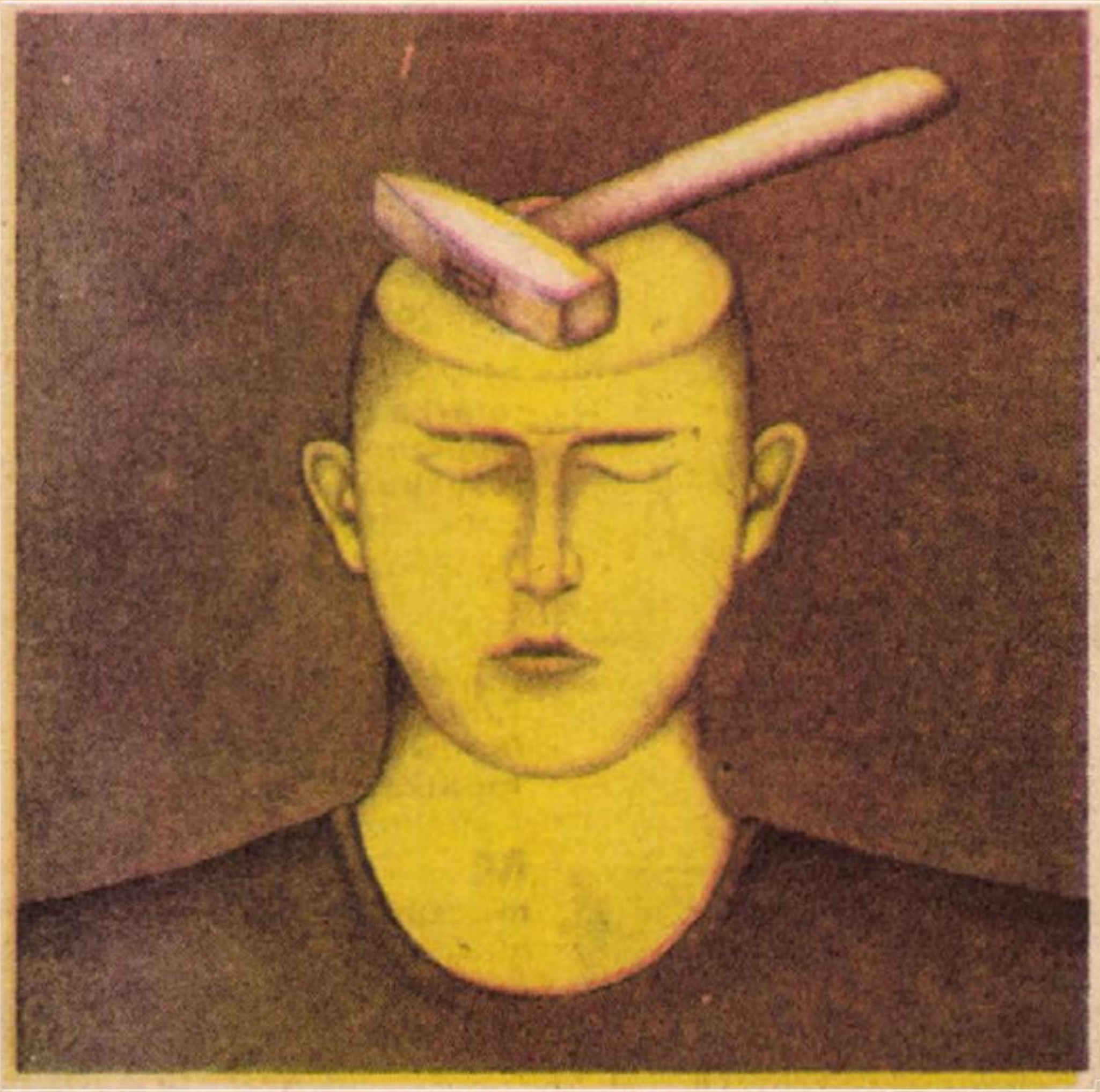

(Szpilki, Varsó)

MODERN POSZEIDON

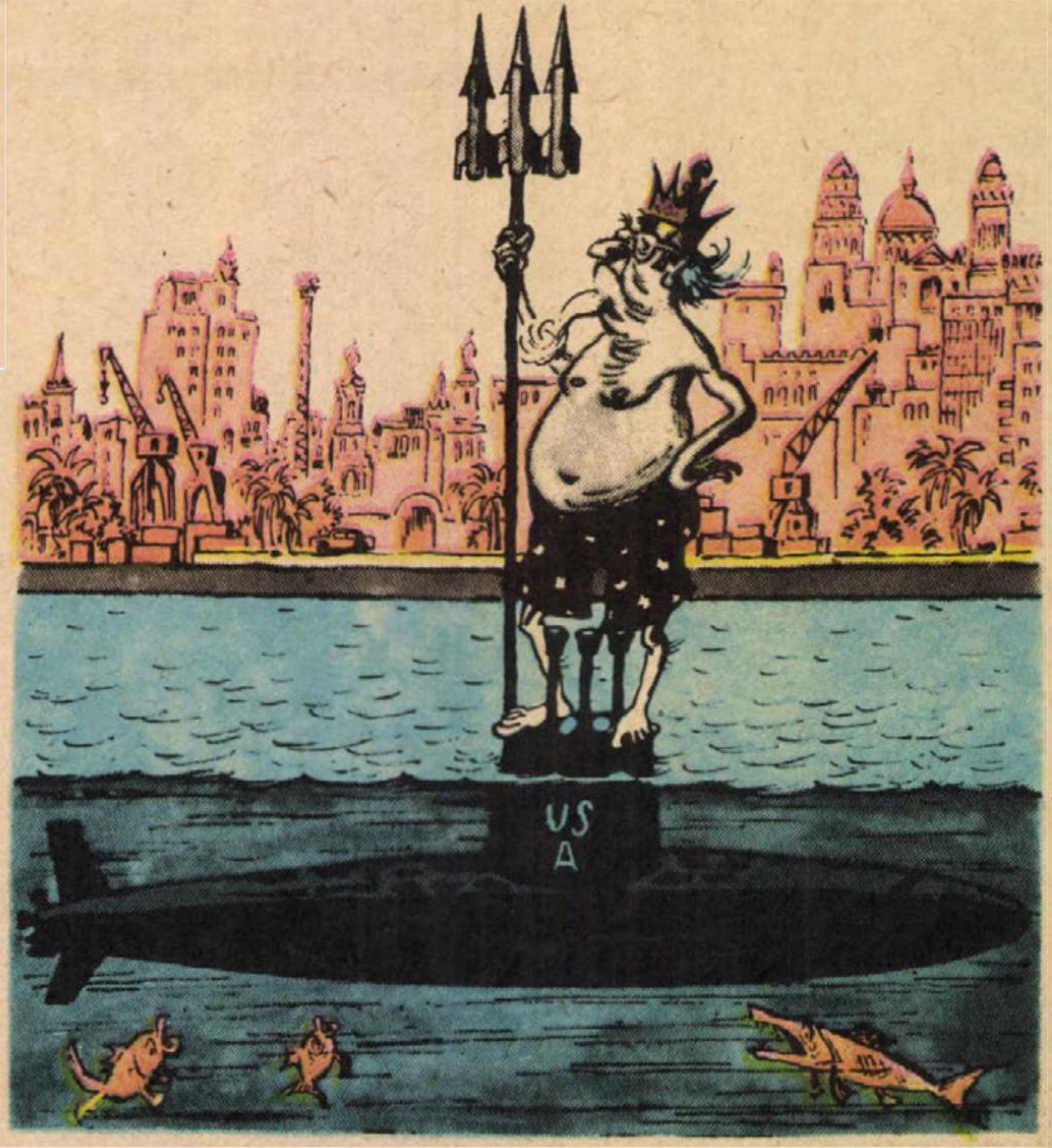

(Krokodil, Moszkva)

PANASZIRODA

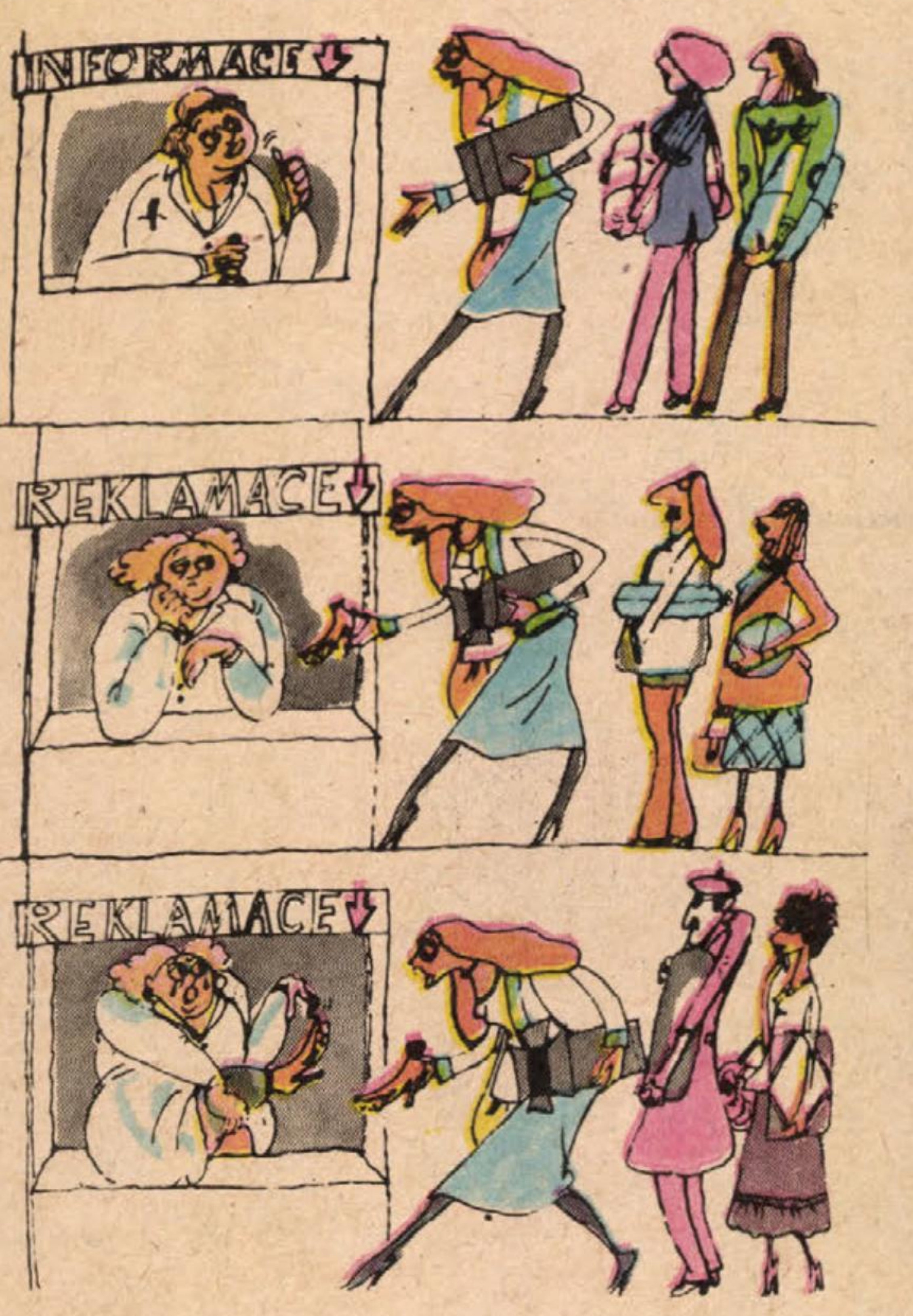
INFORMACE
REKLAMACE
REKLAMACE

(Dikobraz, Prága)

GÓLYÁK

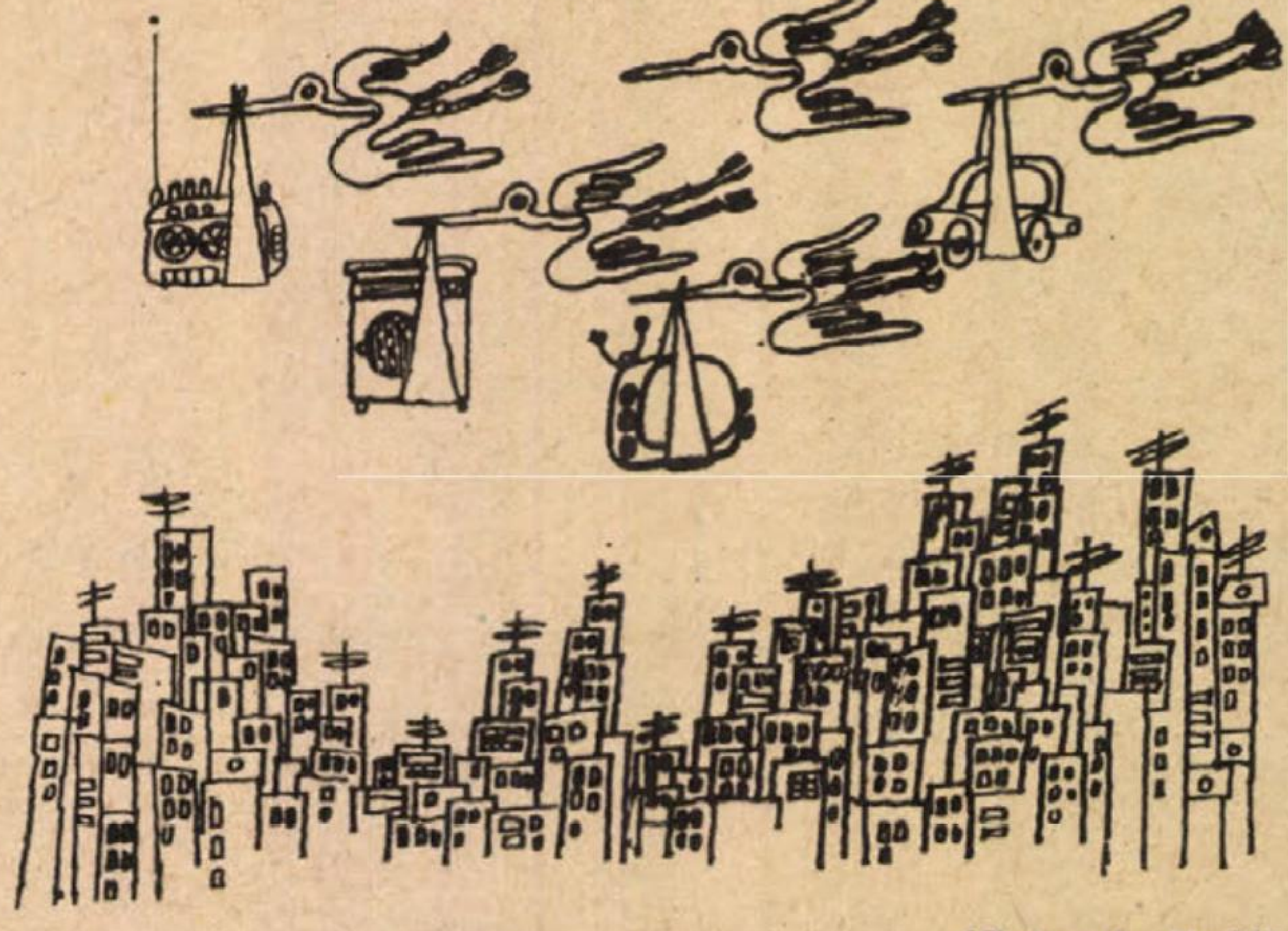

(Sztrsel, Szófia)

AGYMUNKA

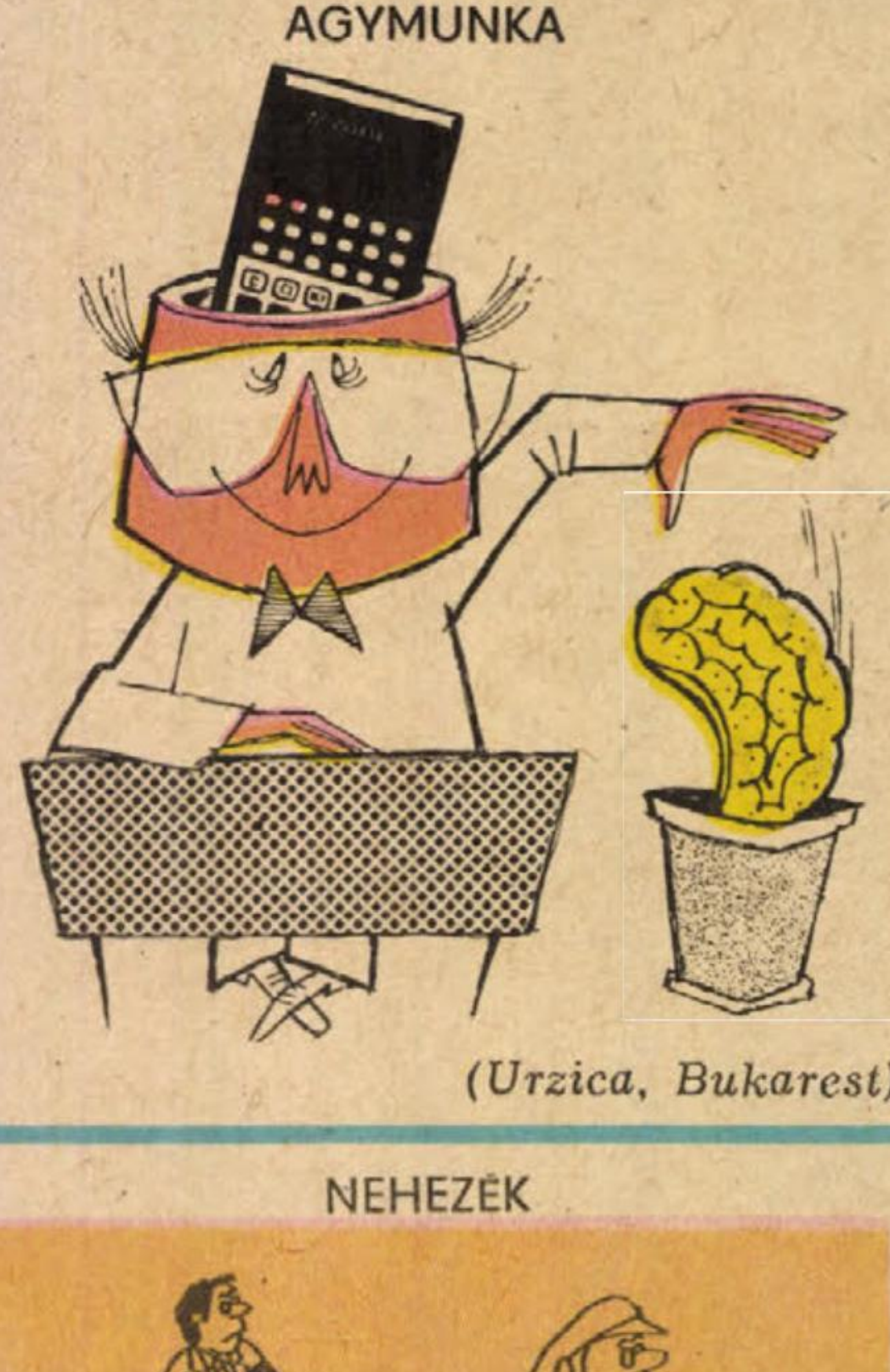

(Urzica, Bukarest)

A TECHNIKA DIADALA

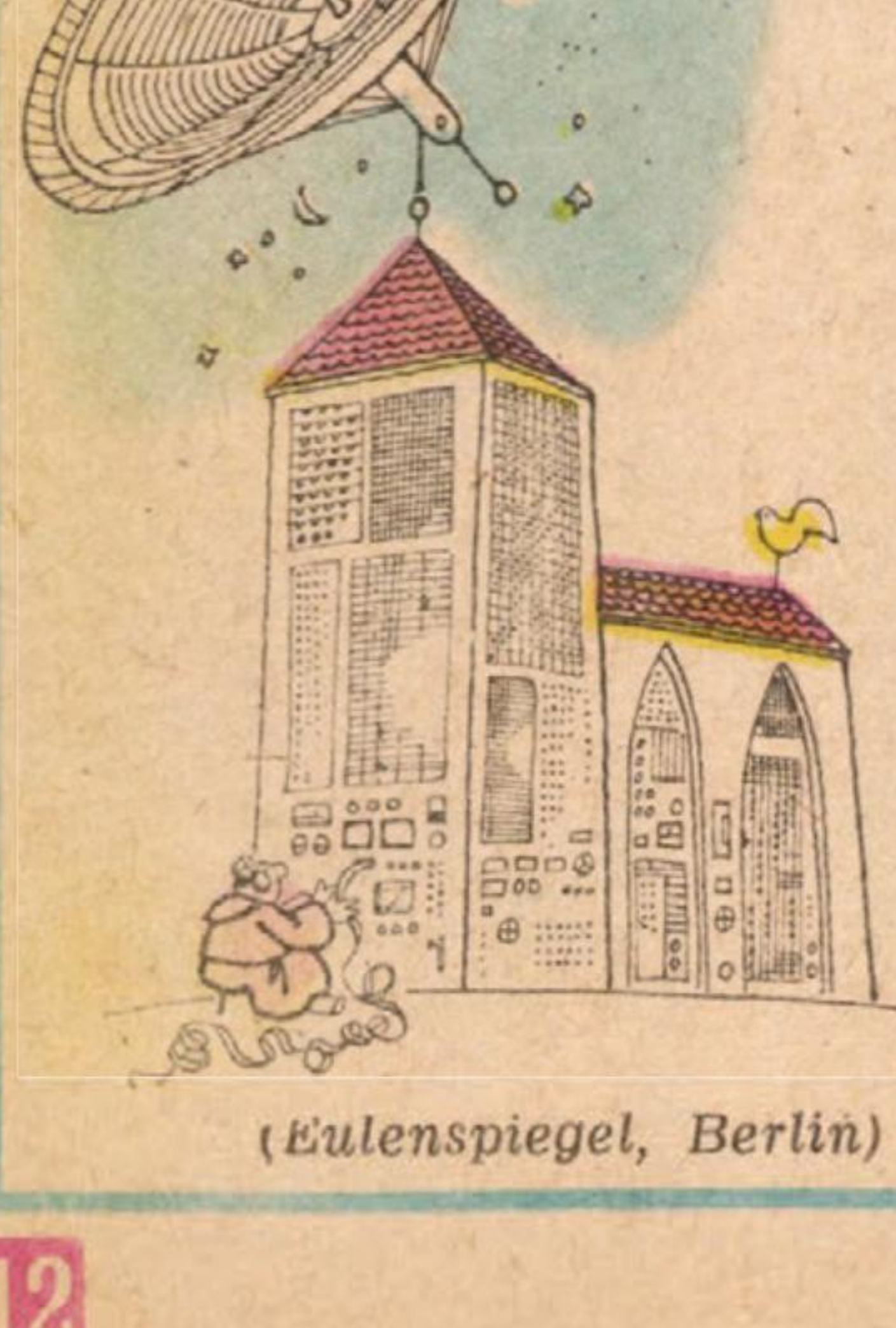

(Eulenspiegel, Berlin)

SZAKÉRTELEM

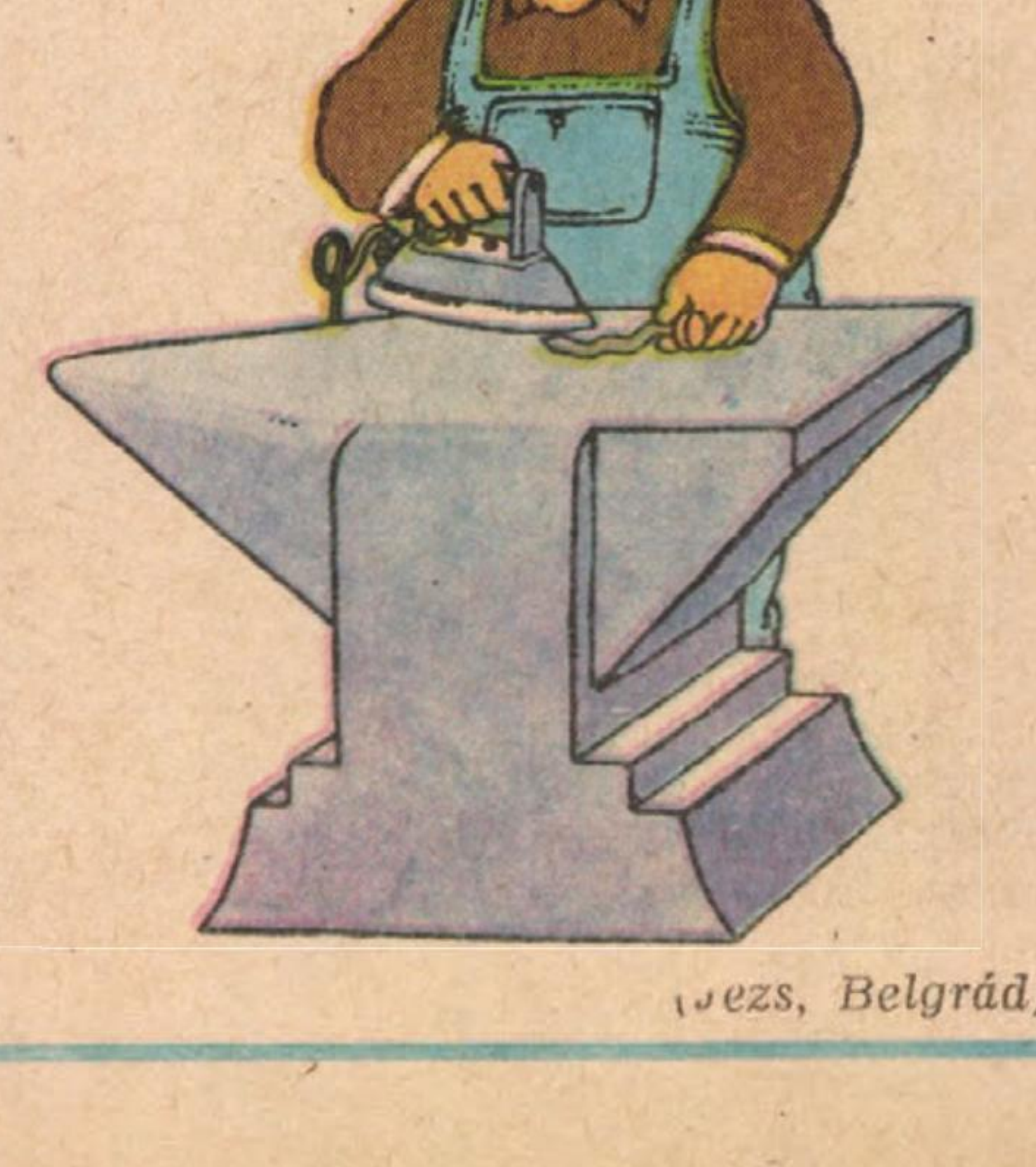

(Jezs, Belgrád)

NEHEZÉK

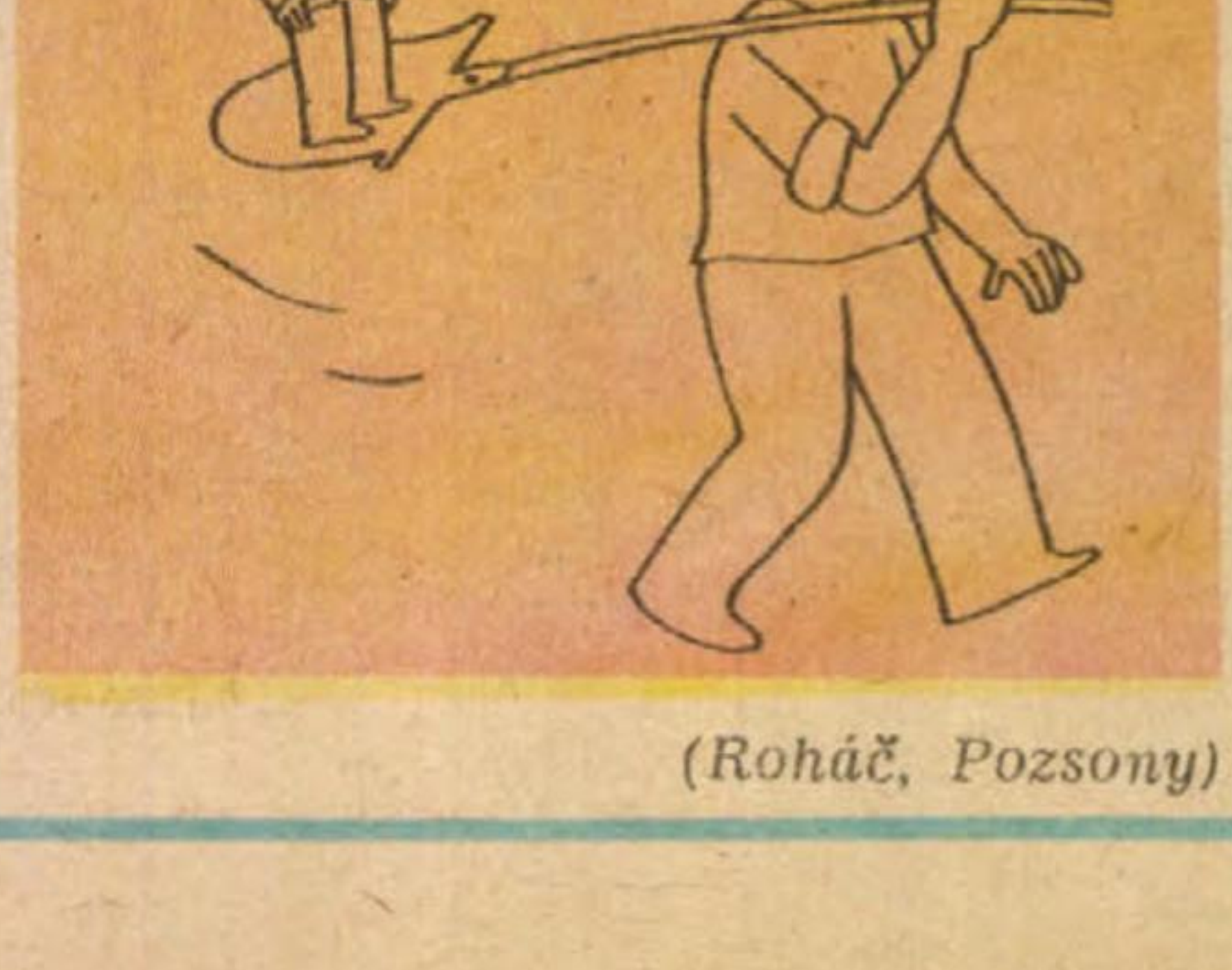

(Roháč, Pozsony)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy artista felkeresi a cirkuszigazgatót:

— Monsieur, van egy kolosszális világszámom: görkorcsolyával le tudom írni a nyolcszáznyolcvannyolcezer nyolcszáznyolcvannyolcast!

— Attól tartok, hogy ez nem is olyan eredeti szám.

— Igen, monsieur, de én római számokkal tudom leírni.

—o—

Két meglehetősen spicces állapotban levő férfi találkozik a talponállóban. Szigorú arccal méregetik egymást, szemmel láthatóan egyik sem örül a találkozásnak. Végül az egyik megszólal:

— Miért nem vagy a munkahelyeden?

— Olyan nagy köd van odakint, hogy nem találtam az üzemet. És te?

— Én is eltévedtem — feleli a másik megkönnyebbülten.

—o—

New Yorkból érkezett.

— Ide a pénzt! — kiáltja az álarcos rabló a sötét utcasarkon.

— De ha én pénz nélkül megyek haza, megver a feleségem!

— Engem is.

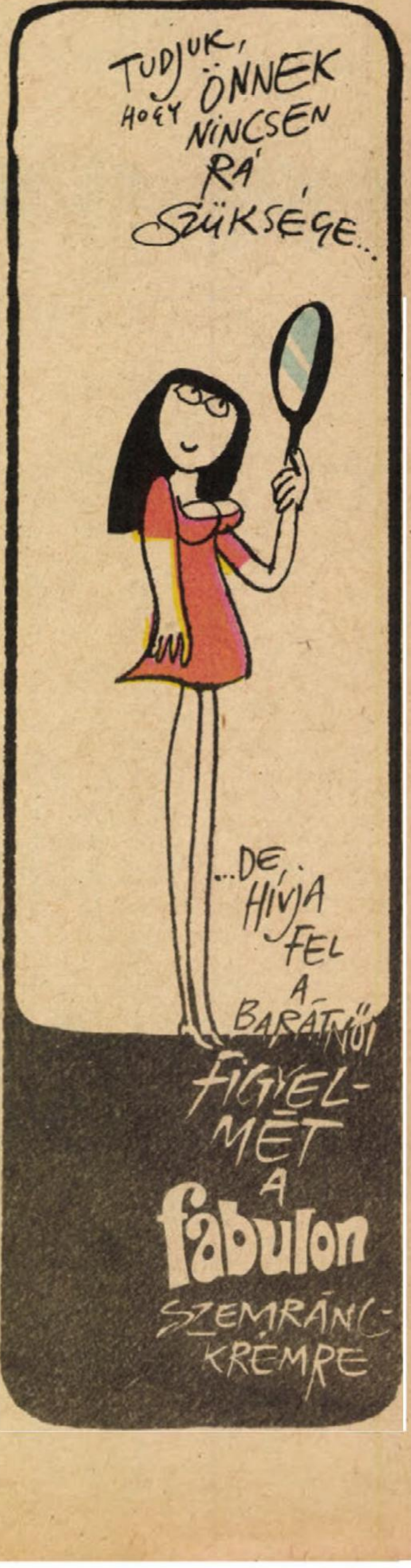
TUDJUK, HOGY ÖNNEK NINCSEN RÁ SZÜKSÉGE...
...DE HÍVJA FEL A BARÁTNŐJI FIGYELMÉT A fabulon SZEMRÁNC-KRÉMRE

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

1

Metró-rejtély

Az európai nagyvárosok metróvonalain általános szokás, hogy csak egyszer kell fizetni, amikor az ember leereszkedik a föld alá. Nálunk e téren akad különcködés. A 3. metróvonal megnyitásakor a Deák téri csomóponton kiderült, hogy két úton lehet eljutni a 2. vonalról a 3-ra és vissza — s az egyiken fizetnie kell a jámbor utasnak, a másikon nem. Visszás helyzet, de az illetékesek máig nem változtattak rajta —, miért?

Tarnóczy Szabolcs
Bp., Alkotás u. 9. 1123

2

Feliratok hiánya

A Fehér út végén, a hatalmas aluljáró elágazásaiban már három éve hiányoznak az eligazító feliratok között a villamosok számai. Egyik-másik még ott „lóg”, leszakadásra készülve az is, de a legtöbbjének a helye látható csupán. Az ilyen hibákat napok alatt kellene kijavítani!

Dr. Detre Géza
Bp., Törökvész u. 106. 1023

3

Több s pontosabb buszt

Sukoró község és Velence nagyközség között rossz az autóbuszközlekedés. A Székesfehérvár—Sukoró—Kápolnásnyék között közlekedő buszjárat rendszeresen késéssel érkezik Kápolnásnyékre. Nem lehetne az előbbi járatot megjavítani, az utóbbit felgyorsítani?

Kutsera Ferenc
Sukoró, Kossuth u. 10 8096

4

Zebrát, lámpát kérnek

Örvendetes, hogy a Kárpát utcai lakótelepen a lakások nyomában rögtön elkészült az ABC, egy iskola, két óvoda, egy bölcsőde. Csak az a veszélyes, amikor az utca egyik oldalán levő gyermekintézményeket akarjuk az utca másik oldaláról megközelíteni — csúcsforgalomban, amely különben egész nap tart. Féltjük a gyermekeinket, mert ezen a környéken végig elfelejtettek zebrát kijelölni, így a járművek a megengedett legnagyobb sebességgel hajtanak végig a Kárpát utcán. S nemcsak a zebrák felfestése lenne fontos itt, hanem a Bessenyei utca kereszteződésében — amely kb. a lakótelep közepénél, a trolibusz-megállónál s az egy telken épült, háromgenerációs gyermekintézmények sarkánál van — közlekedési lámpát is fel kellene szerelni.

Dr. Alpár Miklósné
Bp., Kárpát u. 12. 1133

SOPRON VAGY KECSKEMÉT

Kaptam egy gyászjelentést (mellékelve, megtekinthető a Ludas Matyi szerkesztőségében. — A szerk.). Pilisen adták fel, Benkó József részére, 9400 Sopron, Mátyás király u. 17. címre. Ezzel szemben én kaptam meg, aki az országnak egy egészen más részében lakom, igaz: Mátyás király körút (nem út!) 17. alatt. Szabad ekkorát tévednie a postának, még ha a nevét Toshibára magyarosította is?

Koncz Sándor
Kecskemét,
Mátyás kir. krt. 17. 6000

ROSSZ AZ ELLÁTÁS

Augusztusban nyitottak meg egy új ABC-t a kőbányai KÖZÉRT Vállalat kezelésében. A környéken sok kisebb üzletet, még a hentesboltot is bezárták, minthogy minden átköltözött az új ABC-be. Csakhogy itt annyira rossz az ellátás, hogy lassan még kenyeret is a belvárosból kell hordanunk. Sok áru egész egyszerűen hiánycikk, vagy évente egyszer-kétszer fordul csak elő. Például a hentesáru. Felvágottat csak előre csomagolva lehet kapni, a magamfajta komolyabb diétások 2-3, esetleg 4-5 napos, nylonzacskóba befülledt felvágottfélét hogyan fogyasszanak el? Sokszor már az elszíneződést is észrevenni rajta.

Dancsev Györgyné
Bp., Lajosház u. 21. — 1171

Ludas Matyi azt üzeni

Walter Jánosné budapesti olvasónk írja, hogy április nyolcadikán ő is be akart menni a Fészek Művészklubba, a sajtóban és a rádióban meghirdetett húsvéti kirakodóvásárra, de az utcán sorban álló, több száz fős tömeg miatt nem jutott be, s azóta furdalja a kíváncsiság, hogy mi lehetett bent. A vészkijáraton bejutott munkatársunk értesülése alapján elmondhatjuk, hogy cserepesek, szíjgyártók, mézeskalácsosok, tojásfestők, ötvösök, textilesek, bőrösök, fafaragók káposztás lángosok, kürtőskalácsok és nagy tömeg volt bent, ami azt jelzi, hogy nem csak a Fészekben kellene ilyen népi kirakodóvásárnak fészket adni.

Laczkó Tamás budapesti olvasónk leveléből: „Olvastam, hogy az FTC—SZEOL vízilabda-mérkőzésen a szegedi Gált, majd Kuczorát is véglegesen kiállította a játékvezető pofozkodásért. Azt is tudom, hogy az ilyen tettlegesség hosszabb eltiltással jár, ezért nem értem, hogy miért pofozkodnak egyre gyakrabban vízilabdázóink?” Lehetséges, hogy két sok sikert megért magyar sportág, a boksz és a vízilabda kereszteződéséből egy új sportág, a víziboksz van születőben minálunk? Persze az sem kizárt, hogy néhány vízipólósunk jelenleg még a fair play-díj helyett fair pofon-díjra pályázik.

És, hogy mennyire figyelemmel kíséri a közvélemény neves sportolóink tevékenységét, az kiderül **Szenczi Ilona** budapesti olvasónk kérdéséből is: „Az újságírók hírt adtak arról, hogy Klampár Tibor és Takács János, az asztalitenisz-válogatott tagjai, engedély nélkül kimaradtak a tatai edzőtáborból, s ezért a szövetség kedvezménymegvonásban részesítette őket. Igazságosnak tartják-e, hogy általában csak a kemény edzéseket folytató válogatott sportolókat részesítik kilengéseikért kedvezménymegvonásban, míg mások esetleg könnyű munka mellett is engedély nélkül „kimaradhatnak” munkahelyükről, s ezért nem bünteti meg őket senki sem?!”

Szerintünk, ha jelképesen is, de minden állampolgárunk a Magyar Népköztársaság címeres mezében dolgozik munkahelyén, csupán az a baj, hogy egyesek olykor nem a munkát, hanem a lógást művelik válogatott szinten. Az ilyen munkahelyeken akár meg is lehetne fordítani a sportban előforduló gyakorlatot, s nem azok a vezetők büntetnének, akik nem hagyják az engedély nélküli kimaradást, hanem azokat a vezetőket részesítenék kedvezménymegvonásban, akik ezt hagyják, akik ezt nem veszik észre.

TÜCSÖK és BOGÁR

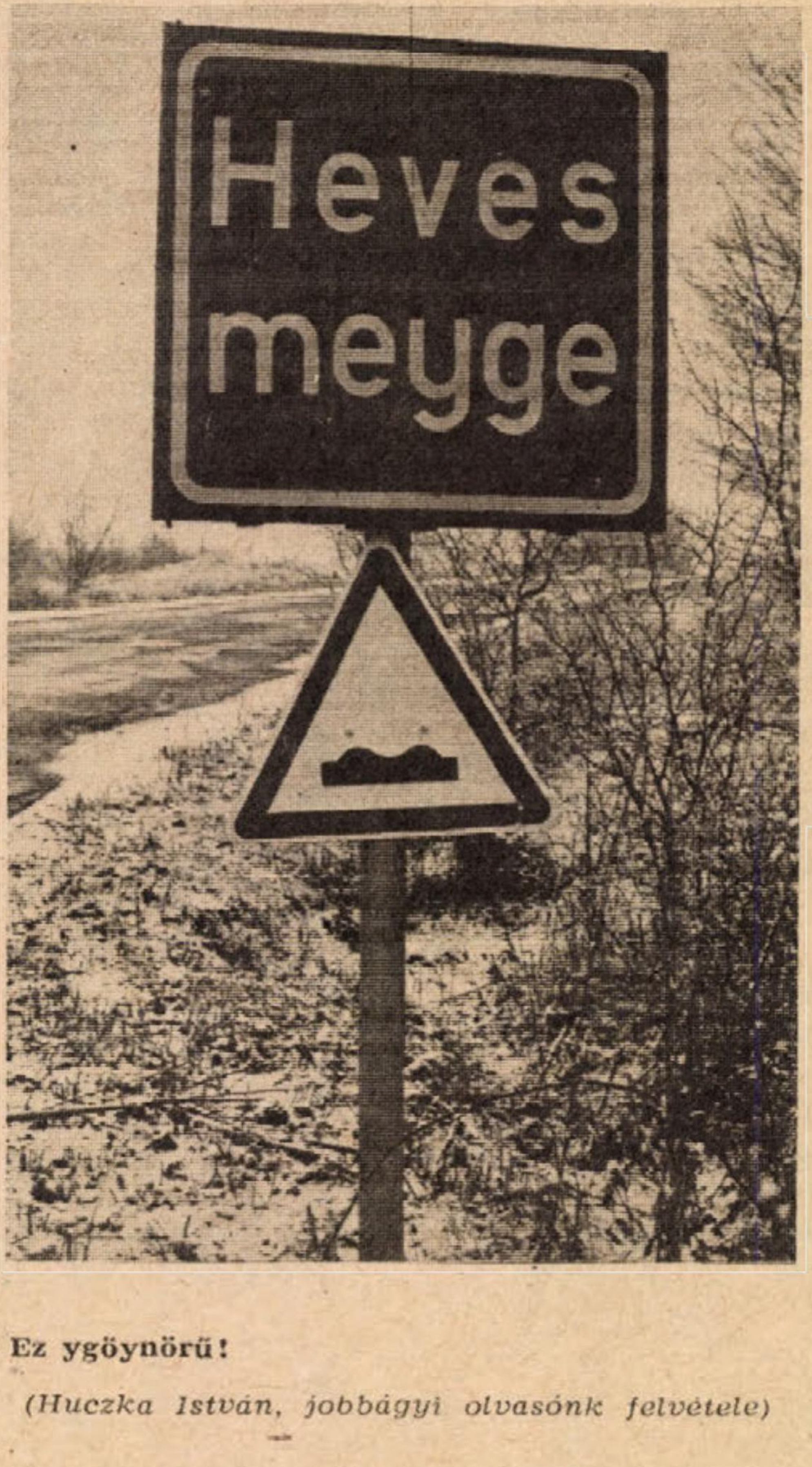

Ez ygöynörű!

(Huczka István, jobbágyi olvasónk felvétele)

Ez a tücsök nem tücsök

A Ludas Matyi 12. számának Tücsök és bogár rovatában adtuk le az alábbi kis anyagot.

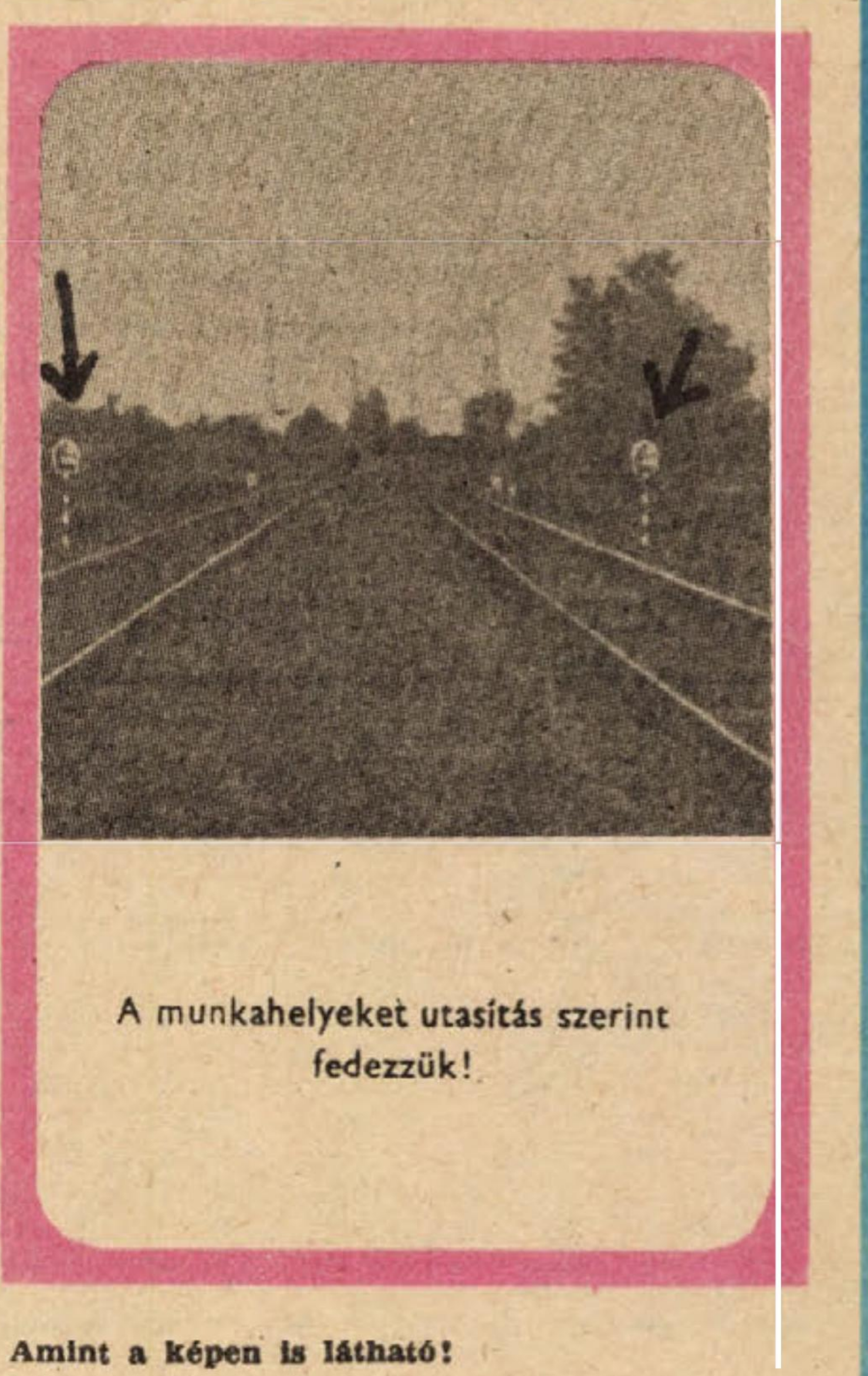

A munkahelyeket utasítás szerint fedezzük!

Amint a képen is látható!

(A kártyanaptárt beküldte Nagy Krisztina, dunakeszi olvasónk)

Rosszul tettük, hogy leadtuk. Mert utóbb számos vasutas olvasónk figyelmeztetett bennünket, hogy tévedtünk. A nyíllal jelzett táblák ugyanis utasítás szerint fedezik a munkahelyet, a mozdonyvezetőnek a tábláktól kezdve állandó figyelmeztető jeleket kell leadnia, hogy a pályán távolabb dolgozó munkások időben észrevegyék a közelgő veszélyt. Köszönjük az információt, még akkor is, ha továbbra sem értjük, miért kell ilyen merőben szakmai utasítást kártyanaptár formájában ország-világ tudomására hozni.

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ludas Matyi panaszkönyve

KEDVELT SARKUNK

Igen, már kedvelt sarkunknak, meghitt megállóhelyünknek nevezhetjük a Felszabadulás tér egyik csücskét, annyit foglalkoztunk a Kossuth Lajos utca és a Petőfi Sándor utca derékszögével. 1978. november 16-i számunk *Hiányzik a hálózatból* című cikke taglalta: emberemlékezet óta épülget itt három üzlet. Az ÁPISZ, a gyógyszertár és a fodrászat-kozmetika. Ám, úgy látszik, nem hiányoznak a hálózatból, mert mintha sohasem készülnének el! Vagy mégis? 1978. december 31-re ígérték az új, a három bolt átadásának legvégső határidejét.

21 csillár volt a címe a következő, 1979. január 18-i számunkban közölt cikkünknek, amely — természetesen? — arról számolt be, hogy az építők a „végső” határidőt is túllépték, a három bolt közül egyiket sem adták át december 31-én. Igaz, új határidőt közöltek: 1979. március 31-ét.

1979. április 7-én újra elzarándokoltunk kedvenc sarkunkra. Nyilván szabad szombat volt, mert egyetlen serénykedő építőt sem láttunk. Hosszan legeltettük tekintetünket a kirakatablakon át, felmérve mindazt, amit a gyógyszertárból, az ÁPISZ-boltból, meg a fodrász-kozmetikai szalonból a földig érő kirakatüvegen át látni. Hát... nagy k...-t láttunk, de két okból is nem ejtjük ki a szót. Egyrészt, mert régimódi, finom nevelésű újság vagyunk. Másrészt mert nemrégiben éppen lapunkban írta meg Novobáczky Sándor (csakhogy megírta valaki ezt a régóta a levegőben lógó témát, végre kimondta ezt az igazságot!), hogy a köznyelv mily tévesen használja e szót a rendetlenség szinonímájaként. Holott az idősebbek, akik még személyesen járhattak ama házakba, tudják, hogy e nálunk régen betiltott intézményekben bizony nem a rendetlenség volt a jellemző, hanem éppen ellenkezőleg.

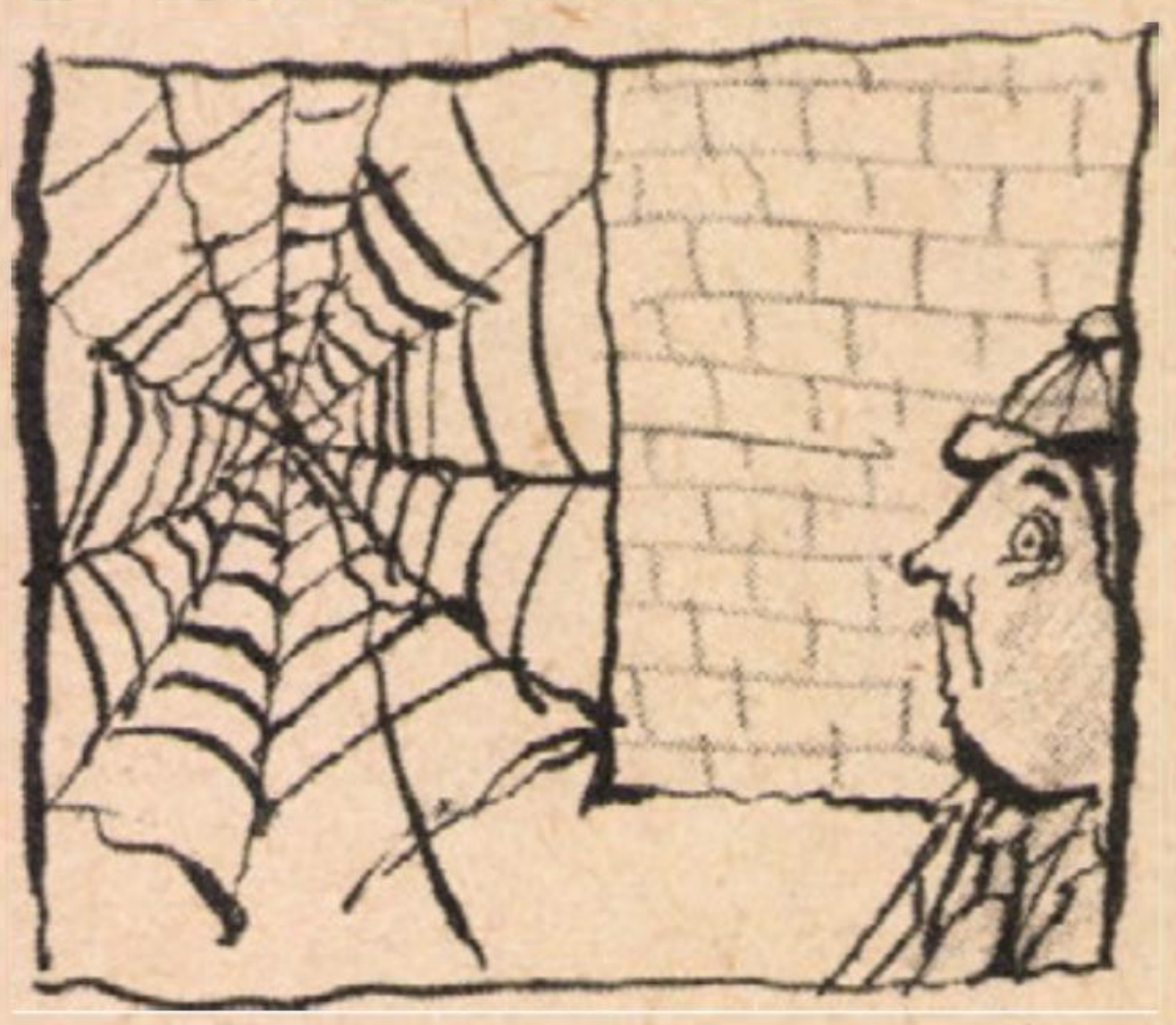

Amit tehát az ablaküvegen át láttam, egyáltalán nem arra emlékeztetett. Hanem valami gomolygó káoszra. Olyasfajta építkezési rendetlenségre, kusza összevisszaságra, amely szinte a kezdetlegesség, vagy jó esetben a dolgok közepénél tartás állapotára emlékeztetett, semmi jóval nem biztatott. Még szerencse, hogy nem volt a közelben illetékes, akit megkérdezhettünk volna a három üzlet átadásának új határidejéről.

Mert most már úgysem hisszük el, akármit mondanak is. Sőt, előző ígéreteinkkel ellentétben, most már arra teszünk fogadalmat: többé kedvenc sarkunk közelébe sem kerülünk, feléje sem nézünk.

Hátha akkor mégiscsak elkészül?

(bt)

NEM TUDUNK ÚSZNI!

Az újpesti Népszigeten születtem, két Duna között, és csaknem előbb tanultam meg úszni, mint járni. Ki gondolta volna akkor, hogy mindennek hasznát veszem majd a Múzeum körúti III. emeleti lakásomban.

Négy esztendővel ezelőtt áztunk be először. Ekkor eljött az illetékes, majd jöttek a munkások is, zörögtek a padláson, és mi ismét beáztunk.

Újabb illetékes jött, másodmagával és bozontos szakállal.

— Csúnya — mondta és bejegyezte jegyzetfüzetébe. Az emberek megjelentek, a padláson zörögtek, és mi ismét beáztunk.

Az újabb illetékes bölcsen már csak ennyit kérdezett:

— Ugye csak akkor áznak be, ha olvad, vagy esik az eső?

Határozott igennel válaszoltam, mire az illetékes még határozottabban közölte, hogy intézkedik.

A lakásban romhalmaz, a padláson fülsiketítő a zaj. Az eső elkezd esni, és munkából hazatérve, az ajtóban egy cédula fogad, az alattunk lakótól:

„Belépés csak jó úszóknak, mert mi is beáztunk.”

Mint említettem, a Népszigeten jóelőre megtanultam mindazt, amire most a Múzeum körút harmadik emeletén szükség lett.

A feleségem azonban nem tud úszni.

Ráczalmási György

BELEÍRTAM A VÁSÁRLÓK KÖNYVÉBE

Az utóbbi időben ismételten beírtam különböző helyeken a vásárlók könyvébe. Dicséretet is, bírálatot is. Csaknem minden esetben udvarias, a hibákat elismerő, azok kijavítására ígéretet tevő válaszokat kaptam, a dicséretekre pedig szép, köszönő leveleket. Idézet az egyik válaszból:

„A ... boltunkban beírt panaszára válaszolva közöljük, hogy elismerjük annak jogosságát. Felhívtuk a bolt vezetőjének figyelmét, hogy kötelesek a hentesárut az előírásnak megfelelően zsírpapírba csomagolni. A történtekért a magunk részéről szíves elnézését kérjük, és reméljük, hogy a jövőben hasonló panaszra nem fog sor kerülni.”

Így szól az egyik levél, amelyet a közelmúltban kaptam. Annyira készséges, annyira áthatja a törekvés, hogy jogos panaszomnak helyt adjanak, annak alapján a kijavításért intézkedjenek, hogy egészen meg lehetnék hatva ettől a levéltől, ha ... ha nem másodszor kapom szó szerint ugyanezt a levelet, ugyanabban az üzletben észlelt, ugyanazon hiba miatt, amikor is a második alkalommal a bejegyzésemben utaltam arra, hogy ezt korábban már egyszer szóvá tettem.

Ezek után attól tartok, hogy amint valamikor régen jobb éttermekben volt egy köszönőember, úgy ma egyes kereskedelmi és szolgáltató vállalatoknál van egy panasztörömmelfogadó ember, aki talán nem is néz utána, hogy jogos volt-e a panaszom vagy sem, minden esetre elismeri annak jogosságát, abból nem lehet baj, és megígéri az orvoslását is, az nem kerül pénzbe.

Attól tartok azonban, hogy az általam két ízben is megbírált bolt vezetője a vásárló jogos panaszánál nagyobb súllyal veszi figyelembe azt a körülményt, hogy a nagy darab, vastag csomagolópapír — noha céljának kevésbé felel meg, mint a könnyű, vékony zsírpapír — a mérlegen is többet nyom a latban, amikor is hol 17 Ft-os szalámi, hol 11 Ft-os fehérpecsenye, vagy 9,60-as sonka árában méretik bele.

Cserháti Péter

A ZÖLD SZIN NYUGTAT

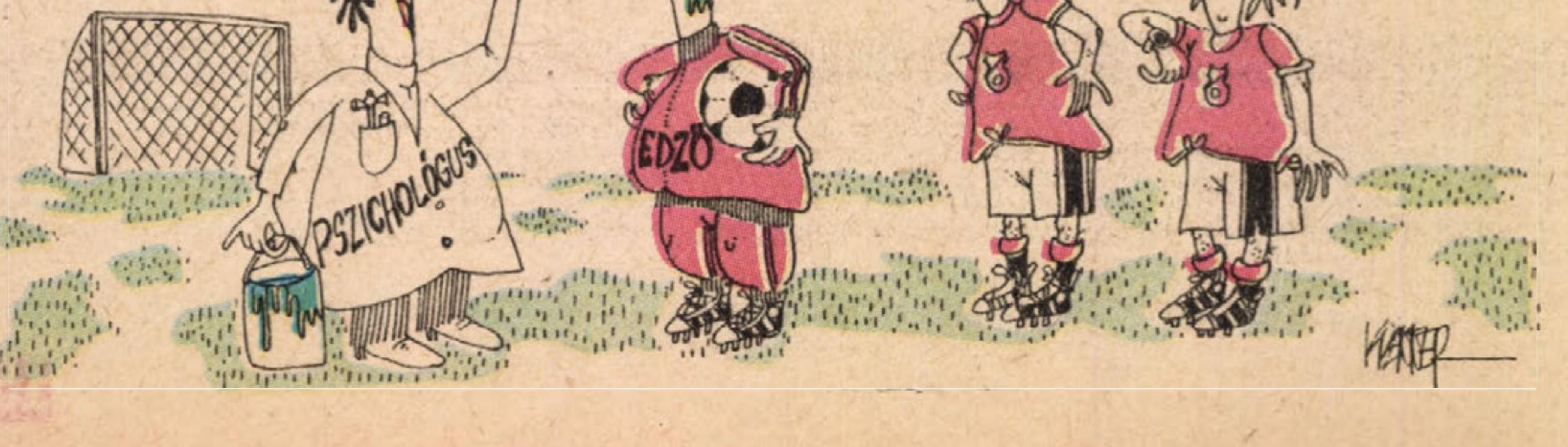

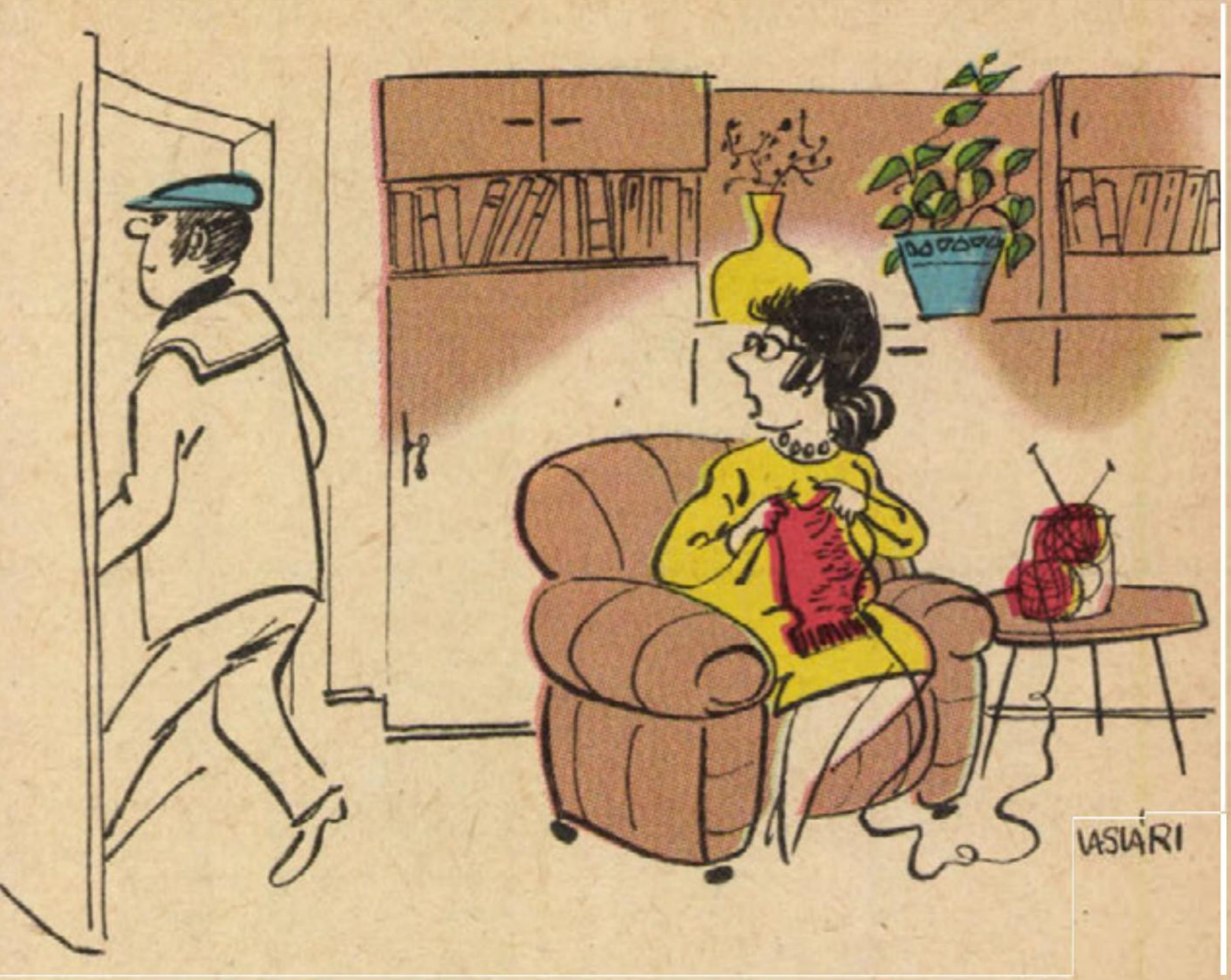

– Pisti, veszed le azonnal a sapkámat?!...

LEXIKÁLIS TUDÁS

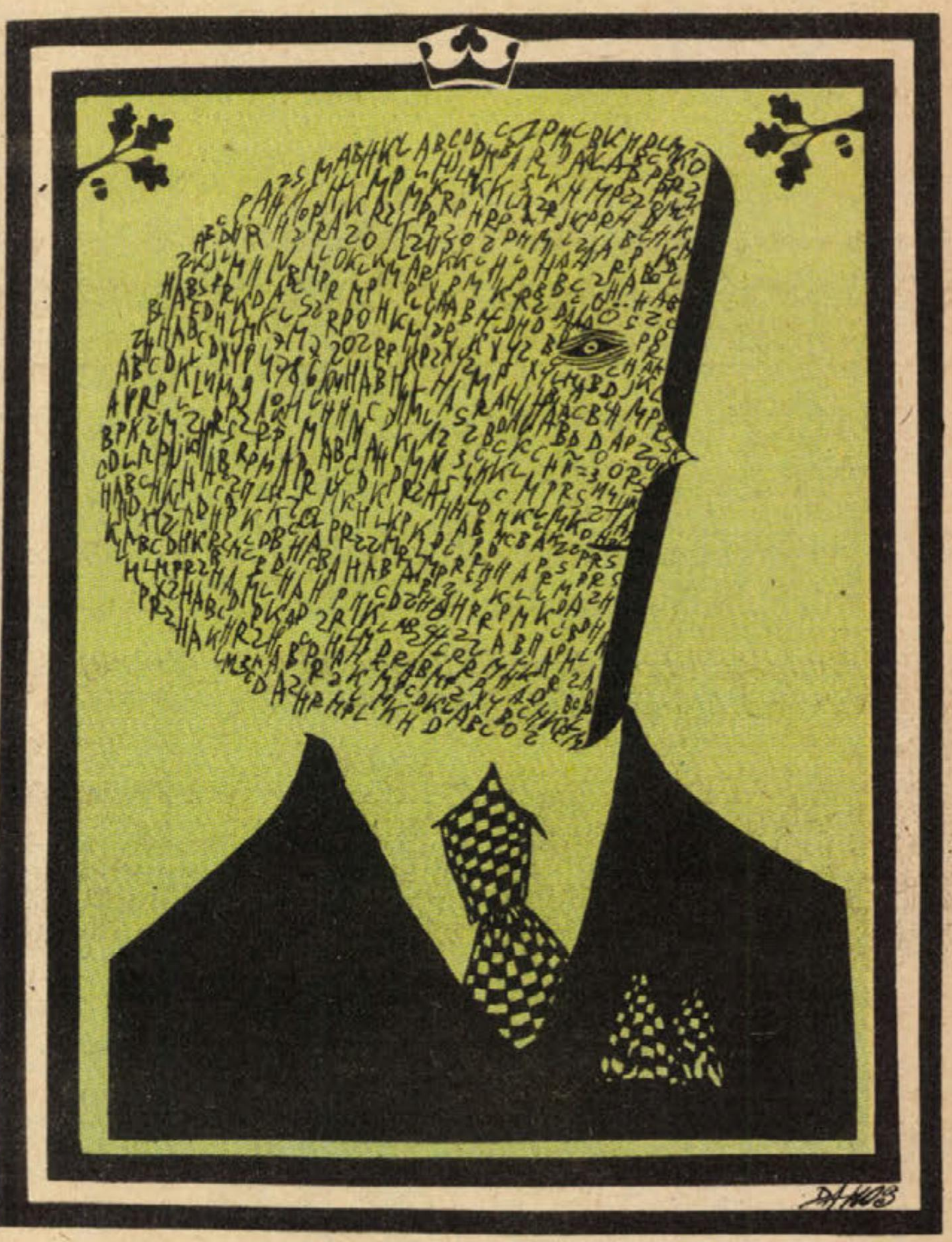

HIRDETÉS HIRDETÉS

A CSALÁDBAN MARAD!
ÁGKER KFT
Móri szörp-család

TALÁLKOZUNK MÁJUS ELSEJÉN AZ ASZTALOS-PARKBAN

A múlt évihez hasonlóan, május elsején délután vidám sajtómajálist rendez az Asztalos János Ifjúsági Parkban (VIII., Mező Imre út 77.) több budapesti lap szerkesztősége.

A park központi színpadán fél hattól hétig a Ludas Matyi Szerkesztősége ad műsort. Fellép: **Bangó Margit,, Gyurkovics Zsuzsa, Harangozó Teréz, Rátonyi Róbert,** a **Jockers** zenekar, valamint a szerkesztőség munkatársai közül **Endrődi István, Mikes György, Peterdi Pál, Radványi Barna** és **Somogyi Pál.**

Viszontlátásra május elsején az Asztalos-parkban!

SZOLGÁLATKÉSZ GYEREK

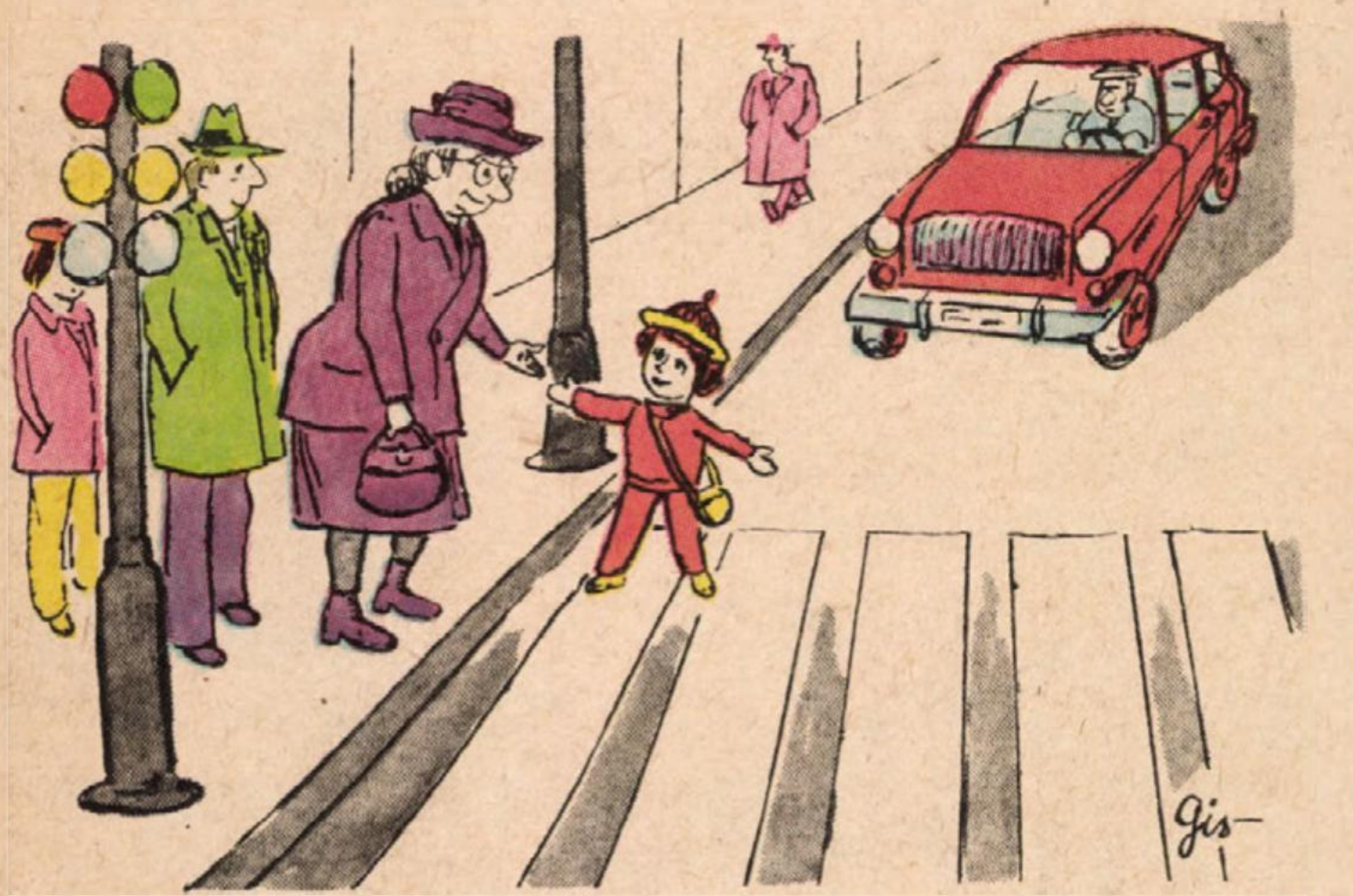

– Tessék csak velem jönni, énrám a Gyermekévben jobban vigyáznak!

KINEK VAN ERRE ENERGIÁJA?

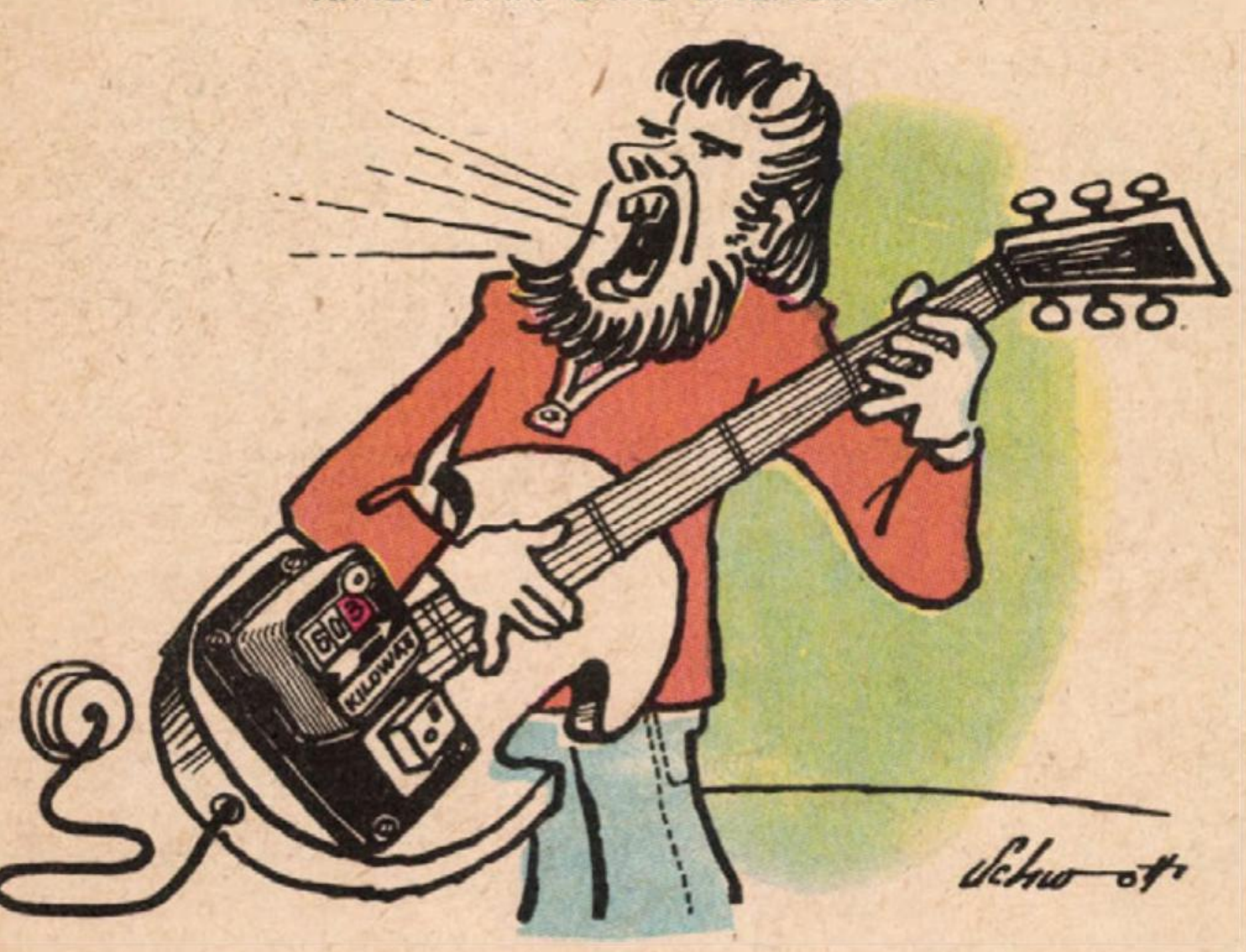

SZAKSZERŰ VÁLASZ

Valaki tréfából felhívja a Meteorológiai Intézetet és megkérdi: — Tessék mondani, rendelhetnék a hétvégére kellemes kirándulóidőt? — Vízszintes 1. — függőleges 1. — hangzik a megfelelő válasz. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 30-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Helyhatározó
14. Hadonászik, gesztikulál
15. Az ujjaival érzékel
16. Ördöngös személy a népmondákban
19. R. T. E.
20. Helység Pest megyében
21. Erdei vad
23. Mértani test és tüzelőfa
25. Közeli, de nem vérrokon
27. Nagy holland festő a 17-ik században
28. Húzza a szegény embert
30. Fontos elem
31. Latin kettős betű
32. Folyó Szlovákiában, a Dunába ömlik
34. A Szovjetunió híres tengerparti üdülőhelye
36. A vályú is ez
38. Madarak fogására is szolgálhat
40. Katolikus szerzetesrend tagja
43. Hajdan büntetésvégrehajtás eszköze
44. Kávét forgalmazó világcég neve (Hajdan nálunk is árult)
45. Magyar megye
46. Legtöbbször a „letartóztatás" jelzője
48. Régi francia váltópénz
50. Az energia egyik fajtája
51. Japán önvédelmi sport
52. Égi lény
53. Vajon csonkítatlan?
55. Buzdít, lelkesít
57. Azonos betűk
58. Fegyvert használ
59. A. K.
60. A kapirgáló tyúk szokott

FÜGGŐLEGES

2. Költői műfaj
3. Kiváló színművészünk (Dezső)
4. Mohamedán indiai helytartó (dúsgazdag ember)
5. Ritka férfinév
6. Ragadozó madár
7. Tréfa, vicc
8. Fűtési rendszer neve (ismert idegen szó)
9. Ritka női név (Feszty ....)
10. Cipő egynemű betűi
11. Így vigad a magyar
12. Férfinév
17. Egy szalonnaféle jelzője
18. Az I. világháborúból emlékezetes folyó (a Trieszti-öbölbe ömlik)
22. A görög-római mitológiában szereplő király
24. Az értelem székhelye
26. Állami intézmény
29. Középiskolai pedagógus
31. Az USA külügyminisztere volt a hidegháborús időkben
33. Nemzetközi tengeri üdülőhely
35. Hajdan önálló Pest megyei község, később Alberti községgel egyesült
37. Úgy mondják: a sportok királynője
39. Emlékezetes mesefilm
41. Ritkai női név
42. A volt iráni sah egyik neve (... Pahlavi)
43. A mosást követi
47. Tagadószó
49. Például: a bakkecske
50. Elhunyt nagy művésznőnk keresztneve
54. Bíróság előtt folyik
56. Á. K. C.
61. A görög ábécé R betűje
62. Olaj egynemű betűi

1 H	2 O	3 G	Y	4 N	5 E	6 K	7 E	R	8 E	9 M	10 C	11 S	12 A	K
13 O	D	A	■	14 Á	G	Á	L	■	15 T	A	P	I	N	T
16 G	A	R	17 A	B	O	N	C	18 I	Á	S	■	19 R	T	E
Y	■	20 A	B	O	N	Y	■	21 S	Z	A	22 R	V	A	S
23 H	24 A	S	Á	B	■	25 A	26 P	Ó	S	■	27 H	A	L	S
28 Á	G	■	L	■	29 L	■	30 O	N	■	31 A	E	■	■	É
32 N	Y	I	T	33 R	A	■	34 S	Z	O	C	S	35 I	■	K
Y	■	■	■	36 I	T	37 A	T	Ó	■	38 H	U	R	39 O	K
40 S	Z	41 E	42 R	V	I	T	A	■	43 V	E	S	S	Z	Ő
Z	■	44 M	E	I	N	L	■	45 V	A	S	■	A	■	Z
46 E	L	Ő	Z	E	T	E	47 S	■	48 S	O	49 U	■	50 H	Ő
M	■	51 K	A	R	A	T	E	■	52 A	N	G		A	L
53 E	54 P	E	■	55 A	H	I	M	56 A	L	■	R	■	57 N	N
58 L	Ő	■	■	■	59 Á	K	■	60 K	Á	61 R	Á	62 L	N	I
Y	R	E	P	A	R	A	N	C	S	O	L	J	A	■

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-17 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1065
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134-0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Késő éjjel a tomboló óceán kellős közepén elsüllyed egy utasszállító hajó. Mindössze két ember éli túl a katasztrófát: egy házaspár. Egy deszkadarabba kapaszkodva hányódnak a viharos tengeren, amikor a feleség reszkető hangon odakiáltja a férjnek:

— Úristen, ennél szörnyűbb dolog nem is történhetett volna velünk!

— Dehogynem — feleli elgondolkodva a férj. — Nem emlékszel, hogy otthon még a visszafelé szóló jegyet is meg akartam venni?

AMI IGAZ, AZ IGAZ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ugyan kérem, aki dolgozik, még jobban megéhezik."

200—200 forintot nyert:

Járai Jakab, Budapest, Puskás Tivadar u. 8. 1119

Dévai Géza, Pusztaföldvár, Táncsics M. u. 27. 5919

Bada Istvánné, Tatabánya, Killián körút 22. 2800

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemenyek megőrzésére nem vállalkozhatunk.

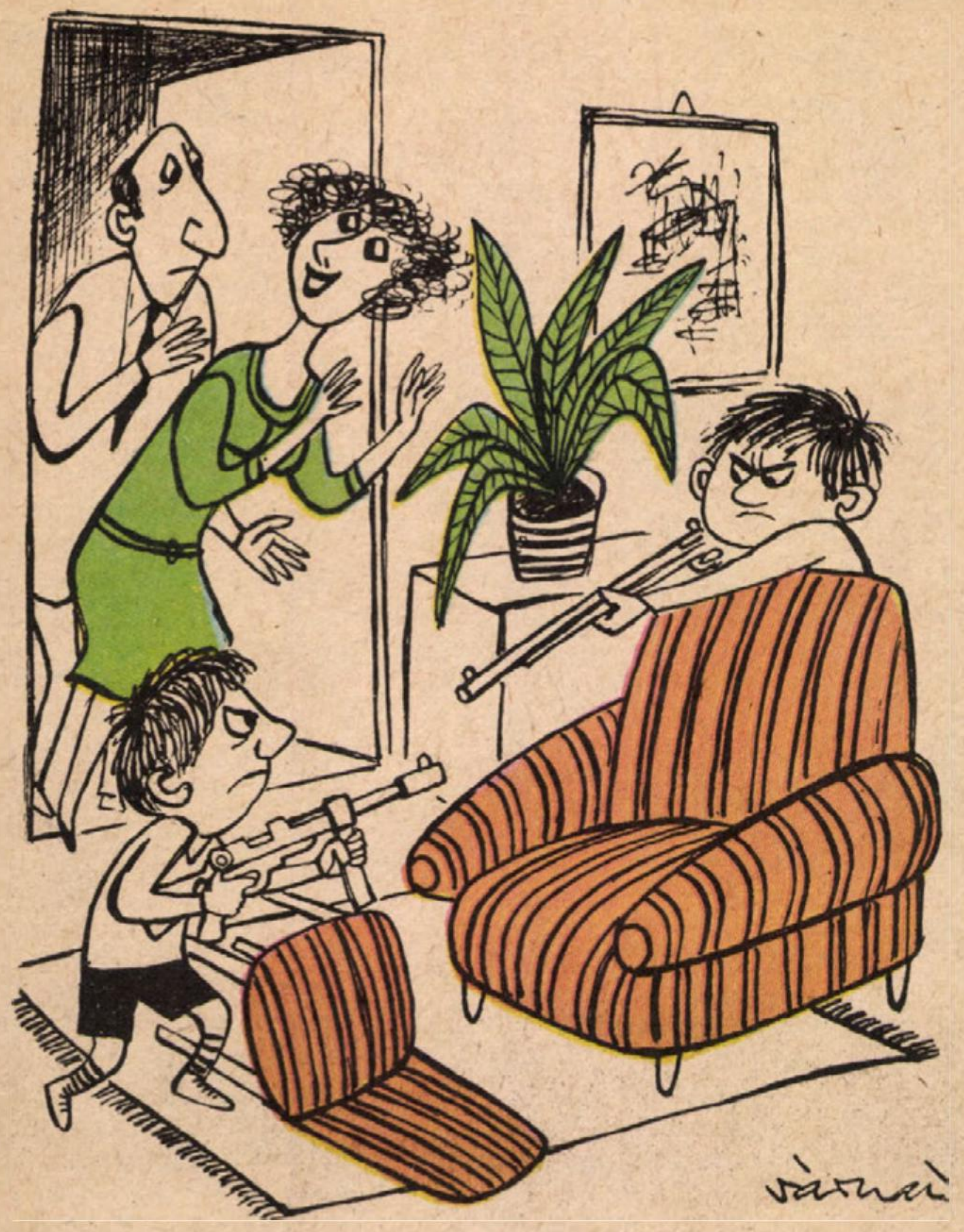

– Nincs semmi baj, csak egy háborúellenes filmet láttak nemrégiben a tévében...

MEGÉLÉNKÜLT A HATÁR

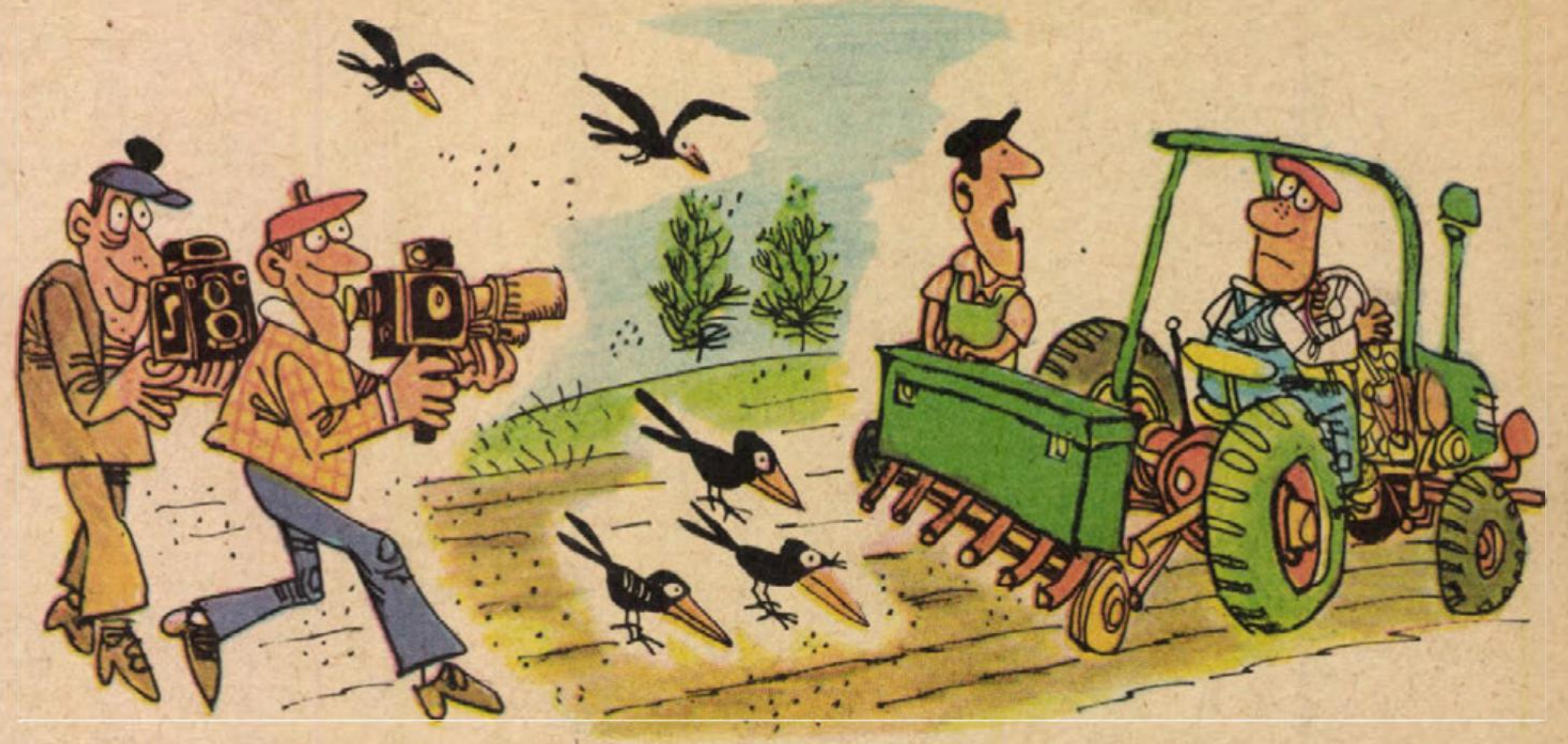

Ludas Matyi

FAIR PLAY

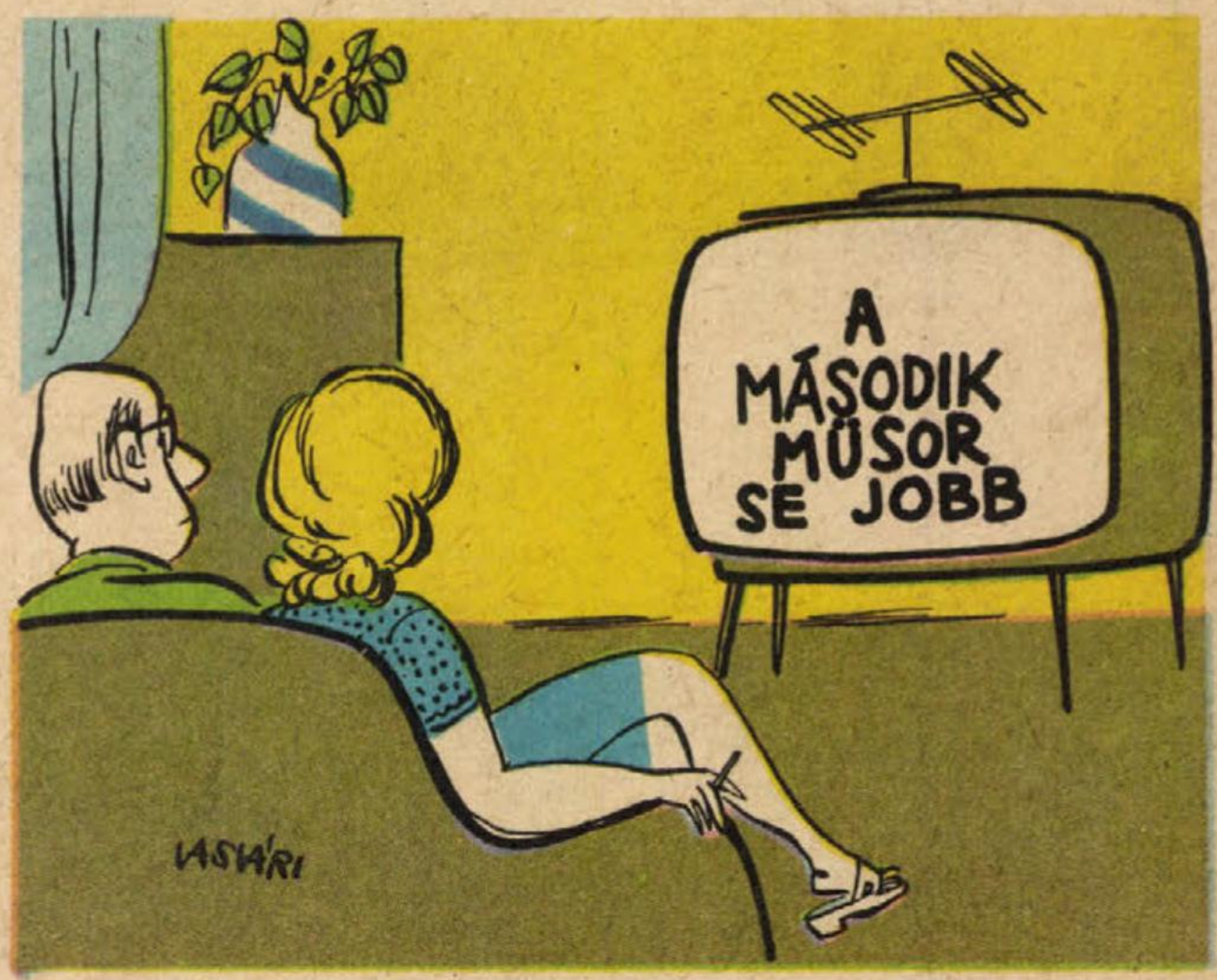
A MÁSODIK MŰSOR SE JOBB
VASVÁRI

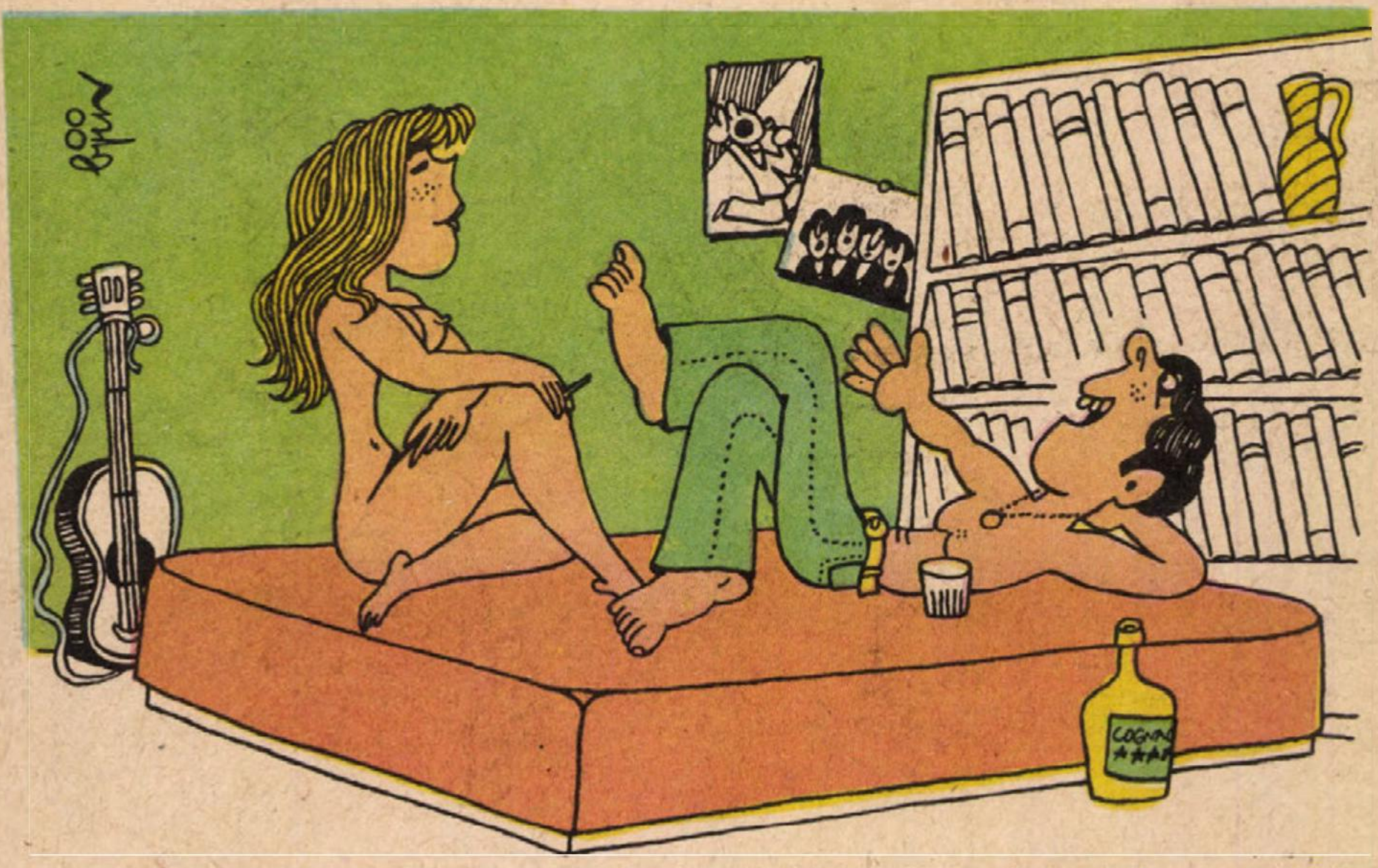

– Nem volt rossz ötlet, hogy az őseidet elküldted „A fiatalok erkölcsi nevelése" című ankétra.

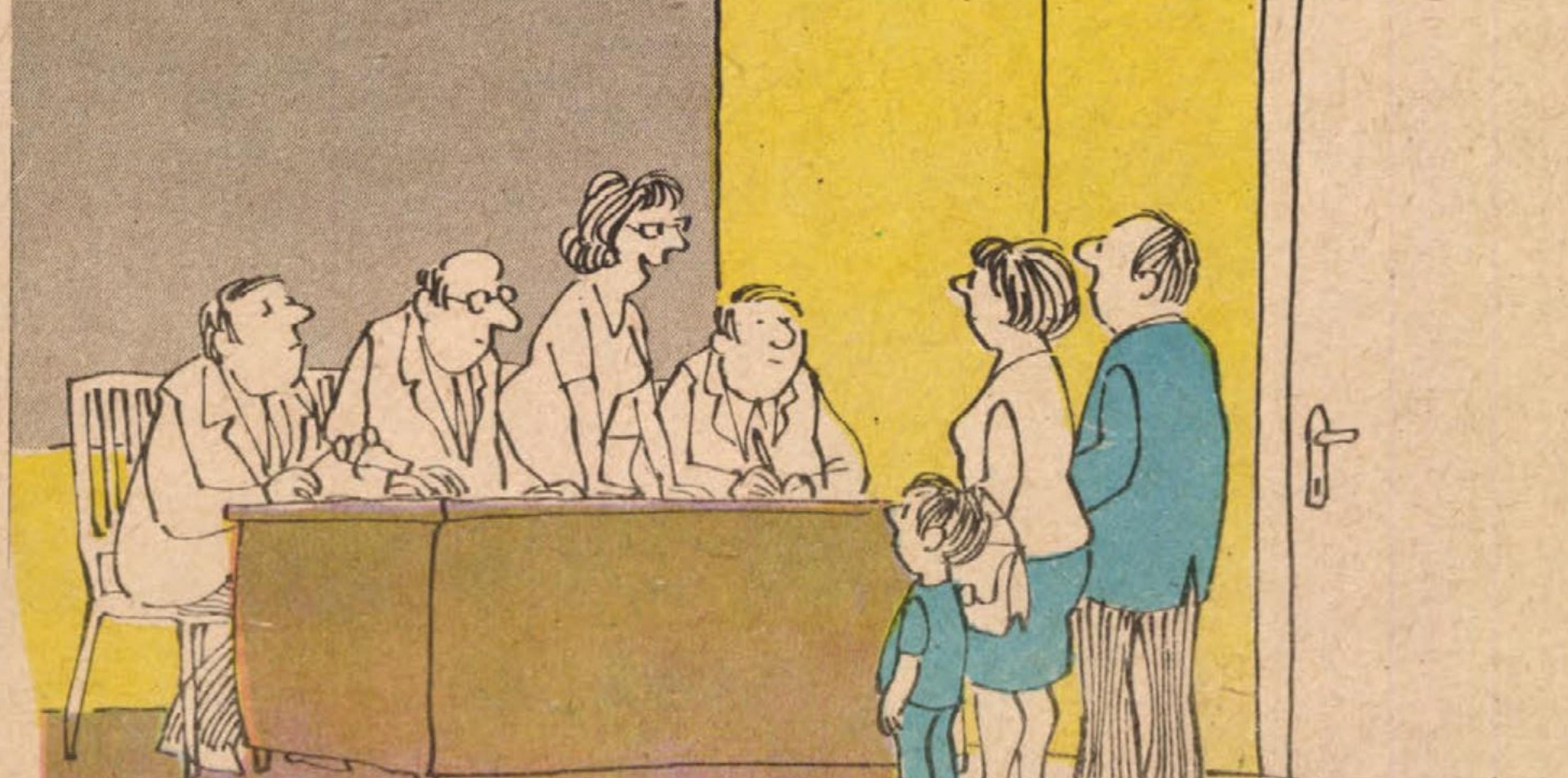

– Ezennel a gyereket és a szülőket is az általános iskolára érettnek nyilvánítom!

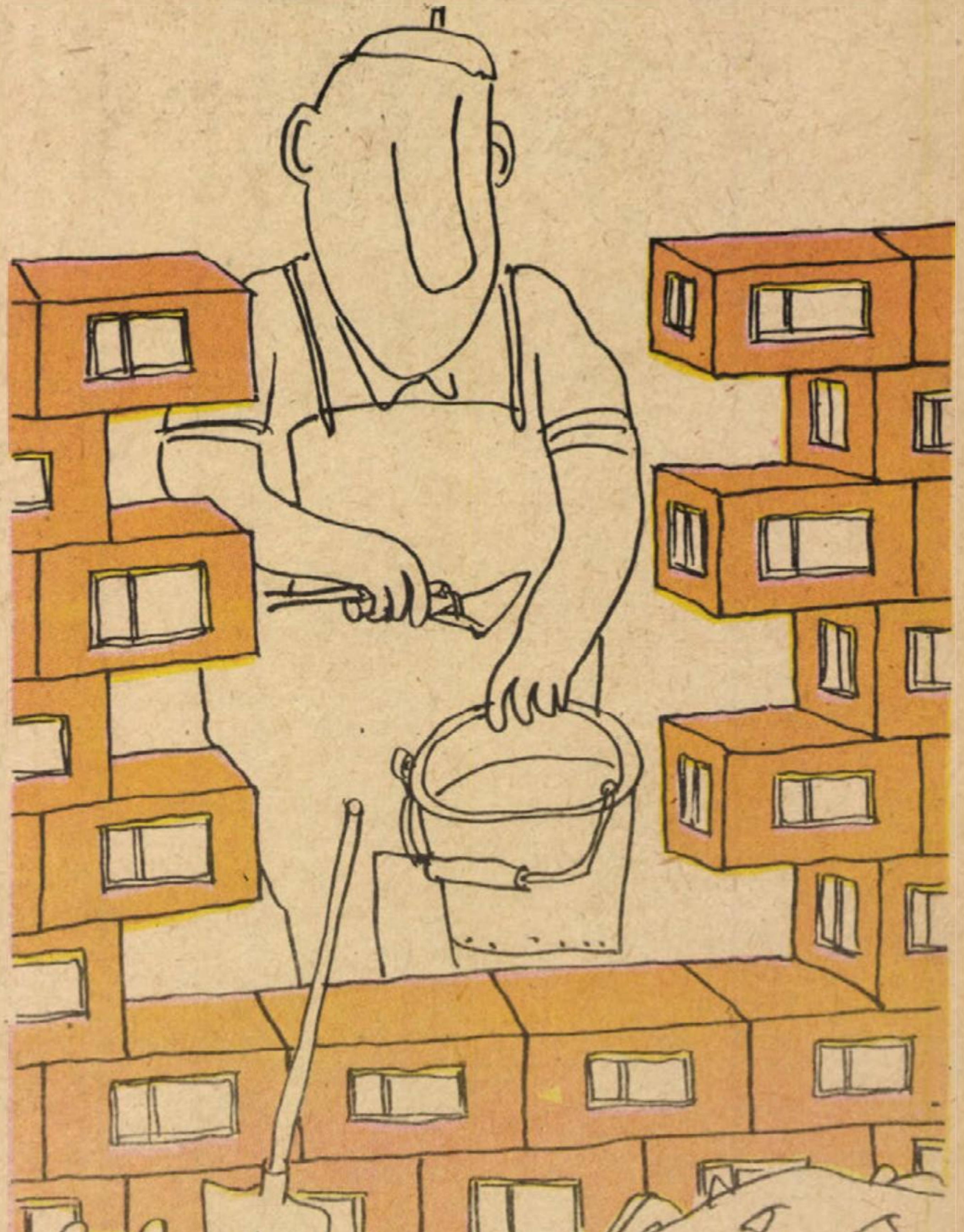GARZONHÁZ